

Berâet Geceniz ve Ramazân-ı Şerîf Ayınız Mübârek Olsun!
Cümlemize Hayırlı Kazâlar ve Kaderler Nasîb Olsun!
Hafız Olan Allâh Her Türlü Hastalıktan Hepimizi Korusun!

Lâlegül

Lâlegül Dergisi Yıl: 8 Sayı: 86 Şa'bân - Ramazan 1441 NİSAN 2020 Fiyatı: 15 TL

Korona Gibi Bulaşıcı Hastalıklardan Korunmak İçin Okunacaklar

Ahmet Mahmut ÜNLÜ s.04

Değiştirilmiş İslâmî Kurallara İslâmî Kimlik Verme Gayretinde Olanlar; Büyük Bir Mesûliyetin İçinde Olup Maalesef Bundan da Gâfildirler

Resul BÖLÜKBAŞ s.18

“Kur’ân İslâmî / Kur’âniyyûn” Anlayışı İtikâdî Bir Sapmadır!

Dr. Ahmet GELİŞGEN s.24

Devlet-i Aliyye'nin 28. Şeyhulislâmı, Zekeriyâyâzâde Yahyâ Efendi -1-

Hasan KUDUOĞLU s.30

Müslümanın Zihnî Dünyasında Allâh Rasûlü ﷺ ve Sünnet-i Seniyye -4-

Ömer Faruk KORKMAZ s.34

Ehl-i Sünnet

Hüsamettin VANLIOĞLU s.40

Şa'bân Ayı'nda Meydana Gelen Bazı Önemli Hâdiseler

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER s.44

Şî'a Gerçeği Ya da İran Şî'a Cumhûriyeti İle İslâm Birliği Mümkün mü?! -1-

Dr. İhsan ŞENOCAK s.56

ŞA'BÂN-I ŞERİF AYININ
FAZİLETLİ AMELLERİ s.66-74

ŞA'BÂN-I ŞERİF'İN EYYÂM-I
BİYD ORUÇLARI s.67-68

BERÂAT GECESİ'NİN
VAZİFELERİ s.69-73

RAMAZAN HİLÂLINE ÂT
DUÂLAR s.74-75

İFTÂR DUÂLARI s.76-77

RAMAZÂN-I ŞERİF'İN HER
ON GÜNÜNÜN ZİKİRİ s.75-76

RAMAZAN'DA ÇOK
YAPILMASI EMREDİLEN
DÖRT ZİKİR s.75

TERÂVİH VE VİTİR
NAMAZINDAN SONRA
KILINACAK ÇOK FAZİLETLİ
NÂFILE NAMAZLAR s.80

RAMAZÂN-I ŞERİF'İN İLK
GECE VE İLK GÜN
NAMAZLARI s.79

EDİTÖRDEN

İnsanlık tarihine baktığımızda deprem, kasırga, çığ, sel, yangın, salgın hastalık gibi

birçok felaketlerin yaşandığını ve insanoğlunun zaman zaman bu gibi doğal afetlere maruz kaldığını görürüz.

Günümüzde de bu tür doğal afetler yaşanmaya devam ediyor. Malumunuz olduğu üzere, Dünyayı sarsan doğal afetler zincirine **koronavirüs** salgını da eklendi. Çin'den başlayıp birçok ülkeye yayılan ve küresel bir boyut kazanan **koronavirüs** sebebiyle, insanlar büyük bir korku ve panik yaşadı. Virüsten korunmak için her ülke kendince radikal önlemler alıp bir takım ciddi tedbirlere başvurmasına rağmen, yine de panik havası ve ölüm korkusu pek azalmadı. Çünkü, **koronavirüs** tehlikesinin dünya gündeminden hiç düşmemesi, sık sık bu virüsten ölenlerin haberlerinin verilmesi, korona'nın "**katil virüs**" diye anılması gibi bir takım sebepler, maalesef insanlardaki ölüm korkusunu daha da tetikledi ve ister istemez abartılı bir paniğe sebep oldu.

Öncelikle, bir Müslüman olarak biliyor ve iman ediyoruz ki, bizi öldürecek olan koronavirüs değil "**ecel**"dir. Virüs sadece bir sebeptir. Şayet ecel geldiyse, bunun sebebi virüs değil de, kalp krizi, kanser veya başka bir hastalık da olabilir. Nitekim büyükler ne güzel demişler:

"Ecel geldi cihâne hastalıklar bahâne"

Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bir hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur:

"Allah-u Teala, indirdiği her hastalığın muhakkak şifasını da vermiştir."

Dünyanın dört bir köşesine yayılan koronavirüs'ün ilacı da inşa Allah bulunacak ve bu virüs ölümcül olmaktan çıkacaktır. Ancak şu an yapmamız gereken şey; meseleyi hafife almadan ama iyice abartıp paniğe de kapılmadan bu salgınla mücadele etmek ve tedbiri elden bırakmamaktır.

Tedbir Kuldan Takdir Allah'tan

Ölüm, hepimizin başına bir gün mutlaka gelecektir, öyleyse gereksiz panik yapmak ve korkmak yerine, virüs bulaşmaması için elden geldiğince tedbirli olmak lazımdır. Yani "ecelim gelmediyse bana bir şey olmaz" deyip tedbirsiz davranmak çok yanlıştır. Zira İslam tedbir almayı bize emretmiştir.

Dikkatli ve ihtiyatlı olmak ölümden korkmak değil, İslam'ın emrine uymaktır. İnsan kendisine zarar veren şeylerden kaçınmalı ve o konuda tedbirli davranmalıdır.

Meydana gelen olaylar elbette bir kader çerçevesinde cereyan eder, her şey Allah'ın kaza ve kaderi ile olur. Fakat tehlike karşısında tedbir almayanlar Allah katında mesûl olur. Yani tedbir bizden takdir Allah'tandır.

Nitekim Hz. Ömer (Radiyallahü anh) vebâ hastalığı olan beldeye girmemiştir. Kendisine:

- Ya Ömer! Allah'ın kaderinden mi kaçırıyorsunuz? Denilince, şu cevabı vermiştir:

- Evet Allah'ın bir kaderinden yine Allah'ın diğer bir kaderine kaçıyoruz.

Salgın hastalıklara karşı tedbirli olmak konusunda, Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

"Bir yerde vebâ (bulaşıcı bir hastalık) olduğunı işittiğinizde oraya girmeyin. Bir yerde vebâ ortaya çıkar, siz de orada bulunursanız, hastalıktan kaçarak oradan ayrılmayın."

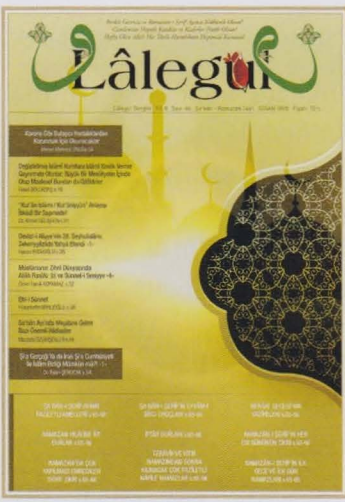
Hadis-i şerifte "Bulaşıcı hastalık bulunan yere girmeyin" buyrulması; "tedbirli olun ve sağlığınıza tehlikeye atmayın" demektir. "Oradaysanız ayrılmayın" ifadesi ise; "hastalığın size bulaşmış olma ihtimalinden dolayı, bunu dışarı taşıyıp başkalarına bulaştırmayın" demektir. Bu, dinimizin koruyucu hekimlik konusundaki önemli kurallarından biridir ve bulaşıcı hastalıkların "**karantina**"ya alınması gerektiğine de dikkat çekilmiştir.

Kıymetli Lâlegül Dergisi Okurları!

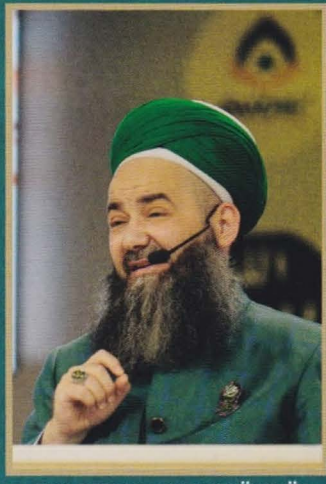
7 Nisan Salı'yı 8 Nisan Çarşamba Günü'ne bağlayan gece **Berat Gecesi**'dir. Bu gece, önümüzdeki sene tüm dünyada neler olup bitecekse, hepsinin takdir ve tespit edileceği bir gecedir. Allah-u Teala o mübarek gece, hepimiz hakkında hayırlı takdirler yazılmasını nasip eylesin, maddi-manevi tüm virüs ve hastalıklardan cümlemizi muhafaza buyursun.

Ramazan Ayı'nın müjdecisi olan Berat Geceniz mübarek olsun. Rabbim cümlemizi Cehennem'den Beratını alanlardan eylesin.

Mustafa Özşimşekler

İÇİNDEKİLER

■ AHMET MAHMUT ÜNLÜ

**KORONA GİBİ
BULAŞICI
HASTALIKLARDAN
KORUNMAK İÇİN
OKUNACAKLAR**

**LÂLEGÜL DERGİSİ ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
TUANA YAYINCILIK A. Ş.**

**GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER**

**GENEL MÜDÜR
Gürsel YILDIZ**

**REKLAM İLETİŞİM
reklam@lalegulyayinlari.com**

**YAYIN TÜRÜ
Aylık İlim-Kültür ve Fikir Dergisi**

**BASIM YERİ
Matsis Matbaa Hizmetleri - Tevfikbey Mah.
Dr. Ali Demir Cad. No:51 Sefaköy / İSTANBUL
Tel: 0212 624 21 11 www.matbaasistemleri.com**

**YURTIÇİ ABONELİK BEDELİ (12 AYLIK)
180 TL**

**YURTDIŞI ABONELİK BEDELİ (12 AYLIK)
200 Euro**

**ABONELİK ÖDEMESİ İÇİN
BANKA HESAP BİLGİLERİ
TUANA YAYINCILIK A. Ş.**

**■ VAKIF KATILIM TL HESABI
İBAN: TR77 0021 0000 0000 8388 9000 01**

**■ VAKIF KATILIM EURO HESABI
İBAN: TR66 0021 0000 0000 8388 9001 02**

**■ VAKIF KATILIM DOLAR HESABI
İBAN: TR93 0021 0000 0000 8388 9001 01**

**POSTA ÇEKİ HESAP NUMARASI
TUANA YAYINCILIK A. Ş.
14851995**

**ABONE DAĞITIM
TUANA YAYINCILIK A. Ş.
0212 435 10 58**

**ABONE İŞLEMLERİ
0212 435 10 58**

**BİLGİ
www.laleguldergisi.com**

**ADRES
Tuana Basın Yayın - Çınar Mah. Osman Gazi Cad.
No: 50/A Bağcılar / İSTANBUL**

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

32 YESEVİ YOLU

53 SÜNNET - HADİS-İ ŞERİFLER

54 FIKIH - ŞİRKET-İ MÜLK SİSTEMİ

64 HİKEMİYYAT

DUALAR, ZİKİRLER VE FAZİLETLİ AMELLER

66 ŞA'BÂN-I ŞERÎF AYININ FAZİLETLİ AMELLERİ

66 ŞA'BÂN-I ŞERÎF AYININ ZİKİRLERİ

66 ŞA'BÂN-I ŞERÎF AYININ ORUÇLARI

65 Şa'bân-ı Şerîf'in Eyyâm-ı Bîyd Oruçları

69 BERÂAT GECESİ'NİN VAZİFELERİ

69 Bir Sene Boyunca Hayırlı Kaderler Yazılması, Ömrün Uzayıp O Sene Ölümünden Korunulması, Rızka Bereket Hâsıl Olup İnsanlara Muhtâc Olunmaması İçin Yapılacaklar

72 Berâat Gecesi Namazı

74 RAMAZÂN-I ŞERÎF AYININ FAZİLETLİ AMELLERİ

74 RAMAZÂN-I ŞERÎF AYININ ZİKİRLERİ

74 RAMAZAN HİLÂLİNE ÂİT DUÂLAR

75 RAMAZAN'DA ÇOK YAPILMASI EMREDİLEN DÖRT ZİKİR

75 RAMAZÂN-I ŞERÎF'İN HER ON GÜNÜNÜN ZİKİRİ

76 RAMAZÂN-I ŞERÎF'TE İFTÂR DUÂLARI

77 TERÂVÎH NAMAZININ ZİKİRLERİ

79 TERÂVÎH NAMAZININ ZİKİRLERİ

80 RAMAZÂN-I ŞERÎF AYINDA TERÂVÎH VE VİTİR NAMAZINDAN SONRA EVDE KILINACAK ÇOK FAZİLETLİ NÂFILE NAMAZLAR VE VAAD EDİLEN SEVAPLARI

DEĞİŞTİRİLMİŞ İSLÂMÎ KURALLARA İSLÂMÎ KİMLİK VERME GAYRETİNDE OLANLAR; BÜYÜK BİR MESÛLİYETİN İÇİNDE OLUP MAALESEF BUNDAN DA GÂFİLDİRLER

■ RESUL BÖLÜKBAŞ

►18

EFENDİ HAZRETLERİ'NİN KIYMETLİ KELÂMLARINDAN

►22

“KUR'ÂN İSLÂMÎ / KUR'ÂNIYYÛN” ANLAYIŞI İTİKÂDÎ BİR SAPMADIR!

■ Dr. AHMET GELİŞGEN

►24

DEVLET-İ ALİYYE'NİN YIRMİ SEKİZİNCİ ŞEYHULİSLÂMÎ, ÜÇ DEFÂ ŞEYHULİSLÂMLIK MAKÂMINA OTURAN, SEKSEN SEKİZ YAŞINDA 4.MURAD İLE BAĞDAT SEFERİNE KATILAN, FÂTİH SEMTİNİN BAĞRINDAKİ ÂBİDE ŞAHSİYETLERDEN ŞEYHULİSLÂM ZEKERİYYÂZÂDE YAHYÂ EFENDİ (Rahimehullâh) -1-

■ HASAN KUDUĞLU

►30

MÜSLÜMANIN ZİHNÎ DÜNYASINDA ALLÂH RASÛLÜ VE SÛNNET-İ SENİYYE -4-

■ ÖMER FARUK KORKMAZ

►34

EHL-İ SÛNNET

■ HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

►40

ŞABAN AYI'NDA MEYDANA GELEN BAZI ÖNEMLİ HÂDİSELER

■ MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

►44

HAZRETİ MÂRİYE

(Radyallâhü Anhâ)

- 2. Bölüm -

■ MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

►50

Şİ'A GERÇEĞİ YA DA İRAN Şİ'A CUMHÛRİYETİ İLE İSLÂM BİRLİĞİ MÜMKÜN MÜ?!

■ Dr. İHSAN ŞENOCAK

►56

Lâle

FREKANS

Uydu adı	Türksat 4A
Lokasyon	Doğu
Frekans	12423
Polarizasyon	Yatay (H)
Sembol Oranı	30000
FEC	3/4

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

KORONA GİBİ BULAŞICI HASTALIKLARDAN KORUNMAK İÇİN OKUNACAKLAR

Not: Bu Duâları Kendiniz ve Sevdikleriniz İçin Çoğaltabilirsiniz Ama Parayla Satanlara Hakkım Haram Olsun, Virüs Bulaşsın!

Bütün hamdler **Allâh-u Te‘âlâ**’ya mahsustur. Salât-u selâm bütün duâları kendisinden öğrendiğimiz **Muhammed Mustafâ** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)’in, Ehl-i Beyti’nin ve sahâbesinin üzerine olsun.

Sizlere hazırladığımız bu duâ mecmûasının başında; okunduğu sabah veyâ akşam hiçbir şeyin okuyana zarar veremeyeceği ve ânî belâ ile karşılaşmayacağı **“Tirmizî”** hadîs-i şerîfinde sâbit olan bir duâ bulunmaktadır.

İkinci olarak **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)’in kötü hastalıklardan sığındığı meşhur hadîs-i şerîf zikredilmiştir. Ondan sonra iki uzun duâ hizbi mezkûrdur ki bu iki hizb-i şerîf hicrî sene 1270’de yâni bundan 170 sene kadar önce vefât eden **Ebû Bekr el-Mullâ el-Ahsâi Hazretleri**’nin tertiplerindedir.

Hâlid-i Bağdâdî (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’ne ziyâde muhabbeti olan ve onun halîfelerine intisâb etmiş olan bu mübârek zât bu iki hizbinde (korona gibi) bulaşıcı hastalıklardan tâun ve vebâ gibi illetleri def etmek için bu virdleri tertip etmiştir.

Bu iki risâlenin birincisinin ismi **“Buğ-yetü’d-Dâ‘în li-Raf‘ı’n-Nevâzili ve’t-Tavâ‘în”** şeklindedir ki bunun mânâsı:

“Başa gelen musîbetleri ve özellikle bulaşıcı hastalıkları kaldırmak için duâ edenlerin özellikle talep edeceği duâlar” anlamına gelmektedir.

İkinci hizb-i şerîfin ismi ise **“el-Müctebâ li-Raf‘ı’t-Tâ‘ûn ve’l-Vebâ”**’dır ki “Tâun ve vebâ gibi bulaşıcı hastalıkları def etmek için seçilmiş duâlar” anlamındadır.

Bu iki hizb-i şerîf de Müellif Hazretleri âyet-i kerîmelerden, hadîs-i şerîflerden vesâir rivâyetlerden yüzde yüz müstecâb olacak duâları ve İsm-i Âzam ihtivâ eden birçok rivâyeti cemetmiş bulunmaktadır.

İhlâs ile okuyanların mutlakâ bugün dünyâyı saran korona gibi bulaşıcı hastalıklardan **Allâh-u Te‘âlâ**’nın izniyle mahfûz kalacakları vaad edilmiştir. En mühim mesele ihlâs ve huzur ile ve tam bir îtikâd ile okuyabilmektir. **Rabbim** cümlemizi bütün mikroplardan ve virüslerden, şerlerden ve şerlilerden muhâfaza eylesin.

Yine bu duâlarda bu hastalıklardan korunmamız ve kurtulmamız için birçok salevât-ı şerîfe özellikle **Hâlid-i Bağdâdî** (*Kuddise Sirruhû*) **Hazretleri**’nin salgın hastalıklar için her namazdan sonra üç kere okunmasını tavsiye ettiği ve “Denenmiş tiryaktır” buyurduğu salevât-ı şerîfeyi zikrettik.

Ayrıca okuyamayanlar için nusha (muska) olarak taşıyabilecekleri bir duâyı zikrettik ki o **İmâm-ı Âzam Ebû Hanîfe** (*Rahimehullâh*)'ın tertip ettiği bir duâdır.

Bu duâ Bağdat'ta vebâ salgını olduğunda, on iki bin mübârek zâtın şehîd olduğu bir dönemde bu mikrobun hânesine bulaşmadığı bir tâcirin evinde bulunmuştur.

İmâm-ı Âzam efendimize âit bu duânın evinde asılı bulunması sâyesinde on binden ziyâde hâne halkı etkilendiği hâlde, bu hâne bundan halâs olmuştur. Hattâ bu duruma şaşırın o zamânın halîfesi kendisini çağırıp sırrını sormuştur.

Çünkü o duâda da çok büyük ism-i şerîfler mevcuttur. O duâ okunabilir, abdestli olarak üstte taşınılabılır veyâ eve asılabilir ki özellikle hânelerimize asmamızda büyük faydalar melhuzdur. Hattâ âile fertlerinin tümüne ism-i şerîflerin koruması sirâyet edecektir.

(Not: Bu nusha dergimizle beraber size hediye edilmektedir.)

Biz bunların her birinin altlarına aldığımız kaynakları da ilâve ettik.

Allâh-u Te'âlâ bu duâların sâhiplerine ve bunları bize öğretenlere dünyâda-âhirette yüksek dereceler ihsân eyleyip şefâatlerine nâil eylesin. Âmîn!

Evelce defâatle ifade ettiğimiz üzere bunları kendisi okumak için indiren, çıktı alan ve sevdiklerine dağıtmak için teksîr edenlere (çoğaltanlara) bu hususta haklarımız helâl ettik.

Lâkin bunları menfaati için, istismâr için kullanan ve parayla satmaya kalkanlar bizim bedduâmıza dâhil olurlar. Onlara hakkımızı haram edeceğimizi tekrar tekrar ifâde ediyoruz. İnsan bu gibi hususlarda **Allâh-u Te'âlâ**'dan korkmalı ve bunları istismâr malzemesi yapmamalıdır!

BULAŞICI MİKROPLARDAN KORUNMAK İÇİN OKUNACAKLAR

Her gün «**الْمُؤْمِنُ**» el-Mü'min ism-i şerîfini 132 kere zikreden kişiyi **Allâh-u Te'âlâ** tâun gibi bulaşıcı hastalıklardan emîn kılar.

(en-Nebhânî, *Se'âdetü'd-dâreyn*, sh:576)

- Sabah-Akşam Ayrıca Bulunduğu Her Mekânda Okuyana Oradan Ayrılan Kadar Hiçbir Şeyin Zarar Veremeyeceği Duâ -

«**أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.**»

(Müslim, rakam:2708, 4/2080; et-Tirmizî, rakam:3437, 5/496;
et-Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, rakam:523, 1/167)

- Sabah-Akşam Üçer Kere Okuyana Hiçbir Şeyin Zarar Veremeyeceği Tirmizî Hadîsinde Zikredilen Duâ -

«**بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ**»

«الْعَلِيمُ.» «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.» «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.»

(Ebû Dâvûd, rakam:5088, 4/2166, 2167; et-Tirmizî, rakam:3388, 5/434; İbnü Mâce, rakam:3869, 2/1273; en-Nesâî, 'Amelü'l-yevm, rakam:346)

- Amansız Dertlerin Şifâsı Özellikle Bulaşıcı Hastalıkların Def'i İçin Çokça Okunacak Salevât-ı Şerîfe -

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْحَبِيبِ الْمَحْبُوبِ شَافِي الْعِلِّ وَمُفَرِّجِ الْكُرُوبِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تَدْفَعُ عَنَّا بِهَا الطَّعْنَ وَالطَّاغُونَ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً تَعْصِمُنَا بِهَا مِنَ الْأَهْوَالِ وَالْآفَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ.»

(en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:576, 303-304)

- Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)in İlacı Bulunmamış Kötü Hastalıklardan Sığınma Duâsı -

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجُدَامِ وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجُدَامِ وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجُدَامِ وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ.»

(Ebû Dâvûd, rakam:1554; Ahmed ibnü Hanbel, el-Müsned, rakam:13004)

- Rüzgârla Sevkolunan Hayırları İsteyip Yine Rüzgârla Sevkedilen (Bulaşıcı Hastalıklar Gibi) Şerlerden Sığınma Duâsı -

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا وَخَيْرِ مَا أَمَرْتُ بِهِ، وَنَعُوذُ

بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أَمَرْتُ بِهِ.»

(et-Tirmizî, es-Sünen, el-Fiten:65, rakam:2252, 4/521)

**- Her Gün Sabah Namazından Sonra ya da Her Hangi Bir Vakitte
28 Kere Okuyanın Bulaşıcı Hastalıklardan Korunacağı Âyet-i Kerîme -**

﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ (28 kere)

(Seyyid Süleymân el-Huseynî, *Kenzü'l-havâs*, 2/84)

**- Hâlid-i Bağdâdî Hazretleri'nin "Bulaşıcı Virüslerin Zarârını Def
İçin Denenmiş Bir Tiryâk" Diye Nitelediği Salevât-ı Şerîfe ki Her
Namazdan Sonra Üç Kere Okuyana Hiçbir Mikrop Bulaşmaz -**

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

بَعْدَ كُلِّ دَاءٍ وَدَوَاءٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كَثِيرًا.»

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

بَعْدَ كُلِّ دَاءٍ وَدَوَاءٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كَثِيرًا.»

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

بَعْدَ كُلِّ دَاءٍ وَدَوَاءٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كَثِيرًا كَثِيرًا.»

«وَصَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ

وَالِ كُلِّ وَصْحَبٍ كُلِّ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.»

(en-Nebhânî, *Se'âdetü'd-dâreyn*, sh:304, 577)

**- Kalbin Devâsı, Bedenin Şifâsı ve Rûhun Bekâsı İçin
Çokça Okunacak Salevât-ı Şerîfe -**

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوبِ وَدَوَائِهَا وَعَافِيَةِ الْأَبْدَانِ وَشِفَائِهَا

وَنُورِ الْأَبْصَارِ وَضِيَائِهَا وَقُوَّةِ الْأَرْوَاحِ وَغَذَائِهَا وَرُوحِ الْأَرْوَاحِ

وَسِرِّ بَقَائِهَا وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.»

**- Okuyan Yâhut Abdestli İken Üzerinde Taşıyan Kişiyi ve Âile
Efrâdını Bulaşıcı Mikroplardan Koruduğu
Ebû Hanîfe (Radiyallâhu Anh)dan Rivâyet Edilen Duâ -**

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَعْدَ خَلْقِكَ، بِرِزَّةِ عَرْشِكَ، بِعِزَّةِ عَرْشِكَ،

بِرِضَى نَفْسِكَ، بِنُورِ وَجْهِكَ بِمَبْلَغِ عِلْمِكَ، بِغَايَةِ قُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ، بِبَسْطِ رَأْفَتِكَ،

بِحَقِّ حَقِيقَةِ شُكْرِكَ، بِمُنْتَهَى رَحْمَتِكَ، بِإِدْرَاكِ مَشِيئَتِكَ، بِكُلِّيَّةِ ذَاتِكَ وَبِكُلِّ صِفَاتِكَ،

بِتَمَامٍ وَصَفِكَ، بِنَهَايَةِ أَسْمَائِكَ، بِمَكْنُونِ سِرِّكَ، بِجَمِيلِ سَتْرِكَ، بِجَزِيلِ بَرِّكَ وَفَضْلِكَ،
 بِكَمَالِ مَنِّكَ، بِفَيْضِ جُودِكَ، بِشَدِيدِ غَضَبِكَ، بِسَابِقِ رَحْمَتِكَ، بِأَعْدَادِ كَلِمَاتِكَ،
 بِغَايَةِ بُلُوغِكَ، بِتَفْرِيدِ فِرْدَانِيَّتِكَ، بِتَوْحِيدِ وَحْدَانِيَّتِكَ، بِبَقَاءِ بَقَائِكَ، بِسَرْمَدِيَّةِ أَفَاقِكَ،
 بِعِزَّةِ رُبُوبِيَّتِكَ، بِعِظْمَةِ كِبْرِيَاءَتِكَ، بِجَاهِكَ، بِجَلَالِكَ، بِكَمَالِكَ، بِأَفْعَالِكَ، بِإِنْعَامِكَ،
 بِسِيَادَتِكَ، بِمَلَكُوتِيَّتِكَ، بِجَبَّارِيَّتِكَ، بِمَنَانِيَّتِكَ، بِحَمْدِكَ، بِمَجْدِكَ، بِعَطْفِكَ، بِلُطْفِكَ،
 بِبِرِّكَ، بِإِحْسَانِكَ، بِحَقِّكَ وَبِحَقِّ حَقِّكَ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَشِفَاءً مِنَ الْهُمُومِ
 وَالْغُمُومِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ وَالْفَنَاءِ وَجَمِيعِ الْأَفَاتِ وَالْعَاهَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَقِّ
 ﴿كَهَيْعَصْ﴾ وَبِحَقِّ ﴿طه﴾ وَ﴿يس﴾ وَ﴿ص﴾ وَبِحَقِّ ﴿حم﴾ ﴿عسق﴾ وَبِحَقِّ
 ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!

(en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:575)

-Tâun ve Vebâ Gibi Bulaşıcı Mikropların Def'i İçin Ebû Bekr el-Ehsâî Hazretleri Tarafından Tertip Edilen “Buğyetü'd-Dâ'in li-Raf'ı'n-Nevâzili ve't-Tavâ'in” Hızb-i Şerîfi -

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ الْمَنَّانِ، الْعَمِيمِ الْإِحْسَانِ، الْأَوَّلِ قَبْلَ كُلِّ
 زَمَانٍ وَمَكَانٍ، الْآخِرِ الْبَاقِي، وَكُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ، أَحْمَدُهُ وَهُوَ أَهْلُ الْحَمْدِ وَالْإِثْمَانِ،
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَهْوَالِ وَالْأَفَاتِ، وَتَقْضِي لَنَا
 بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ، وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ، وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ أَعْلَى الدَّرَجَاتِ،
 وَتُبَلِّغُنَا بِهَا أَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، اللَّهُمَّ لَا
 تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا، رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِنَا، رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ، وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ
 مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، اللَّهُمَّ أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ، وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
 رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ

إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنَّا، اللَّهُمَّ مَغْفِرَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِنَا، وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى
 عِنْدَنَا مِنْ عَمَلِنَا، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ وَنَتُوبُ إِلَيْكَ وَنَعْتَمِدُ عَلَيْكَ، وَنَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْعَظِيمِ تَوْبَةَ صَادِقَةٍ وَأُوبَةَ خَالِصَةٍ وَإِنَابَةَ كَامِلَةً وَمَحَبَّةَ غَالِبَةً وَشَوْقًا
 إِلَيْكَ وَرَغْبَةً فِيمَا لَدَيْكَ، وَفَرَجًا عَاجِلًا وَحَيَاةً طَيِّبَةً وَرِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ
 بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ بِكَ مِنْ
 شَرِّ مَا يَلِجُ فِي اللَّيْلِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَلِجُ فِي النَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ مَا تَهْبُ بِهِ الرِّيَّاحُ، اللَّهُمَّ
 إِنَّا نَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا وَاسِعًا، وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ بِكَ مِنْ زَوَالِ
 نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفَجْأَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ بِكَ مِنْ جَهْدِ
 الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا
 تَعْلَمُ، وَنَعُودُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَنَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ مَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ،
 اللَّهُمَّ يَا مَنْ بِيَدِهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَافِنَا مِنْ مِحَنِ الزَّمَانِ، وَعَوَارِضِ الْفِتَنِ
 فَإِنَّا ضَعَفَاءُ عَنْ حَمَلِهَا، وَإِنْ كُنَّا أَهْلًا لَهَا، فَعَافَيْتِكَ أَوْسَعُ لَنَا يَا وَاسِعُ يَا عَلِيمُ، اللَّهُمَّ
 ازْفَعْ عَنَّا مَا نَزَلَ، وَادْفَعْ عَنَّا مَا أَظَلَّ، وَأَهْلِكْ مَنْ ضَلَّ وَأَصْلِّ وَأَعْمَلْ فِي أَذِيَةِ الْمُسْلِمِينَ
 الْحَيْلَ، اللَّهُمَّ قَدْ عَظَمَ الْخَطْبُ، وَاشْتَدَّ الْكَرْبُ، وَقَلَّتِ الْحَيْلُ، وَانْقَطَعَ إِلَّا مِنْكَ الْأَمَلُ،
 اللَّهُمَّ يَا رَفِيقُ فَرَجِ عَنَّا كُلِّ ضَيْقٍ، اللَّهُمَّ يَا رَفِيقُ فَرَجِ عَنَّا كُلِّ ضَيْقٍ، اللَّهُمَّ يَا رَفِيقُ فَرَجِ
 عَنَّا كُلِّ ضَيْقٍ، وَأَزِلْ يَا مَوْلَانَا كُرُوبَنَا وَاكْشِفْ عَنَّا هُمُومَنَا وَعُغُومَنَا، وَالطُّفْ بِنَا اللَّهُمَّ
 لُطْفًا جَلِيلًا وَخَفِيًّا، وَكُنْ لَنَا يَا سَيِّدَنَا نَاصِرًا وَوَلِيًّا، يَا مَنْ يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ كَمَا يُحِبُّ أَنْ
 يَتَفَضَّلَ، يَا مَنْ يَجُودُ وَلَا يَنْخُلُ، جُدْ عَلَيْنَا بِرَفْعِ الْبَلَاءِ وَدَفْعِ شَرِّ الْقَضَاءِ، وَاشْفِنَا شِفَاءً
 عَاجِلًا، وَفَرِّجْ عَنَّا فَرَجًا قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا عُدَّةَ الْعَبْدِ الضَّعِيفِ،
 وَمَلْجَأَ الْبَائِسِ الْهَلِيفِ، يَا لَطِيفُ يَا لَطِيفُ جُدْ عَلَيْنَا وَارْحَمْنَا وَفَرِّجْ عَنَّا وَانْقِذْنَا
 وَخُذْ بِأَيْدِينَا إِلَيْكَ وَأَدْرِكْنَا فَقَدْ اشْتَدَّ الْخَطْبُ، وَعَظَمَ الْأَمْرُ، وَقَلَّ الْأَصْطِبَارُ، يَا حَيُّ يَا
 قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ نَسْتَعِثُّ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ نَسْتَعِثُّ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ
 نَسْتَعِثُّ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ نَسْتَعِثُّ.

اللَّهُمَّ إِنَّ الْخَلْقَ خَلَقَكَ، وَالْعَبِيدَ عَيْدَكَ فَإِنْ تَوَّأخِذْهُمْ بِمَا أَتَوْا فَأَنْتَ أَوْسَعُ مَنْ

عَدَلٌ، وَإِنْ تَعَفَّ عَنْهُمْ وَتَغْفِرَ لَهُمْ وَتَرْحَمَهُمْ فَأَنْتَ أَكْرَمُ مَنْ بَرَّ وَوَصَلَ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ خَوْفَ الْعَالَمِينَ بِكَ وَعِلْمَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ، وَيَقِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ، يَا لَطِيفًا بِخَلْقِهِ، يَا خَيْرًا بِخَلْقِهِ، الْطُفُّ بِنَا فِيمَا قَدَّرْتَ عَلَيْنَا، يَا لَطِيفُ يَا عَلِيمُ يَا خَيْرُ، يَا لَطِيفًا بِخَلْقِهِ، يَا خَيْرًا بِخَلْقِهِ، الْطُفُّ بِنَا فِيمَا قَدَّرْتَ عَلَيْنَا، يَا لَطِيفُ يَا عَلِيمُ يَا خَيْرُ، يَا لَطِيفًا بِخَلْقِهِ، يَا خَيْرًا بِخَلْقِهِ، الْطُفُّ بِنَا فِيمَا قَدَّرْتَ عَلَيْنَا، يَا لَطِيفُ يَا عَلِيمُ يَا خَيْرُ! الْطُفُّ بِنَا فِيمَا جَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي قُلُوبِنَا وَأَدْيَانِنَا وَأَبْدَانِنَا وَجَوَارِحِنَا وَعُلُومِنَا وَأَعْمَالِنَا وَأَخْلَاقِنَا وَأَرْزَاقِنَا وَأَهْلِينَا وَأَوْلَادِنَا وَقَرَابَاتِنَا وَأَصْحَابِنَا وَجَمِيعِ مَنْ مَعَنَا. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا وَإِيَّاهُمْ أَجْمَعِينَ فِي عَافِيَتِكَ وَسَلَامَتِكَ وَعِزِّكَ وَكَرَامَتِكَ وَغِنَاكَ وَيُسْرِكَ وَسَعَتِكَ وَسِرِّكَ وَخَفِيِّ لُطْفِكَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا وَإِيَّاهُمْ فِي حِفْظِكَ وَكَنْفِكَ وَعَهْدِكَ وَذِمَّتِكَ وَجَوَارِكَ وَعِيَاذِكَ مِنْ كُلِّ ذِي شَرٍّ مِنْ خَلْقِكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ وَسُلْطَانٍ مِنْ إِنْسٍ وَجَانٍّ وَبَاطِنٍ وَخَائِنٍ وَسَاحِرٍ وَغَادِرٍ وَمَاكِرٍ وَعَايِنٍ، بِسْمِ اللَّهِ تَحَصَّنَا بِاللَّهِ، بِسْمِ اللَّهِ اسْتَجْرْنَا بِاللَّهِ، بِسْمِ اللَّهِ أَدْخَلْنَا أَنْفُسَنَا وَأَهْلِينَا وَأَوْلَادِنَا وَجَمِيعِ مَنْ مَعَنَا وَمَا مَعَنَا فِي حِفْظِ اللَّهِ وَكَنْفِ اللَّهِ وَأَمَانِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ الْأَدْيَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَالْمُؤْذِنِينَ مِنَ الْأَشْرَارِ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ وَمِنْ فَجَاءَاتِ الْأَقْدَارِ وَبَغَاتِ الْأُمُورِ بِالسُّوءِ، ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ بَابُنَا، ﴿تَبَارَكَ﴾ حَيْطَانُنَا، ﴿يَسُّ﴾ سَقْفُنَا، ﴿كَهَيْعَصُ﴾ كِفَايَتُنَا، ﴿حَمَّ﴾ عَسَقُ ﴿حِمَايَتُنَا﴾، ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿سِتْرُ الْعَرْشِ مَسْبُورٌ عَلَيْنَا وَعَيْنُ اللَّهِ نَاطِرَةٌ إِلَيْنَا بِحَوْلِ اللَّهِ لَا يُقَدِّرُ عَلَيْنَا﴾، ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾ ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ﴾ ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾، ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾، بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، اللَّهُمَّ حُلِّ هَذِهِ الْعُقْدَةَ وَأَقِلْ هَذِهِ الْعَثْرَةَ وَلَقِّنَا أَحْسَنَ الْمَيْسُورِ وَقِنَا سُوءَ الْمَقْدُورِ. اللَّهُمَّ حُجِّتْنَا حَاجَتُنَا، وَعَدَّدْتَنَا فَاقْتْنَا، وَوَسَّيَلْتَنَا انْقِطَاعُ حِيلَتْنَا، وَشَفَّيْعُنَا دُمُوعُنَا، وَرَأْسُ مَالِنَا عَدَمُ احْتِيَالِنَا، وَكَثْرُنَا عَجْزُنَا. اللَّهُمَّ قَطْرَةٌ مِنْ بَحْرِ جُودِكَ تُغْنِينَا، وَدَرَّةٌ مِنْ دَرِّ عَفْوِكَ تَكْفِينَا، فَارْحَمْنَا

وَعَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا وَاقْضِ حَاجَتَنَا وَنَفْسِ كُرْبَتَنَا. وَفَرِّجْ هَمَّنَا وَغَمَّنَا بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! يَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَمِتَّتُهُ سَابِقَةٌ وَلَا حِقَّةٌ، عَجَّلْ لَنَا بِالْفَرَجِ فَقَدْ
 ذَابَتِ الْمُهْجُ مِنْ وَهَجِ الْحَرَجِ فَالْعَوْتُ الْعَوْتُ وَالْإِجَابَةُ الْإِجَابَةُ تَفْضُلًا مِنْكَ يَا
 سَمِيعُ يَا مُجِيبُ يَا سَمِيعُ يَا مُجِيبُ يَا مُجِيبُ! بِسْمِ اللَّهِ ذِي الشَّانِ الْعَظِيمِ
 السُّلْطَانِ الشَّدِيدِ الْبُرْهَانِ، كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَانٍ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الطَّعْنِ وَالطَّاعُونِ، وَهُجُومِ الْوَبَاءِ،
 وَمَوْتِ الْفُجَاءَةِ وَمَعْرَةِ الْحُمَى. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ
 وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ. رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ، رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ
 تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ. اللَّهُمَّ سَكِّنْ هَيْبَةَ عَظَمَةِ صَدَمَةِ قَهْرْمَانِ
 الْجَبْرُوتِ بِاللَّطِيفَةِ النَّازِلَةِ الْوَارِدَةِ مِنْ فَيْضَانِ الْمَلَكَوتِ حَتَّى نَثْبِتَ بِأَذْيَالِ لُطْفِكَ
 وَكَرَمِكَ، وَنَعْتَصِمَ بِكَ مِنْ أَنْزَالِ قَهْرِكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الشَّامِلَةِ وَالْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ، يَا
 اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ! اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
 يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ، وَنَعُوذُ
 بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، يَا دَافِعَ الْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ، اذْفَعْ عَنَّا الْوَبَاءَ
 وَالْبَلَاءَ بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، أَنْتَ حَيٌّ صَمَدٌ بَاقِي، وَلَكَ كَنْفٌ
 وَاقِي بـ ﴿كَهَيْعَصْ﴾ كُفِينَا وَبـ ﴿حَمَّ عَسَقْ﴾ حُمِينَا، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ،
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ شَفِّعْ فِينَا
 نَبِيَّنَا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَمَهْلِنَا وَلَا تُهْمِلِنَا وَلَا تُهْلِكْنَا بِذُنُوبِنَا بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اللَّهُمَّ
 إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الطَّعْنِ وَالطَّاعُونِ وَالْفُجَاءَةِ وَسُوءِ الْمُتَقَلِّبِ فِي النَّفْسِ وَالْأَهْلِ
 وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ ذُنُوبِنَا حَتَّى تُغْفِرَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الْحَوْضِ وَالْكَوْثَرِ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُمَّ شَفِّعْتَ
 فِينَا سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَهْلِنَا وَعَمِّرْنَا فِي طَاعَتِكَ وَتَقْوَاكَ وَعَمِّرْ
 بِنَا مَنَازِلَنَا فِي مَحَابَّتِكَ وَرِضَاكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِذُنُوبِنَا وَسَيِّئَاتِنَا وَارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.»

**-Tâun ve Vebâ Gibi Bulaşıcı Mikropların Def'i İçin
Ebû Bekr el-Ehsâî Hazretleri Tarafından Tertip Edilen
"el-Müctebâ li-Raf'ı't-Tâ'ûn ve'l-Vebâ" Hızb-i Şerîfi -**

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَنَزَّهَ فِي أَحَدِيَّتِهِ عَنِ بَدَايَةِ، وَتَعَاظَمَ
فِي أَبَدِيَّتِهِ عَنِ نِهَائِيَّةِ، الْأَوَّلِ الْآخِرِ الْبَاطِنِ الظَّاهِرِ الَّذِي لَا يُدْرِكُهُ وَهْمٌ، وَلَا يُحِيطُ
بِهِ فَهْمٌ، اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِعَدَدِ مَنْ حَمَدَكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ بِعَدَدِ مَنْ لَمْ يَحْمَدَكَ،
وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا تُحِبُّ أَنْ تُحْمَدَ. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي بَلَائِكَ وَصَنِيعِكَ إِلَى
أَهْلِ بُيُوتِنَا، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي بَلَائِكَ وَصَنِيعِكَ إِلَى أَنْفُسِنَا خَاصَّةً وَلَكَ الْحَمْدُ
بِمَا هَدَيْتَنَا وَلَكَ الْحَمْدُ بِمَا أَكْرَمْتَنَا وَلَكَ الْحَمْدُ بِمَا سَتَرْتَنَا وَلَكَ الْحَمْدُ بِالْقُرْآنِ،
وَلَكَ الْحَمْدُ بِالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَلَكَ الْحَمْدُ بِالْمُعَافَاةِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى وَلَكَ
الْحَمْدُ إِذَا رَضِيتَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ.»

اللَّهُمَّ صَلِّ صَلَاةً كَامِلَةً وَسَلِّمْ سَلَامًا تَامًّا عَلَى نَبِيِّ تَنَحَّلَ بِهِ الْعُقْدُ وَتُفَرِّجُ بِهِ
الْكُرْبُ وَتُقْضَى بِهِ الْحَوَائِجُ وَتُنَالَ بِهِ الرِّغَائِبُ وَحُسْنُ الْخَوَاتِيمِ وَيُسْتَسْقَى الْعَمَامُ
بِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى جُمْلَةِ رُسُلِكَ وَأَوْلِيَائِكَ وَزُمَرِ مَلَائِكَتِكَ
وَأَصْفِيَائِكَ صَلَاةً تَعْمُ بَرَكَاتُهَا الْمُطِيعِينَ مِنْ أَهْلِ أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ. اللَّهُمَّ عَظِّمْ
بُرْهَانَهُ وَأَبْلِجْ حُجَّتَهُ وَأَبْلِغْهُ مَأْمُولَهُ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ وَأُمَّتِهِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ!

اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَّاقٌ عَظِيمٌ، إِنَّكَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ، إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ، إِنَّكَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ، إِنَّكَ أَنْتَ الْبَرُّ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ، فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَارْزُقْنَا وَاسْتُرْنَا وَاجْبُرْنَا
وَارْفَعْنَا وَاهْدِنَا وَلَا تُضِلَّنَا وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! وَتَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. اللَّهُمَّ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ. رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا

وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ، رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ. إِلَهْنَا قَدْ أَتَيْنَاكَ طَالِبِينَ فَلَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ، لَمْ نَزَلْ إِلَى بَابِ جُودِكَ مَا لَيْلِينَ فَانْهَجَ بِنَا مَنَاهَجَ الْمُتَّقِينَ وَالْبَسْنَا خِلْعَ الْإِيمَانِ وَالْيَقِينِ وَحَصَّنَا بِدُرُوعِ الصِّدْقِ فَإِنَّهُنَّ يَقِينٌ وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ يُعَاهَدُ عَلَى التَّوْبَةِ فَيَمِينُ، وَاجْعَلْنَا بِفَضْلِكَ مِنْ أَهْلِ الْيَمِينِ.

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعْلَمُ بِنَا مِنَّا فَبِكَمَالِ جُودِكَ تَجَاوَزْ عَنَّا. اللَّهُمَّ إِنَّا قَدْ أَمْسَيْنَا لَا نَمْلِكُ دَفْعًا وَلَا رَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا فَقَرَاءُ لَا شَيْءَ لَنَا، ضِعْفَاءُ لَا قُوَّةَ لَنَا، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ، وَأَمْرُ كُلِّ شَيْءٍ رَاجِعٌ إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ فَقَوْنَا عَلَى مَا أَمَرْتَنَا وَأَعِنَّا عَلَى مَا كَلَّفْتَنَا، وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّ مَنْ قَصَدْنَا وَبَغِي مَنْ أَرَادَنَا. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسَأَلُكَ مِنْ فَجَاءَةِ الْخَيْرِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ فَجَاءَةِ الشَّرِّ. اللَّهُمَّ رَضْنَا بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لَنَا فِيهَا قَدَّرْتَ لَنَا حَتَّى لَا نُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَحْرَزْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسَأَلُكَ الْفُوزَ فِي الْقَضَاءِ وَنُزَلَ الشُّهَدَاءِ وَعَيْشَ السُّعْدَاءِ وَمُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَالنَّصَرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا هَادِينَ مَهْدِيَّينَ غَيْرَ ضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ سِلْمًا لِأَوْلِيَائِكَ وَحَرْبًا لِأَعْدَائِكَ نُحِبُّ بِحُبِّكَ مَنْ أَحَبَّكَ، وَنُعَادِي بِعِدَاوَتِكَ مَنْ خَالَفَكَ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَسْتَ بِإِلَهٍ اسْتَحْدَثْنَاهُ، وَلَا بِرَبِّ يَبِيدُ ذِكْرَاهُ ابْتَدَعْنَاهُ، وَلَيْسَ لَكَ شُرَكَاءُ يَقْضُونَ مَعَكَ وَلَا كَانَ لَنَا قَبْلَكَ مِنْ إِلَهٍ نَلْتَجِئُ إِلَيْهِ وَنَذُرُكَ، وَلَا أَعَانَكَ عَلَى خَلْقِنَا أَحَدٌ فَشُرِكَهُ فِيكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، فَسَأَلُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَسْتُرَ عَلَيْنَا عُيُوبَنَا، وَتَكْشِفَ عَنَّا كُرُوبَنَا وَتَفْرِجَ عَنَّا هُمُومَنَا وَغُمُومَنَا. اللَّهُمَّ الطُّفْ بِنَا فِي كُلِّ عَسِيرٍ فَإِنَّ تَيْسِيرَ كُلِّ عَسِيرٍ عَلَيْكَ يَسِيرٌ، وَنَسَأَلُكَ الْيُسْرَ وَالْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ الْعَدُوِّ، وَمِنْ بَوَارِ الْإِثْمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ وَأَلِّفْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَاجْعَلْ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَالْحِكْمَةَ وَثَبِّتْهُمْ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ وَأَوْزِعْهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ، وَأَنْ يُوفُوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ وَانصُرْهُمْ

عَلَى عَدْوِكَ وَعَدْوِهِمْ، إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَأَصْلِحْ لَنَا أَعْمَالَنَا إِنَّكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنْ تَشَاءُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ يَا غَفَّارُ! اغْفِرْ لَنَا، يَا تَوَّابُ! تُبْ عَلَيْنَا، يَا رَحْمَنُ! اِرْحَمْنَا، يَا عَفُو! اُعْفُ عَنَّا، يَا رَوْوُفُ! اِرْأَفْ بِنَا، يَا رَبُّ! أَوْزِعْنَا أَنْ نَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا، وَطَوَّقْنَا حُسْنَ عِبَادَتِكَ يَا رَبُّ! نَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ وَنَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، يَا رَبُّ! افْتَحْ لَنَا بِخَيْرٍ، وَاخْتِمْ لَنَا بِخَيْرٍ، وَاتِنَا شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، وَقِنَا السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.

اللَّهُمَّ إِلَهَنَا وَإِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَإِلَهَ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ! نَسْأَلُكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دَعْوَتَنَا وَتُعْطِنَا رَغْبَتَنَا. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ، فَإِنَّ لِلْسَّائِلِ عَلَيْكَ حَقًّا، أَيَّمَا عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ مِنْ أَهْلِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَقَبَّلْتَ دَعْوَتَهُمْ وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُمْ أَنْ تُشْرِكَنَا فِي صَالِحٍ مَا يَدْعُونَكَ فِيهِ، وَأَنْ تُشْرِكَهُمْ فِي صَالِحٍ مَا نَدْعُوكَ فِيهِ، وَأَنْ تُعَافِنَا وَإِيَّاهُمْ وَأَنْ تَتَقَبَّلَ مِنَّا وَمِنْهُمْ وَأَنْ تَتَجَاوَزَ عَنَّا وَعَنْهُمْ، فَإِنَّا أَمْنَا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرُّسُولَ فَارْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ تَوْفِيقَ أَهْلِ الْهُدَى، وَأَعْمَالَ أَهْلِ الْيَقِينِ وَمُنَاصِحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَعَزْمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَجِدَّ أَهْلِ الْخَشْيَةِ وَطَلَبَ أَهْلِ الرَّغْبَةِ وَتَعَبُّدَ أَهْلِ الْوَرَعِ وَعِزْفَانَ أَهْلِ الْعِلْمِ حَتَّى نَخَافَكَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مَخَافَةَ تَحْجُزُنَا عَنْ مَعَاصِيكَ حَتَّى نَعْمَلَ بِطَاعَتِكَ عَمَلًا نَسْتَحِقُّ بِهِ رِضَاكَ، وَحَتَّى نُنَاصِحَكَ بِالتَّوْبَةِ خَوْفًا مِنْكَ، وَحَتَّى نُخْلِصَ لَكَ النَّصِيحَةَ حَيَاءً مِنْكَ وَحَتَّى نَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ حُسْنَ ظَنِّ بِكَ، سُبْحَانَ خَالِقِ النَّارِ، سُبْحَانَ خَالِقِ النَّارِ، سُبْحَانَ خَالِقِ النَّارِ، سُبْحَانَ خَالِقِ النَّارِ. اللَّهُمَّ لَا تُهْلِكْنَا فُجَاءَةً وَلَا تَأْخُذْنَا بَعْتَةً. اللَّهُمَّ إِنَّا عَبِيدُكَ وَأَبْنَاءُ عِبِيدِكَ، نَوَاصِينَا بِيَدِكَ، أَمَرْنَا فَعَصَيْنَا وَنَهَيْتَنَا، فَأَيَّبْنَا هَذَا مَكَانَ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاغْفِرْ لَنَا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، لَكَ الْحَمْدُ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَبِكَ الْمُسْتَعَاثُ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ عَافِيَتِكَ وَصَبْرًا عَلَى بَلَائِكَ وَخُرُوجًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ يَا مَنْ يَكْفِي عَنْ كُلِّ أَحَدٍ وَلَا يَكْفِي

عَنْهُ أَحَدٌ، يَا أَحَدَ مَنْ لَا أَحَدَ لَهُ، يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ، انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ، نَجِّنَا مِمَّا نَحْنُ فِيهِ وَأَعِنَّا عَلَى مَا نَحْنُ عَلَيْهِ مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِنَا، بِجَاهِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْكَ وَسَلَّمَ. آمِينَ!

اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاكْتُنْفَنَا بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَارْحَمْنَا بِقُدْرَتِكَ عَلَيْنَا فَلَا نَهْلِكُ وَأَنْتَ ثِقْتُنَا وَرَجَاؤُنَا، فَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيْنَا قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرُنَا، فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرُنَا فَلَمْ يَحْرِمْنَا! وَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرُنَا فَلَمْ يَحْذُلْنَا وَيَا مَنْ رَانَا عَلَى الْخَطَايَا فَلَمْ يَفْضَحْنَا! يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقُضِي أَبَدًا وَيَا ذَا النِّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا! نَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبِكَ نَدْرَأُ فِي نُحُورِ الْأَعْدَاءِ وَالْجَبَابِرَةِ! يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَلَا تَنْقُضُهُ الْمَغْفِرَةُ! هَبْ لَنَا مَا لَا يَنْقُضُكَ وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا يَضُرُّكَ إِنَّكَ وَهَّابٌ، نَسْأَلُكَ فَرَجًا قَرِيبًا وَصَبْرًا جَمِيلًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَالْعَافِيَةَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ وَنَسْأَلُكَ تَمَامَ الْعَافِيَةِ وَنَسْأَلُكَ الشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَنَسْأَلُكَ الْغِنَى عَنِ النَّاسِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، يَا رَبُّ! يَا رَبُّ! يَا رَبُّ! اللَّهُمَّ يَا كَبِيرُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا عِضْمَةَ الْبَائِسِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَبِيرِ! نَدْعُوكَ دُعَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ كَدُعَاءِ الْمُضْطَرِّ الضَّرِيرِ أَنْ تُعْطِينَا رَغْبَتَنَا وَتُفَرِّجَ عَنَّا كُرْبَتَنَا وَتَكْشِفَ عَنَّا هَمَّنَا وَغَمَّنَا وَتَصْرِفَ عَنَّا شَرَّ مَنْ كَادَنَا وَبَغَى مَنْ أَرَادَنَا وَأَذَى مَنْ قَصَدَنَا، يَا مُؤَنِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا صَاحِبَ كُلِّ فَرِيدٍ وَيَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ وَيَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ وَيَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ! يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ! يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ! يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ! يَا زَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ! يَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ! يَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ! يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ! يَا قَيُّومَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ! يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ! يَا صَرِيخَ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَمُنْتَهَى الْعَابِدِينَ وَالْمُفَرِّجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ الْمُرَوِّحَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ وَمُجِيبَ دُعَاءِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ! اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنَا إِلَى أَنْفُسِنَا طَرْفَةَ عَيْنٍ وَلَا تَنْزِعْ مِنَّا صَالِحَ مَا أَعْطَيْتَنَا فَإِنَّهُ لَا نَازِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا يَعْصِمُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ. اللَّهُمَّ اكْفِنَا كُلَّ مُهِمٍّ مِنْ حَيْثُ شِئْنَا وَمِنْ أَيْنَ شِئْنَا، حَسْبُنَا اللَّهُ لِدِينِنَا، حَسْبُنَا اللَّهُ لِمَا أَهَمَّنَا، حَسْبُنَا اللَّهُ لِمَنْ بَغَى عَلَيْنَا، حَسْبُنَا اللَّهُ لِمَنْ حَسَدَنَا، حَسْبُنَا اللَّهُ لِمَنْ كَادَنَا بِسُوءٍ، حَسْبُنَا اللَّهُ عِنْدَ الْمَوْتِ، حَسْبُنَا اللَّهُ عِنْدَ الْمَسْأَلَةِ فِي الْقَبْرِ، حَسْبُنَا اللَّهُ عِنْدَ الْمِيزَانِ، حَسْبُنَا اللَّهُ عِنْدَ الصِّرَاطِ، حَسْبُنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ بِكَ مِنْ مَوْتِ الْفُجَاءَةِ وَمِنْ لَدَغَةِ الْحَيَّةِ وَمِنْ السَّبْعِ وَمِنْ الْحَرَقِ وَمِنْ الْغَرَقِ وَمِنْ أَنْ يَخْرَّ عَلَيَّ شَيْءٌ، وَمِنْ الْقَتْلِ عِنْدَ فِرَارِ الزَّحْفِ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَنْفُسِنَا وَأَدْيَانِنَا، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِينَا وَأَمْوَالِنَا، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانَاهُ رَبُّنَا، بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ، بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ، بِسْمِ اللَّهِ افْتَحْنَا وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا، اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ، اللَّهُ رَبُّنَا لَا نُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا، نَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِخَيْرِكَ مِنْ خَيْرِكَ الَّذِي لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنَا فِي عِيَادِكَ وَجَوَارِكَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ غِيَاثُنَا فَبِكَ نَعُوْثُ، وَأَنْتَ عِيَاذُنَا فَبِكَ نَعُودُ، وَأَنْتَ مَلَاذُنَا فَبِكَ نَلُودُ، يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَخَضَعَتْ لَهُ مَقَالِيدُ الْفِرَاعِنَةِ أَجْرْنَا مِنْ خَزِيكَ وَعُقُوبَتِكَ وَآمِنَّا فِي لَيْلِنَا وَنَهَارِنَا وَنَوْمِنَا وَقَرَارِنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، تَعْظِيمًا لَوْجْهِكَ وَتَكْرِيمًا لِسُبْحَاتِكَ فَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّ عِبَادِكَ، وَاجْعَلْنَا فِي حِفْظِ عِنَايَتِكَ وَسُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ وَعُدْ عَلَيْنَا بِخَيْرٍ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَجِيرُكَ مِنْ جَمِيعِ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ، وَنَحْتَرِسُ بِكَ مِنْهُنَّ وَنُقَدِّمُ بَيْنَ أَيْدِينَا، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

وَمِنْ أَمَانِنَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا وَمِنْ فَوْقِنَا وَمِنْ تَحْتِنَا، خَلَقْتَ رَبَّنَا فَسَوَّيْتَ وَقَدَّرْتَ رَبَّنَا فَقَضَيْتَ وَعَلَى عَرْشِكَ اسْتَوَيْتَ وَأَمْتٌ وَأُخْيَيْتَ وَأَطَعْمْتَ فَأَشْبَعْتَ وَأَسْقَيْتَ وَأَرْوَيْتَ وَحَمَلْتَ فِي بَرِّكَ وَبَحْرِكَ عَلَى فُلْكَ

وَعَلَى دَوَابِّكَ وَعَلَى أَنْعَامِكَ فَاجْعَلْ لَنَا عِنْدَكَ وَلِيَجَةً، وَاجْعَلْ لَنَا عِنْدَكَ زُلْفَى
وَحُسْنَ مَابٍ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَخَافُ مَقَامَكَ وَوَعِيدَكَ وَيَرْجُو لِقَاءَكَ وَاجْعَلْنَا نَثُوبَ
إِلَيْكَ تَوْبَةً نُّصُوْحًا وَنَسْأَلُكَ عَمَلًا مُتَقَبَّلًا وَعِلْمًا نَجِيحًا وَسَعْيًا مَشْكُورًا وَتِجَارَةً
لَنْ تَبُورَ. اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْأَلُكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ! يَا جَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ! يَا
اَمَانَ الْخَائِفِيْنَ! يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ! يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ! يَا ذُخْرَ مَنْ لَا
ذُخْرَ لَهُ! يَا حِرْزَ الضُّعْفَاءِ! يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ! يَا عَظِيْمَ الرَّجَاءِ! يَا مُنْقِذَ الْهَلْكَى! يَا
مُنْجِيَّ الْعِرْقَى! يَا مُحْسِنُ! يَا مُجْمِلُ! يَا مُنْعِمُ! يَا مُتَفَضِّلُ! يَا جَبَّارُ! يَا مُنِيْرُ! اَنْتَ
الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَحَفِيْفُ
الشَّجَرِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ يَا اَللّٰهُ! اَنْتَ اَللّٰهُ، لَا شَرِيْكَ لَهُ، نَسْأَلُكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ تُسَكِّنَ هَيْبَةَ
عَظْمَةِ قَهْرَمَانَ الْجَبْرُوتِ بِاللَّطِيْفَةِ النَّازِلَةِ الْوَارِدَةِ مِنْ فَيْضَانِ الْمَلَكُوتِ حَتَّى
تَنْتَبِتَ بِأَذْيَالِ لُطْفِكَ وَكَرَمِكَ وَنَعْتَصِمَ بِكَ مِنْ اِنْزَالِ قَهْرِكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الشَّامِلَةِ
وَالْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ! يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ! اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ! عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ
ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ. اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنَ الطَّعْنِ وَالطَّاعُوْنِ وَالْفُجَاءَةِ وَسُوْءِ
الْمُنْقَلَبِ فِي النَّفْسِ وَالْاَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، عَدَدَ
ذُنُوْبِنَا حَتَّى تُغْفَرَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الْحَوْضِ وَالْكَوْثَرِ، اَللّٰهُ
اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُمَّ شَفِّعْتَنِيْ فِيْ سَيِّدِنَا مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَأَمَهَلْنَا وَعَمَّرْنَا فِي طَاعَتِكَ وَتَقْوَاكَ وَعَمَّرْنَا بِنَا مَنَازِلَنَا فِي مَحَابِّكَ وَرِضَاكَ وَلَا
تُهْلِكُنَا بِذُنُوْبِنَا وَسَيِّئَاتِنَا وَارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ! ﴿فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللهُ
وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ﴾ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنَعْمَ الْوَكِيْلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيْمِ. وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا
إِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ.»

(Ebû Bekr ibnü'ş-Şeyh Muhammed el-Mullâ el-Hanefî el-Ehsâî,
en-Nâşir: Yahyâ ibnü'ş-Şeyh Muhammed Ebû Bekr el-Mullâ, sh:93-106)

RESUL BÖLÜKBAŞ
0532 321 43 78

DEĞİŞTİRİLMİŞ İSLÂMÎ KURALLARA İSLÂMÎ KİMLİK VERME GAYRETİNDE OLANLAR; BÜYÜK BİR MESÛLİYETİN İÇİNDE OLUP MAALESEF BUNDAN DA GÂFİLDİRLER

Dinimizin kurallarını değiştirip reformize etmeye gayret gösterilenlerin başlıca konusu setr-i avret meselesidir. Bu setr-i avreti yani erkek ve kadınların giyim ve kuşamlarını belirleyen apaçık âyet ve hadisler ortadayken bu âyet ve hadislerin anlatımlarının dışında yorum getirmek sûretiyle bu kıyafetleri dejenere etmek isteyenlerin sayısı çoktur.

Sıradan insanların dışında ilim erbâbı diyebileceğimiz kimselerin de hoş olmayan yorumlarını müşahede ettiğimiz gibi dînî mâlumattan yoksun olan birtakım yetkili ve etkili kimselerin de bu hususta söz sahibiymiş gibi yorum getirmelerine maalesef şâhit olmaktayız.

Evet, bu hususta senelerini vermiş, ilmin detayına inmiş, Kur'an'dan, Sünnet ve İcmâ'dan haberdar olan birçok ulemâ mevcut iken, bazılarının bunları susturup kendi "İndî" tefsir ve yorumlarına şâhit oluyoruz.

Her meslek hakkında o mesleğin erbâbından rapor istenirken din ve şeriat gibi hayatın en önemli meselelerine vâkif olmayanların hadlerini aşarak âdetâ fetvâ erbâbıymış gibi konuşanlar var ya, asil bunları susturmak lazımdır.

Zira yüce dinimiz ve şer-i şerif bu zavallıların ve haddini bilmezlerin yorumuna açık olmayacağı kadar yüce ve mukaddestir. Bu kudsî olan dinimiz hakkında yorumu ancak ve ancak erbâbına bırakmanın elzem olduğu apaçıktır.

Bazı kimseler erkek ve kadının setr-i avrette neredeyse eşit saymaya gayret ettiklerini görmekteyiz. Hâlbuki Kur'ân-ı Kerim'deki Nur Sûresi'nde erkek ve kadınların giyim ve kuşamında farklı oldukları ve kadınların setr-i avretinin daha kapsamlı ve önemli olduğu açıkça beyan edilmektedir.

Nûr Sûresi (30)

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

“Mü'min erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Bu davranış onlar için daha nezihtir. Şüphe yok ki, Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.”

Nûr Sûresi (31)

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى
عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
أَيْهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

“Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. (Yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna, zînet (yer)lerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar. Zînetlerini, kocalarından yâhut babalarından ya da kocalarının ba-

balarından veyâ oğullarından ya da üvey oğullarından, yâhut erkek kardeşlerinden veyâ erkek kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından yâhut müslüman kadınlardan ya da sahip oldukları kölelerden veyâ erkekligi kalmamış hizmetçilerden ya da henüz kadınların mahrem yerlerine vâkıf olmayan erkek çocuklardan başkalarına göstermesinler. Gizledikleri zinetler bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey mü'minler, hep birlikte tövbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz!”

Bu iki beyandan anlaşılmaktadır ki erkeklerin namus ve iffetlerini korumaları ve belli birtakım mahallerini göstermemelerinin yanı sıra namahrem olan kadınlara gözlerini çekip bakmamaları emredilirken, bayanlara ise daha çok teferruata gidilmektedir.

Zînet yerlerini ve zînet eşyalarını göstermemeleri ancak buraları kimlere gösterebilecekleri beyan edilirken zînet ve zînet mahallerini asla teşhir etmemeleri hatta ayaklarına taktıkları halhalın ses çıkarmaması için yere vurmamaları, yürürken buna da dikkat etmeleri gerektiğini beyan etmekle kadınların erkeklerden daha ziyade setrlerinin (örtünmelerinin) gerektiğini itina ile beyan edilmektedir.

Günümüzde bayanlar ayakkabılarının altına özellikle demir çaktırmak suretiyle yürürken ses çıkarmasını arzu etmeleri Kur'an-ı Azîmuşşân'ın önem verdiği ve son cümleyle beyan ettiği kurala aykırı bir davranıştır. Denilebilir ki “Canım erkek de kadının ayak sesine dikkat edecek kadar karşı cinse ilgi duymasın.” İyi de kadınlar neden ayakkabının sesi çıksın ve erkeklerin dikkatini çekeyim diye ayakkabılarına demir taktırmaktadırlar?!

Bir erkeğin arkasında yürüyen kadına erkek bakmasa bile ayak sesinden kadın olduğunu anlaması için gayret ediliyorsa işte bu İslami kurallara aykırıdır. Bir de kadınların başlarını sıkı sıkıya örtüp kapatırken belden aşağı kısımlarını dar bir pantolonla teşhir etmeleri asla caiz değildir. Hele hele üzerinde etek yoksa katiyetle caiz değildir.

Hâlbuki günümüzde erkeklerin giydiği pantolon kadınların giydiğine nispetle daha genişken bayanlar neden çok daha dar pantolonu tercih ediyorlar?!

Diyorlar ki “İslam şekilcilik değildir.” Biz şekilcilik olduğu için karşı değiliz, örtülen âzânın adeta örtülmemiş şeklinden daha cazibeli olduğu apaçıktır. Biz Anadolu kadınının geniş şalvar giymesine asla karşı değiliz ama bu dar pantolona şalvar demek mümkün müdür?!

Bu hususta Ebû Hureyre *radıyallahu anh*'den rivayet edildiğine göre Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا : قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ ، وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا ، وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا » رواه مسلم .

“Cehennemliklerden kendilerini

dünyada henüz görmediğim iki grup vardır: Biri, sığır kuyrukları gibi kırbaçlarla insanları döven bir topluluk. Diğeri, giyinmiş oldukları halde çıplak görünen ve öteki kadınları kendileri gibi giyinmeye zorlayan ve başları deve hörgücüne benzeyen kadınlardır. İşte bu kadınlar cennete giremedikleri gibi, şu kadar uzak mesafeden hissedilen kokusunu bile alamazlar.” *Müslim, Cennet 52*

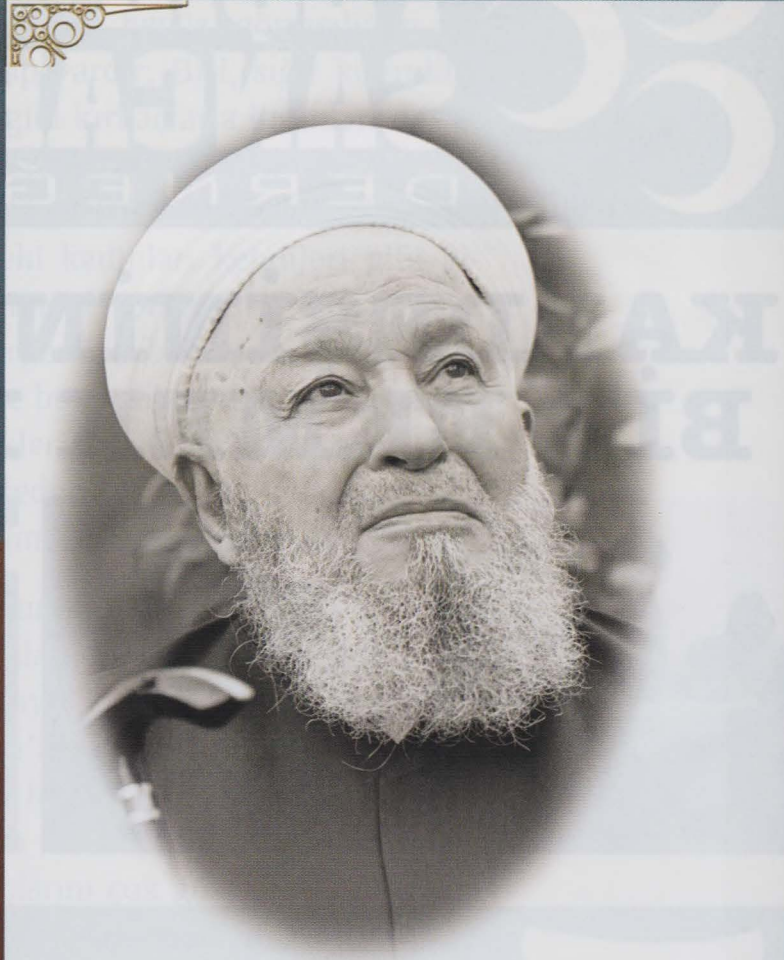
Buradan da anlaşıldığı gibi bayanların kendilerini teşhir mak-sadıyla yaptıkları her hareket İslam’a uygun bir hareket değildir. Bu hadis-i şerifin şerhinde başlarına örtülerinin altında sarık veya saçlarını çok gösterecek bir takım bezlerle büyütenlerin ve böylece kendilerini teşhir etmek gayesinde olan kadınları kastettiğini anlatmaktadır.

Yüce peygamberimiz henüz ben bu kadınları görmedim buyurmasıyla peygamberimizin gününde olmayıp daha sonra meydana çıkacağını bir mucize eseri olarak arz etmektedir. Yüce peygamberimizin görmediği o kadınları adeta görmüş gibi tarif etmesi manidardır.

Gerçek bu iken lütfen İslam’ın örtüsüyle uğraşmayın zaten açılan açılıyor onlara yan bakan bile olmuyor bari İslâmî kuralları kabul edip örtünenlerin bu kuralları dik-kate almadan açılanlar kadar özgür olmalarına tahammül edelim. Vesselam...

Mahmud Efendi Hazretleri'nin KIYMETLİ KELÂMLARINDAN

- Çok dikkatli, itinalı Müslüman olalım. Dikkatli Müslüman olursak İslâmiyet gelir.
- Şeriatsızlık İslâmiyet'i getirmez.
- Müslüman o kimsedir ki İslâmiyet'in emirlerine tamamen uyar, fakat İslâmiyet'i kendine uydurmaya kalkmaz. İslâmiyet'i kendine uydurmaya uğraşan kişi hakiki Müslüman olamaz. Şeriata uyan hakiki Müslümandır.
- Ashâb-ı kirâm birbirlerine: "Gel bir saat iman edelim (İslâm'dan bahsedelim de iman tazeleyelim)" derlerdi. Zira nefsin arzularından konuşulursa kalp kirlenir. İslâm'dan bahsedince de iman tazelenir.

● **Mevlâ Teâlâ** buyuruyor ki: “Ey benim kullarım!”

Böyle buyurması yetmez mi bize?! O’na kul olmak kadar büyük bir rütbe var mıdır?! Bu Dîn-i Mübin-i İslâm’a bağlı olmaktan daha büyük bir rütbe var mıdır?!

● Bir kimse lisanı ile Müslüman kabul edilseydi, alırdı eline tesbihi: “Ben Müslümanım, ben Müslümanım” der, Müslüman olurdu.

Müslüman demek; **Rabbi**’nin emirlerine, farz, vacip sünnet ne varsa hepsi ne tam manasıyla boyun eğen demektir. **Mevlâ Teâlâ**’nın düşmanlarından kaçıp dostlarının hâliyle hallenen demektir. Çok dikkatli, itinalı Müslüman olalım, dikkatli Müslüman olursak İslâmiyet gelir.

● Dinin hükümlerini inkâr ede ede bitirdiler İslâmiyet’i.

● Dinine sahip çıkmayana, **Allâh** sahip çıkmaz.

● Dertlerin ilacı dine dönmektir.

● İslâm’ın derdi, bağrımı deldi.

● İslâm yolunun sonu cennet, isyan yolunun sonu cehennemdir!

● **Cenâb-ı Hakk**’a iyi söz verelim. Dinimizin farz, vacip, müstehablarına dikkat edelim, haramlardan ve mekruhlardan kaçınalım.

Bu yolda sebat edelim, göreceğiz ki

dünyamız huzur içinde olacak. Belalar bize **Allâh**’a lâayık olmadığımızdan geliyor, bir defa dünyaya rağbet etmemeliyiz, koltukta, sandalyede gözümüz olmamalı, keyif, zevk, sefa, rahat asla düşünülmemeli.

Gayemiz yalnız **Mevlâ**’nın dinini yaşamak ve yaşatmak olsun. Millet ne zannederse zannetsin, **Mevlâ** bizim niyetimizi iyi biliyor, insanın kendisini methetmesi doğru değildir ve etmiyoruz da.

● Dinin gelmesi için kainat yaratıldı, din giderse kainat yıkılır.

● Müslüman olmak ne büyük nimet, Müslüman olmamak ne kötü!

● Ey insan! Ya İslâm’ı yaşayacaksın, ya da bu muharebeleri yükleneceksin.

● Zekat, sadaka veren çok iyidir, vermeyen çok kötüdür.

● İnsan namusunu düşünecek. En büyük namusumuz dinimizdir. İnsan dinine yan baktırır mı?!

● Dini tanıyan çok az kaldı, çok az.

● En son gelen din en mükemmel dindir. En son gelen ümmet en mükemmel ümmettir. Bu mükemmelliği bırakmayalım.

● Müslüman adam beyaz bir kağıda benzer, ufak bir leke atlasa görülür.

● Dinden ne zarar gördük?! Müslüman olduğunu belli etmekten niye utanıyorsunuz?!

“KUR’ÂN İSLÂMÎ / KUR’ÂNIYYÛN” ANLAYIŞI İTİKÂDÎ BİR SAPMADIR!

DR. AHMET GELİŞGEN Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı

Tarihte “Kur’âniyyûn”, “Dinde delil olarak sadece Kur’ân’ı kabul ederiz, sünnet de dahil olmak üzere, başka hiçbir şeyi dini delil olarak kabul etmeyiz” diyen ve bu düşüncesiyle itikadi sakatlığa düşen bir fırkadır.

Bu anlayışın savunduğu dini anlayışa, “Kur’ân İslâmî” denmektedir. Bu kavramın bünyesinde yer alan “Kur’ân” sözcüğü, ilk bakışta bu anlayışın iyi bir akım olduğunu zanneder. 19. yüzyılın ikinci yarısında Hindistan’da Seyyid Ahmed Han tarafından ortaya atılan bu akımın etkilerinin hâlâ devam ettiği anlaşılıyor.

Şöyle ki “Kur’ân İslâmî” saçmalığını aleniyetle savunan bir yazı, geçtiğimiz günlerde/ aylarda hiç de beklemediğimiz bir sitede yayınlandı. “Kur’ân Yetmiyor mu?-I” başlığıyla çıkan yazıda, “Kur’ân dışında sünnet de dahil, dini hiç bir metnin kutsal ve geçerli dini delil olarak kabul edilemeyeceği belirtilmektedir. Buna gerekçe olarak da güya sünnetin bugüne kadar korunamadığı iddiası ileri sürülmektedir. Buradan hareketle Yazar, Sünnet’in dini bir kaynak olarak kabul edilmesini, “Allah’a yalan isnad etmek ve Kuran’ı yetersiz bulmak” olarak kabul etmektedir.

Yazar’ın bir yanda sünnetin korunamadığını iddia etmesi, diğer yanda ise savunduğu tezi desteklemek için, modernistlerin hurafe (!) hadis kitabı olarak niteledikleri “Râmûz”dan bir hadisi delil olarak göstermesi, perhiz yanında lahana turşusundan daha beter bir durumdur.

Baştan sona çelişki ve muğâlatalarla dolu olan yazıda, edep sınırları da epey zorlanmış görünüyor. Zira yukarıda belirtildiği gibi yazıda, imanının gereği olarak Sünnet’i dini bir delil olarak kabul eden Müslüman, “Kur’ân’ı yetersiz bulmakla” suçlanmaktadır. Sünnet’in, Kur’ân’ı açıkladığını veya yerine göre müstakil hüküm de koyabileceğini kabul edenler ise “Allâh’a yalan isnâd etmekle” suçlanmaktadır. Müsteşrikler bile bunu böyle açıkça söylemek yerine, kırk dereden kırk su getirerek usturuplu bir tarzda söylerler. Böylece zehirleri de fark edilmez.

Sünneti korumaya gelince, Allah Teâlâ Kur’ân’ı kıyamete kadar korumayı vaad ettiğine göre, bununla kastettiği dinini korumaktır. Sünnet, dinin olmazsa olmaz bir delilidir. O zaman dinin ana kaynağı olarak Allah Teâlâ, sünneti de korumayı vaad etmiş demektir. Kur’ân’ı korumaya gücü yeten Allâh’ın, Sünnet’i korumaya gücü yetmeyecek midir?! Hâşâ!

“**Kur’ân İslâmî**” denen küfür bir düşünceyi kabul edenler, en kısıdan, namaz kılmıyor, oruç tutmuyor, zenginse haccetmiyor, cenaze namazı kılmıyor ve kıldırılmıyor ve boy abdestini de yanlış alıyor demektir. Çünkü Kur’an’da bunların nasıl yapılacağına dair hiçbir bilgi yok. Sünneti inkâr edenler, taklit yoluyla bu ibadetleri yapacak olsalar şayet, yaptıkları o ibadetleri de kabul olmaz. Çünkü inanmadığı işi yapıyorlar. İslam itikadında, iman olmadan amel kabul edilmez.

Hadisleri/sünneti inkâr eden bir kişi, sadece Kur’an’a bakarak sahipsiz bir evlilik bile yapamaz. Hadislere bakmaz ve fikhî birikimden yararlanmazsa, nikah akdinde şahitlik şartının olduğunu bulamaz. Zira Kur’an’da şahit gösterme emri, ticaret hukuku bağlamında gelmiştir (Bakara, 2/282). Bu nedenle İmam Şâfiî bu âyette belirtilen “şahitliğin gerekliliği” hükmünün, nikah akdine taşınmayacağını kabul eder.

Hanefî doktrin ise bunun nikahtaki şahitlik için de geçerli olduğunu kabul eder. Nikahta şahitliğin gereğini açıkça ortaya koyan asıl delil ise hadis-i şerîflerdir. Nikahta veli izninin gerekli olup olmadığıyla ilgili konuda da benzer şeyleri söylemek mümkün. Kısa-

ca sünnet olmadan, Kur’an’da nikah akdinin şartlarını dahi ortaya koyamazsınız. Nikah akdinde şartlar ortadan kaldırılırsa, icap ve kabul mevcut olsa dahi, geriye “zina”dan başka bir şey kalmaz.

Nikahla ilgili bir başka örnek daha verelim: Kur’ân-ı Kerim, “... O kadınlardan faydalanmanıza karşılık olarak belirli bir hak olarak ücretlerini verin ...” (Nisâ, 4/24) buyurur. Bu hüküm uzunca bir âyetin içerisinde bir kısımdır. Bu âyetteki “**ücret**” kavramının, mehir olduğunu biz hadislerden öğreniriz. Sünnet devre dışı bırakıldığında bu âyet, fuşun meşruluğuna da delil olarak getirilebilir hâşâ. Şi’a’nın, mut’a nikahına bu âyetleri delil getirdiği gibi.

Âyet-i kerimenin öncesinde, “*iffetli yaşamak ve zina etmemek şartı*” getirilmişse de aynı âyet-i kerime içerisindeki “... O kadınlardan faydalanmanıza karşılık olarak belirli bir hak olarak ücretlerini verin ...” ifadesi, müstakil bir hüküm görünümünde olduğundan, Sünnet’i dışlayarak Kur’an’ı anlamaya ve hüküm çıkarmaya çalışan bir “**zavallı**”, âyet-i kerimenin bu bölümünden “**ücret karşılığı yapılan zinanın**” meşru olduğunu anlayabilir.

Kısaca biz, nikahın şartlarını ve keyfiyetini dahi ancak hadislerden/sünnetten öğrenebiliyoruz. Yoksa nikahımız bâtil/hükümsüz ya da fâsid olur. Görüyorsunuz ki hadisler olmadan, makbul bir evlilik bile yapamıyoruz. Nikah konusu bir yana, sünnet olmadan bir kimse, bir rekât namaz bile kılamaz.

Bütün bunların yanında sünnet, Kur’an’da hiç bulunmayan müstakil hükümler de vaz eder. Örneğin bir kadının halası veya teyzesiyle birlikte aynı anda bir erkeğin eşleri olarak bulunmasının haramlığı, Kur’an’da yer almaz, sadece sünnet tarafından bildirilir. Süt ana ve süt kız kardeş dışında, süt teyze ve süt hala gibi kadınlarla evliliğin haramlığı da sadece sünnette yer alır. Aynı şekilde mest üzerine mesh, yeminle hüküm vermek, âkileye diyet borcu, ninenin mirası, yırtıcı kuşların etinin haram olması gibi şer’î hükümler de yine Kur’an’da yer almayan, Sünnet’in müstakil olarak koyduğu hükümlerdir.¹ “**Kur’ân İslâmî**” deyip, sünneti reddeden çevreler bu hükümlere uymuyorlar mı acaba?!

Görüldüğü gibi bu âyetler, Sünnet'in, kesinlikle dînî delil olduğu ve bağlayıcı olduğu ve bunun doğrudan inanç meselesi olduğu hakkında sadece bir kısım örnektir.

Oryantalist akım, Müslüman toplumu kendi dinleri aracılığıyla bozmak için, Kur'an'dan başka dini delil kabul etmemek yaklaşımlarıyla bize bu zokayı yutturmaya çalışmaktadırlar. Bir zamanların İslam havariliğini yapan çevreler tarafından bu görüşlerin savunulması, işin vehâmetini daha da artırmaktadır.

“Ankara Okulu” müntesiplerinin de bir zamanların İslam havarileri olduklarının söylenmesi, oldukça düşündürücüdür. Bu ve benzeri durumlar, genelleme yanlış olmakla birlikte, eskinin İslam havârîlerinin ciddî bir evirmeye girip girmedikleri suâlini akla getirmektedir.

Amelî ve itikad hükümlerde yeterli dînî mükteşebâtı olmayanların sürekli meâlâ yönlendirilmesi de aynı neticeyi doğurur. **Bu hususa, akli başında hocalarımızın da dikkat etmesi gerektiğini düşünüyoruz.** Nitekim bugün başımıza dert olan ve sosyal medyada milletin beynini bulandıran pek sapkın anlayışlar, 90'lı yıllarda meşhur hale getirilen **“mealcilik”**ten neş'et etmiştir.

İşin asıl tehlikesi ise itikadi yöndendir. Sünnet'e inanmayan bir kimse, kelime-i tevhidin ikinci bölümü olan “محمد رسول الله / Muhammedün Rasülüllah”a da inanmıyor demektir. Çünkü Allah Teâlâ, aşağıdaki âyet-i kerime meallerinde görüleceği üzere, Rasülüllah Efendimiz (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e tebliğ, açıklama ve yasama görevi verdiğini, onun hevâsından konuşmadığını, konuştuğunun ancak vahiy olduğunu haber vermiştir.

Bunun yanında Cenâb-ı Hakk, Rasül'ün verdiği hükme inanmayanların iman etmiş olamayacaklarını da yeminle bize bildirmiştir.² O zaman **“Kur'an İslâmî”** denen bir anlayış, Kur'an'a nasıl inanmaktadır aca-

ba?! Ne yazık ki bu şekilde Sünnet'i inkâr, Kur'an'da Rasülüllah (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e iman ve itaati emreden âyetleri inkârı da beraberinde getirmektedir, Allah korusun!

Şayet art niyetli değillerse, bu tür yazıları yazanlara, milyon kere milyon **“yazıklar olsun!”** diyoruz. Art niyetlilerse belki başka şey demek icap eder. Milletin bunca manevi değerlerine rağmen, bilerek bu yazıları yayınlayan sitelere de bir o kadarı söylenebilir. Paylaşanlar da lütfen dikkat etsinler ki, iyiliğe de kötülüğe de aracı olan bir kimse, Allah katında onu işlemiş gibi karşılık alır. Bu cinayetın en önemli yönü ise, toplumun Hakk'tan saptırılmasıdır.

Peygamber (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz'in Sünnetine Uymanın Zorunlu Olduğunu Belirten Bazı Âyet-i Kerîmeler³

“Kur'an İslâmî” saplantısıyla sünneti reddedenler, aşağıda mealleri verilen âyet-i kerimeleri bir kez daha gözden geçirmek mecburiyetindedirler. Konu ile alakalı âyet-i kerimelerden bazıları şöyledir:

“... Biz sana, insanlara indirileni açıklayasın diye bu Kur'an'ı indirdik ki düşünsünler” (Nahl, 16/44).

“...Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir” (Haşr, 59/7).

“Hayır! Rabbine yemin olsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar” (Nisa, 4/65).

“Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız,

onu Allah ve Rasûlü'ne arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir" (Nisa, 4/59).

"Allah ve Rasûlü bir konuda hüküm verdiği zaman, artık hiçbir mümin erkek veya kadının başka seçenek hakkı yoktur. Kim Allah ve Rasûlü'ne karşı gelirse apaçık bir sapıklığa düşmüş olur" (Ahzab: 33/36).

"... O halde, eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının, aranızı düzeltin, Allah ve Rasûlü'ne itaat edin" (Enfal, 8/1).

"Allah'a ve Peygamber'e itaat edin ki merhamet olunabilirsiniz" (Âl-i-İmrân: 3/132).

"Kim Peygamber'e itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur..." (Nisa: 4/80).

"(Rasûlüm) de ki, Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (Âli-İmrân: 3/31).

"(Rasûlüm, yine) De ki: 'Allah ve Rasûlü'ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah kâfirleri sevmez'" (Âli-İmrân: 3/32)

"(Ey Muhammed!) De ki: "Ey insanlar!

Şüphesiz ben, yer ve göklerin hükümrânlığı kendisine ait olan Allah'ın hepinize gönderdiği peygamberiyim. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O, diriltir ve öldürür. O halde Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Rasûlü'ne, o ümmi peygambere iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız" (A'râf: 7/158).

"...Şüphesiz ki sen, insanları dosdoğru yola, göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın yoluna iletirsin..." (Şûrâ: 42/52, 53).

Allah Teâlâ, insanlığa numune-i imtisal olarak gönderdiği Peygamber'inin, Allah adına asla söz uyduramayacağını da belirterek, zihinlerden şüpheleri silmiştir. Şöyle ki:

"Eğer (Peygamber) bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı mutlaka onu kudretimizle yakalardık. Sonra da onun şah damarını mutlaka keserdik. Hiçbiriniz de bu cezayı engelleyip ondan savamazdı." (Hâkka: 69/44-47).

Görüldüğü gibi âyet-i kerîmelerde, Peygamberimiz (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)in sünnetine uymanın zorunlu olduğunu, ona uymamanın ise sapıklık olduğu açıkça belirtilmektedir.

Rasûlüllah (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz'e Haram Kılma Yetkisinin Verildiğini Belirten Bazı Âyet-i Kerîmeler

Rasûlüllah (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz'e haram kılma yetkisinin verildiğini belirten bazı âyet-i kerime mealleri de şöyledir:

"Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları Resûl'e (Hazreti Muhammed'e), o ümmi Peygambere uyan kimselerdir. O Peygamber, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helal, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yüklerini ve zincirlerini atar. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir" (Bkz. A'râf: 7/157).

"Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslam'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın" (Tevbe: 9/29).

Görüldüğü gibi âyet-i kerimeler, Hazreti Peygamber'in, Kur'an dışında da Allah'la bağlantısının bulunduğu ve Sünnet'in vahiy boyutunun var olduğu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda Kur'an'a, yazılı vahiy anlamına "*el-vahyü'l-metlüv*", Sünnet'e ise yazılı olmayan vahiy anlamına "*el-vahyu gayru'l-metlüv*" denilmiştir.⁴

Fazlurrahmancılık anlayışının, Hazreti Peygamber (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)'in hadislerini "*vahy-i gayri metlüv*" anlayışını kabul etmeyişlerinin altında yatan gerçek, Hazreti Peygamber (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)den sâdır olan söz, fiil ve davranışların, Allah Teâlâ'nın kontrolünde vuku bulduğunun kabul edilmemesinde yatmaktadır.

Aksi halde, Fazlurrahmancılığın ileri sürdüğü "*yaşayan sünnet*" saçmalığı altında "*sünnet*"i, çağa göre yorumlama keyfiyeti ortadan kalkacaktır. Zira "*vahy-i gayri metlüv*" gerçeği, sünneti çağa göre yorumlayıp bir bakıma inkâr etmenin önünde ciddi bir engeldir. Bunun için Fazlurrahmancılık, bu engeli yok etmek için, hadislerin "*vahy-i gayri metlüv*" olduğu hakikatini inkara yeltenmektedir.

Rasûlüllâh (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) Efendimiz'in Sünnet'ine İttibâyi Emreden Bazı Hadîs-i Şerîfler

Hazreti Peygamber (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)'in sünnetine uymanın zorunlu olduğunu, ona uymamanın ise apaçık sapıklık olduğunu beyan eden gerideki âyet-i kerimeler, Sünnet'i kabul etmeyen sözde "*Kur'an İslamcıları*" içindi. Kur'an İslamcıları (*Kur'ânîyyûn*) inanmasalar da müminlerin iman ile teslimiyet gösterdiği Rasûlüllah (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) Efendimiz'in konu ile ilgili hadis-i şeriflerinden birkaçını hatırlatalım:

"Size iki şey bıraktım. Bunlara sımsıkı sarıldığınız müddetçe asla sapıklığa düşmezsiniz: Allah'ın Kitab'ı ve benim Sünnet'im."⁵ (*Ebû Dâvûd, Sünnet, 5; Tirmizî, Menâkıb, 31; Ahmed, 4/127*).

"Haberiniz olsun ki, bana Kur'an ve onunla birlikte bir o kadar benzeri daha verildi. Dikkatli olun ki, koltuğu üzerindeki karnı tok bir adamın, "size şu Kur'an yeter, O'nda helal olarak bulduğunuzu helâl bilin, haram

olarak bulduğunuzu da haram bilin." diye konuşması oldukça yakındır. Haberiniz olsun ki Allah Rasülü'nün haram kıldığı şeyler, Allah'ın haram kıldığı şeyler gibidir..."⁶ (*Ebû Dâvûd, Sünnet, 6; İbn Mâce, Mukaddime, 2; Tirmizî, İlim, 10; Ahmed, II/367, IV/131; Dârimî, Mukaddime, 49; Hâkim, Müstedrek, I/190-192*).

"Bizim yolumuza uygun davranış sergilemeyen kimsenin ameli kabul edilmez." (*Buhârî, İ'tisam, 20*).

"Hiç şüphesiz sözün en doğrusu, Allah'ın Kitabı'dır. Rehberliğin en güzeli Hazreti Muhammed'in rehberliğidir. Amellerin en şerlisi sonradan ortaya çıkanlardır. Sonradan ortaya çıkan her şey bid'at'dır. Her bid'at dalalettir..." (*Müslim, Cuma, 43; Nesâî, İydeyn, 22; Ahmed, III/310; İbn Mâce, Mukaddime, 7*).

Görüldüğü gibi hadis-i şerifler, sünnetin de bağımsız hüküm koyabileceğini ve inananlar için Sünnet'e uymanın zorunlu olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç

"Kur'ânîyyûn", "dini delil olarak sadece

Kur'an'ı kabul ederiz, sünnet de dahil olmak üzere, başka hiçbir şeyi dini delil olarak kabul etmeyiz” diyen fırkadır. Bu anlayışın savunduğu dini anlayışa, “Kur’ân İslâmî” denilmiştir.

Kavram olarak mâsum gibi görünen bu anlayışı kabul eden kişi, Sünnet’i inkâr etmiş olur. Sünnet’e inanmayan bir kimse, kelime-i tevhidin ikinci bölümü olan “Muhammedün Rasûlüllah”a da inanmıyor demektir. Çünkü Allah Teâlâ, Rasûlüllah Efendimiz (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) e tebliğ, açıklama ve teşri görevi verdiğini açıkça bildirmiştir. Bu bağlamda Kur’an-ı Kerim, Peygamber Efendimiz’in verdiği hükme inanmayanların iman etmiş olamayacaklarını ve O’nun konuştuğunun, kendisine bildirilen vahiyden başka bir şey olmadığını haber vermiştir.

Üzülerek ifade edelim ki Kur’ân İslâmî anlayışı, son 15 yılda toplumumuzu kuşatmış durumdadır. Diyanet’in bu konularda toplumu aydınlatıcı açıklamalarda bulunmamasının bunda büyük payı vardır.

Mevla hepimizi, özellikle itikadi tehlikeden muhafaza eylesin. Âmîn!

Bu makale www.ahmetgelisgen.com adresinden alınmıştır.

Dipnotlar:

1 Abdülkerim Zeydan, el-Medhal li Diraseti’ş-Şeriatil-İslamiyye, Dirasat, İstanbul, (Tarihsiz), s. 164.

2 Nisa, 4/65.

3 Mehmet Görmez, Görmez, sünnetin dinde delil oluşuna gerek Kur’an’la ve gerekse hadislerle yapılan temellendirmelerde çok sayıda sorunların bulunduğunu ifade etmektedir. Bu bağlamda Görmez, sünnet’i temellendirmek için başvurulan bu tür Kur’an ayetlerinin büyük bir kısmının sünnet’le ilgisinin olmadığını, yani bu ayetlerin sünnetin hücciyeti hakkında delil olamayacaklarını ileri sürmektedir. (Görmez, “Sünnet’in Kaynak Değerini Temellendirme Sorunu”, www.mehmetgormez.com, s. 8, 10).

4 Âmidî, İhkâm, I/145; Halil İbrahim Molla Hatır Azzâm’i, Muhtasus-Sünneti’n-Nebeviyye Vahyün, s. 9, 23, 31.

5 Ankara İlahiyat Fakültesi Öğretim Görevlisi ve DİYK Üyesi Bünyamin Erul, muhaddisler tarafından ittifakla kabul edilen bu hadise ait rivayetler arasında çelişki olması ve hadisin zayıf raviler tarafından rivayet edilmesi sebebiyle, zayıf olduğunu ve bu nedenle hadisin delil olamayacağını savunmaktadır. (Erul, Din bilimleri Akademik Araştırma Dergisi, VII, 2007, sayı: 1, sayfa, 28-33).

6 Mehmet Emin Özafşar, Sünnet’in hücciyeti konusunda önemli delillerden biri olan bu hadisin (Erîke Hadisi), sahabenin kendi aralarındaki ilmî münakaşalarında takındıkları tavırlarının, hadis şekline dönüşmesinden meydana geldiğini ileri sürmektedir. Aynı konuda Özafşar, çeşitli konulara sahabenin Kur’an ayetlerinden delil göstermelerine aksülamel olarak Sünnet’i savunan hadis rivayetlerinin geliştirilmiş (yani uydurulmuş) olabileceğini, bu aksülamele karşılık olarak da diğer bir grup sahabenin, rivayetlerin Kur’an’a arzı konusunda hadis rivayeti geliştirmiş olabileceğini (yani hadis uydurmuş olabileceğini) ifade etmektedir. (Mehmet Emin Özafşar, “Polemik Türü Rivayetlerin Gerçek Mahiyeti”, İslâmiyât, I, 1998, Sayı: 3, sayfa, 29- 33; Özafşar, Hadisi Yeniden Düşünmek, s. 163-171).

HASAN KUDUOĞLU

DEVLET-İ ALİYYE'NİN YİRMİ SEKİZİNCİ ŞEYHULİSLÂMI. ÜÇ DEFÂ ŞEYHULİSLÂMLIK MAKÂMINA OTURAN, SEKSEN SEKİZ YAŞINDA 4.MURAD İLE BAĞDAT SEFERİNE KATILAN, FÂTİH SEMTİNİN BAĞRINDAKİ ÂBİDE ŞAHSİYETLERDEN ŞEYHULİSLÂM

ZEKERİYYÂZÂDE YAHYÂ EFENDİ

(Rahimehûllâh)

Vilâdet târihi: 960 / 1553 - Vefât târihi: 1053 / 1644

Şeyhulislâmlık târihi: 3 kere bu makâma getirilmiştir

İlk meşîhati: 10 Receb 1031 - 21 Mayıs 1622 / 9 Zülhicce 1032 - 4 Ekim 1623

İkinci meşîhati: 14 Şa'bân 1034 - 22 Mayıs 1625 / 19 Receb 1041 - 10 Şubat 1632

Üçüncü meşîhati: 7 Receb 1043 - 7 Ocak 1634 / 17-18 Zülhicce 1053 - 26-27 Şubat 1644

Şeyhulislâmlık müddeti: Toplam 18 yıl, 2 ay, 24 gün - İlk meşîhati: 1 yıl, 4 ay, 14 gün

İkinci meşîhati: 6 yıl, 8 ay, 19 gün - Üçüncü meşîhati: 10 yıl, 1 ay, 21 gün

Şeyhulislâmlar arasındaki sırası: 28.Şeyhulislâm

Meşîhat makâmındaki sırası: 34, 36, 38

Meşîhat dönemindeki pâdişahlar: 1.Mustafâ, 4.Murad ve Sultan İbrâhîm

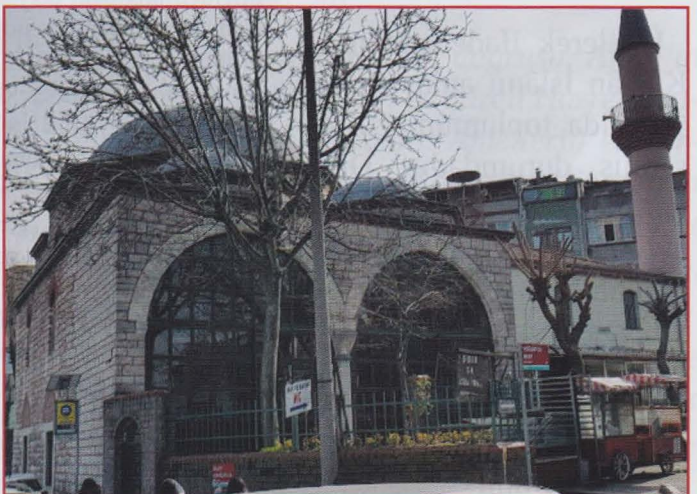
- I. BÖLÜM -

- Târihçe-i Hayât-ı Necîbesi -

Yirmi ikinci Şeyhulislâm Ankara-
lı Bayramzâde Zekeriyyâ Efendi'nin
oğlu olan Yahyâ Efendi (Rahimehullâh)
960 (1553) târihinde İstanbul'da doğdu.

- İlmî Hayâtı ve Vazîfeleri -

Yahyâ Efendi (Rahimehullâh) ilk tahsîli-
ni şeyhulislam olan babası Bayramzâde
Zekeriyyâ Efendi'de yaptı. Sonra Ab-
dülcebbarzâde Derviş Mehmed Efen-
di'den ve diğer bâzı âlimlerden ders
okuyarak kendini yetiştirdi. Arapça ve
Farsça'yı mükemmel derecede öğrendi.
Genç yaşında âlimler arasına girdi.

1- Sultân Fâtih'in hocalarından Hoca Hayreddin Efendi'nin Unkapanı'ndan Eminönü'ne giden yolun sağ tarafına inşâ ettirdiği mescid

2- Hoca Hayreddin Efendi Mescidi'nin içerisinde biri kendisi, diğeri Sultân Fâtih, bir diğeri de gelini adına yaptırılan üç mihrap

Şeyhulislâm Ma'lûlzâde Mehmed Efendi'den mülâzemet aldı ve 988'de (1580) Hoca Hayreddin Efendi Medresesi¹ müderrisliğine tâyin edildi.

994'de (1585) babasıyla berâber hac vazîfesini îfâ etti.

1587'de Atik Ali Paşa, 1590'da Haseki Hürrem Sultan², ertesi yıl Sahn medreselerinden birinde, 1593'te Şehzâde, 1594'te Üsküdar Atîk Vâlîde Sultan medreselerinde müderrislik yaptı.

1596'da Halep, 1597'de Şam kadılığına tâyin edildi. Bu görevde iken **Cigalazâde Sinan Paşa**'nın takdirini kazanarak Mısır kadısı oldu. Kadılıktan azli kararlaştırıldıysa da **Sinan Paşa**'nın araya girmesiyle vazîfesine devâm etti. 1600'de ma'zûlen

(azledilerek) İstanbul'a döndü. Bursa ve Edirne'de kısa süreli kadılıklarda bulundu. İlmi, fazîleti ve dirâyetiyle herkesin takdîrini kazandı.

Devâm edecek inşâallah.

Dipnotlar:

1 - Hoca Hayreddin Efendi Medresesi bugün ayakta değildir ama câmii hizmet vermeye devâm etmektedir. (Bkz.: Resim-1)

Câmi Unkapanı'ndan Eminönü'ne gelen caddenin sağındadır. Bânisi **Sultân Fâtih**'in hocalarından olan **Hoca Hayreddin Efendi**'dir. Kendisi 880'de (1476) vefât edip medresenin hazîresine defnedilmiştir. Bu câmi-i şerîfin husûsiyeti üç mihraplı olmasıdır. Şöyle ki câmi 874'de (1470) inşâ edildiğinde **Sultân Fâtih** burayı ziyâret ettiğinde o mahalde Müslüman nüfusun ileride artacağından dolayı câminin genişletilmesini istemiş ve böylece sağ taraftaki evler satın alınarak sağa doğru ilk genişleme yapılmıştır. Câminin içerisinde en soldaki mihrap asıl mihrâbı, ortadaki mihrap ise **Sultân Fâtih**'in yaptırdığı mihraptır. (Bkz.: Resim-2)

Ayrıca câminin yine sağ yanında **Hoca Hayreddin Efendi**'nin oğlu Şam Kadısı **Ahmed Efendi**'nin evi de bulunmaktaydı. **Hayreddin Efendi** sultânın emri üzere câmiyi biraz daha genişletmek istediğinde gelini kendi adına bir mihrap daha yapılması şartıyla bunu kabul ettiği için câminin içinde en sağda gördüğümüz mihrâb da gelini adına yapılmıştır. Velhâsıl bugün câmide cumâ, bayram ve terâvîh namazları **Sultân Fâtih** adına yapılan ortadaki mihrapta kılınırken sâir vakitler sırasıyla diğer mihraplarda namaz kılınmaktadır.

2 - Haseki Külliyesi; câmi, medrese, sıbyan mektebi, çeşme, imâret ve dârüşşifâdan meydana gelen külliye dir ki **Kânûnî Sultân Süleymân**'ın ünlü hasekisi **Hürrem Sultân** (ö. 1558) adına **Mîmâr Sinan**'ın hâssa başmîmârı olduktan sonra yaptığı ilk eseridir. (Bkz.: Resim-3)

3- Hürrem Sultân'ın Mîmâr Sinan'a yaptırdığı Haseki Külliyesi

MÜSLÜMANIN ZİHNİ DÜNYASINDA ALLÂH RASÛLÜ ﷺ VE SÜNNET-İ SENİYYE -4-

Bu yazının ilk üç bölümü geçen üç ayda yayımlanmıştı.

B. BUHRANLARIMIZDAN KURTULUŞ VESİLEMİZ: SÜNNET-İ SENİYYE

ÖMER FARUK KORKMAZ

Ümmet olarak büyük buhranlar yaşıyoruz. Belki tarihimizin hiçbir diliminde görülmemiş bir zillet, hiçbir bölümünde müşahede edilmemiş kadar büyük bir zafiyet ve savrulmuşluk bizimkisi. Bu keşmekeşten çıkabilmemiz için de herkes bir şeyi gösteriyor çare olarak ve herkes azâb-ı elim içinde kıvranan Müslümanlara kendince metotlar üretiyor kurtulması adına. Ne var ki bunca çözüm önerisine rağmen ne dertlerimizde bir azalma oluyor ne de mevcut durumumuzda bir değişme ve ferahlama.

Elimize uzatılan bunca kurtuluş reçetesi, sahil-i selâmete çıkma adına bizlere sunulan çözüm önerileri efkârımıza efkâr katmaktan başka bir işe yaramıyor ne yazık ki. Hepimizin zihninde aynı sorular ve hepimizin dilinde aynı arayışlar: “Ne olacak bu işin sonu böyle ve nasıl kurtulacak İslâm âlemi?”

Bu soruların cevabını Allah ve Rasûlü’ne sormalıyız Müslümanlar olarak. Zira içine düştüğümüz çekişme ve müşküllerin bu yolla hallü âsân olabileceğini haber veriyor bize Kur’ân-ı Mübîn. Hazreti Peygamber ﷺ’de kendisinin vefatından sonra ümmetin birçok tefrika ve ihtilaflarla karşılaşacağını ve bu durumlarda yapılması gereken şeyin kendisinin ve hülefâ-i Râşidîn’in sünnetine sarılmak olduğunu haber vermiştir.

İlgili rivayet şöyledir: Sahabe’den İrbâz ibni Sâriye naklediyor: Peygamber Efendimiz bir gün bize namaz kıldırdı. Namazdan sonra bize dönüp gözlerin yaşardığı, kalblerin ürperdiği tesirli, belîğ bir konuşma yaptı. Konuşmadan sonra bir zât kalıplaşarak: “Ey Allah’ın Rasûlü! Sanki bu, vedâ eden bir şahsın konuşması gibi! Bize neyi tavsiye ve vasiyyet edersiniz?” dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu: “Size Allah’tan korkmayı (takvâyı) ve başınızdaki idareci Habeşli bir köle de olsa itaat etmenizi tavsiye ve vasiyyet ediyorum. Benden sonra hayatta kalanlarınız birçok ihtilâflar görecek. O zaman benim Sünnetime ve hidâyet üzere olan Râşid

halifelerin (Hulefâ-i Râşidîn'in) sünnetine sarılın. Aman ha bu esaslara sıkı sıkıya, iyice yapışın. Dinde aslı esası olmayan sonradan çıkma islerden sakının! Bu şekilde sonradan ortaya atılan her şey bid'attır. Her bid'at ise sapıklıktır." ¹

Sünnet-i Seniyye Nuh'un Gemisidir

Ehl-i Beyti'nin meselinin Nuh'un gemisi misali olduğunu ve o gemiye binenlerin kurtarıp binmeyip geri kalanların boğulacağını ifade buyurur² Hazreti Peygamber ﷺ. Bu bağlamda İmam Malik (*Rahimehullah*) da sünnetin Nuh'un gemisi olduğunu ifade eder.³

Geçmiş ümmetlere taş çıkartacak seviyede ahlaksızlık ve günah bataklığına batmış dört bir yanı mâsiyet duvarlarıyla örülmüş bir manevi felaket tufanında sığınabileceğimiz yegâne gemidir Sünnet-i Seniyye.

Bu yüzden Hazreti Peygamber ﷺ göreceğimiz ihtilaflarda, sapmalarda ve bozulmalarda her zaman sünnet pusulasını takip etmemizi tavsiye buyurmuş ve kitap-sünnet istikametinden şaşmamamızı emir buyurmuştur. Yapılacak olan iş bellidir; hakla bâtılın birbirine karıştırılıp Allah ﷻ'ın indirmedığı bir din ihdas etme projesinin kol gezdiği bir toplumda bin dört yüz sene öncesinden günümüze parıldayan mişkât-ı nübüvveteye sarılmak. Sis bulutlarının kesâfetiyle hakkın çehresinin bulandırılmaya çalışıldığı günümüzde buna mecbur ve medyûnuz. Her türlü olumsuz şart ve koşullar karşısında yılmadan mücadele vermeli ve sahabenin sünnet anlayışını, müçtehit imamlarımızın o pak yolunu asrımıza taşımamızdır.

Bu usulden başka bir usül denemek veya sünnet-i seniyyeye muhalif yeni metodlar geliştirmenin derdimize deva olacağını sanmak, Nuh ﷺ'un maddi tufan altında kalmaması için gemiye çağırdığı oğlunun şu cevabına benzer: "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım."⁴ Kendince bulduğu bu çare tufan altında kalmasını engellememişti onun. Bugün yaşadığımız buhranlardan kurtulabilmek için yapmamız gereken şey de Nuh ﷺ'un çağrısı olmalıdır. Manevi tufandan kurtulabilmek için Nuh ﷺ'un gemisi misali olan sünnet-i seniyyeye çağırmalıyız insanları. Bu davete icâbet etmeyip hevâdan uydurulan metodların tıpkı Nuh ﷺ'un oğlunun çaresine benzeyeceğini ve bunların filhakika helâka götüren etkenler olduğunu anlatmalıyız onlara.

Allah'a Kendimizi Sevdirmeden Olmaz

Âlem-i İslam adına bir muzafferiyetten bahsetmemiz kullar olarak Cenab-ı Hakk'a kendimizi sevdirmemizden geçer. Zira Allah ﷻ kendileri vesilesiyle o yüce dinini aziz kılacağını haber verdiği kişiler Allah ﷻ'ı seven ve Allah ﷻ'ın da kendilerini sevdiği kişilerdir. Şöyle buyuruyor Cenâb-ı Hak: “Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, sevdiği ve kendisini seven, müminlere karşı alçak gönüllü (şefkatli), kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar (hiçbir kimsenin kınamasına aldırılmazlar). Bu, Allah'ın, dilediğine verdiği lütfudur. Allah'ın lütfu ve ilmi geniştir.”⁵

Âyet-i kerîmede Cenab-ı Hakk'ın övgüyle bahsettiği ve Allah ﷻ'ın i'lâyi kelimetullah için kendilerini beşeri planda vasıta kıldığı bu topluluğun baş özelliği “Allah ﷻ'ı seviyor olmaları ve Allah ﷻ'ın da onları seviyor olmasıdır. Öyle ya, insan olarak bizler dahi sevmediğimiz kişiler ile iş yapmak şöyle dursun onlarla karşılaşmak veya aynı ortamda bile bulunmak istemeyiz. Cenab-ı Hak sevmediği kulları bir işe vesile kılmaya mecbur mudur hâşâ? Elbette ki değil.

Zaten bu âyet-i kerimeyle de bize sevdiği kulları büyük işlerde kullanacağını haber vermiyor mu? Şu halde biz kullarına düşen baş vazife Allah ﷻ'a kendimizi sevdirmek olmalıdır. Zira bütün muvaffakiyet ve muzafferiyetlerin anahtarıdır bu.

Bu mahalde zihinlerimizde canlanan soru şu olmalıdır: Peki, Allah ﷻ'a kendimizi sevdirmenin yolu nedir? Cenab-ı Hak bizi nasıl sevecek?

Allah ﷻ'ın Sevgisini Kazanmanın Yolu: Peygamber ﷺ'e İttiba

Allah ﷻ'ın yardımının pürmelal bir hal içerisinde kıvranan ümmet-i Muhammed'e gelmesinin ve bizim yeniden dünyaya adaleti getiren, zulme dur diyen bir millet hali almamızın Allah ﷻ'ın bizi sevmesine bağlı olduğunu ifade ettik geride.

Cenab-ı Hakk'ın bizi nasıl seveceği de belirtilmiş Kur'an-ı Kerim'de. Şöyle buyurur Cenab-ı Hak: “(Resûlüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.”⁶

Allah ﷻ'ı sevmenin bir bedelinin olduğu ve bunu sadece söylemlerle dilendirmenin yeterli olmadığını belirtildiği bu ayette Allah ﷻ'ı sevmenin Rasûlullah ﷺ'a ne kadar ittibâ ettiğimizde doğrudan ilintili olduğu da ifade buyruluyor. Diğer bir deyişle; Rasûlullah ﷺ'a ittibamız ölçüsünde Allah sevgisi taşıyoruz sinemizde. Bu işin birinci merhalesi. İkinci merhale ise Rasûlullah ﷺ'a ittibamız karşılığında Allah ﷻ'ın bizi sevmesi. Olmazların bir anda oluvermesi ve imkansız gibi görünenlerin suhûletle varlık sahasına çıkması da ikinci merhaleyle yani Cenab-ı Hakk'ın bizi sevmesiyle başlayacaktır.

Üzerimize Çöken Zillet ve Hal Çaremiz

Kan gölüne dönmüş bir İslam âlemi ve tepeden tırnağa zillet elbisesi giymiş Müslüman toplumları müşahedeye alıştı artık gözlerimiz. Nerede ezilen, ırzına geçilen, evi barkı tahrib edilen, öldürülen biri varsa Müslüman olduğu bir süreçte öncelikli olarak yapmamız gereken şey; hastalığımızın menşei ve sebebini teşhis etmektir. Bataklık-tan gelen sinekleri imha ile meşgul olmaktansa bataklığı kurutma yönünde önlemler almak diğer bir söylemle.

Bu bağlamda “Ey iman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda olunca sapan kimse size zarar veremez”⁷ şeklindeki ilâhî hitap Müslüman olarak bizlerin daima nefsimizle hesaplaşma içinde olmamız ve mevcut durumlarla ilgili sürekli iç muhasebe yapmamızı tavsiye ediyor bizlere. Bu muhasebeyi yaparken de “*Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir*”⁸ hakikatini merkeze alarak hall-i müşkil yapmamız gerektiğini tembihler. Kur’ân-ı Hakîm’in teşhisi budur: Bütün bu felâketler kendi ellerimizle işlediklerimizden ötürü geliyor başımıza.

Yozlaşma Yolunda Hızlı Adımlar

Zira eskiye nispetle düşündüğümüzde gittikçe bozulan ve yozlaşan bir toplum görüyorsunuz.

Zındıklığa “Kur’an Müslümanlığı”, haramzâdeliğe “Milyonerlik”, iffetsizliğe “Hürriyet”, zinaya “Yasak aşk”, nâmussuzluğa “Cesur poz”, haram birlikteliğe “Kız arkadaşlığı”, faize “Kredi”, çıkarıcılığa ve sahtekarlığa “Müdârât” denildiği bir toplum. Kavram karmaşası yaşayan, yalanı tasdik doğruyu tekzip eden zihni bulanık bir toplum.

Üstündekilerden çok altındakiler tarafından muhafaza edildiğine inandığımız şu topraklarda fuhuş albümü gazeteler, dergiler, bültenler neşredilir oldu artık.

Kimi yerde yetmiş, kimi yerde yetmiş binlerle namus uğruna feda olunan canların bedeli, bu toprakların insanlarındaki haya, edep, ar, namus duygularını hortumlayarak medeniyet müflisi bir nesil inşâ eden medya baronlarının “kadın pazarı”na çevirdiği kanal (izasyon)larla ödeniyor şimdi.

Üzerinde yürümeye zorlandıkları yırtık çarıklarıyla canını Allah’a satan şehitlerimizin fedailiğine “haram-helal ver Allah’ım” mantığıyla adeta paraya tapan dünyaperestlerin “faiz bataklığına çevirdikleri” şu toplumla mı teşekkür edeceğiz?!

Hayatlarını “süper”, “hiper”, “mega”, “ultra” lüks seviyelerine çıkarabilmek için “haram” kavramını unutmuş modern “harâmzâdeler” halini alan bir toplum olarak daha nasıl bir vaziyette olmayı bekliyor olabiliriz ki?!

Hazreti Peygamber ﷺ'in Gözüyle Halimize Bakınca...

Bütün bu yozlaşmışlıklar ve mâsiyet günahlarına batmışlıklarımıza rağmen yapmamız gereken şey hastalığımızın teşhisini ve tedavisini Allah ﷻ ve Rasûlü ﷺ'ne müracaat ederek yapmak olmalıdır dedik. Ve genel hattıyla baktığımızda bu teşhisin “kendi ellerimizle ettiklerimiz” şeklinde netice verdiğini gördük âyet-i celilenin di- liyle. Bu teşhisi Allah Rasûlü ﷺ'nün bir hadisi şerifiyle şerh edelim şimdi de.

Şöyle buyuruyor Fahr-i Kâinât:

« تَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُوْلَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سَرَارٌ كُمْ فَيَدْعُو خِيَارُكُمْ فَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ »

“Ya iyiliği emreder kötülükten nehy edersiniz ya da Allah sizin başınıza şerhlerinizi musallat kılar ve en hayırlılarınız dua eder de onlara icabet olunmaz.”⁹

Esasında, yukarıda bir kısmını sıraladığımız Müslüman toplumlardaki yaygın münkerât ve bu münkerât karşısında Müslümanların birbirlerini uyarmaması hatta uyar- ma şöyle dursun bu münkerâtın haram kapsamından çıkarılıp neredeyse helal kabul edilmesi şeklindeki vaziyetimize sadece bu hadis okunsa yeter teşhis olarak.

Zira hadis-i şerifte Efendimiz ﷺ emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münkerin kalktığı günümüz Müslüman toplumları gibi toplumlara cezayı bizzat Allah ﷻ'ın göndere- ceğini haber veriyor. Hadisin devamının fehvasınca vaziyet öyle bir şekil alıyor ki o toplumda bulunan hayırlı insanların duaları dahi kabul edilmiyor gelen belanın kalk- ması için. Bu günkü ezilişimiz, itilip kakılışımızın filhakika sebebi budur.

Hâdiseye evvelâ buradan bakmadıkça yapılacak tüm yorumlar, siyâsî, ictimâî, stra- tejik ve sair boyutlarla ilgili tahliller beyhudedir. Zira kökten tedavi edilmesi gereken bir hastalığın teferruatıyla uğraşmak ilgili hastalığın ilerlemesine yardımcı olmak an- lamına geldiği gibi hastanın peyderpey yok olmasına vesile olmak anlamını da taşır. Şu halde, bugün üzerimizde taşıdığımız bu zillet belasının yegane sebebini bize “iş- lediğimiz günahlar, dünyaya meyledişimiz ve emr-i bi'l-ma'rufu terk edişimiz” şek- linde teşhis edip veren Allah ve Rasûlü ﷻ'ne kulak vermekten başka çaremiz yok.

Kurtuluşa Giden Yol ve Netice:

Günahlarımızdan ötürü Cenab-ı Hakk'ın düşman istilasası ve tasallutuyla bizi ce- zalandırdığı bir hakikat. “Müminlere yardım etmek bizim üzerimize bir hak olmuş- tur”¹⁰, “Şüphesiz peygamberlerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz”¹¹, “Eğer inanmışsanız, üstün ge- lecek olan sizsiniz”¹² gibi âyet-i celîlelerin henüz tezâhür etmediği de ayrı bir haki- kat. Bu hakikatlerin tezâhür edişi nasıl kaçınılmazsa bizim de bu cezalardan kurtuluş reçetesi mesabesinde olan hakikatlere sarılmamız kaçınılmazdır.

Rasûlüllah'ın içimizde olduğunu bildiriyor Kur'an-ı Kerim. Ve "Bunu böyle bilin" diyor. Bunu ihbârî olarak zikreden Cenab-ı Hak bu âyetle bizlere bunun böyle olması gerektiğini ve Rasûlüllah'ın her dâim içimizde yani şahsımızda, ailemizde, mahallemizde, işimizde, sosyal hayatımızda kısacası hayatımızın bütün şubelerinde yaşaması gerektiğini ifade buyurur bizlere. Zira bunun uygulanmaması -günümüzde olduğu gibi- buhranlar yaşamamıza sebep olacak uygulanması ise dünya ve ukbâmızın necatına vesile olacaktır. Kurtuluşumuzun Rasûlüllah ﷺ'i içimizde yaşatmaya bağlı olması "Peki bu nasıl olacak?" sorusunu canlandırıyor zihinlerimizde tabi olarak.

Bunun da cevabını Hazreti Peygamber ﷺ'den dinleyelim:

«من أحيأ سُنتي فقد أحيأني ، ومن أحيأني كان معي في الجنة»

“Kim benim sünnetimi ihyâ ederse
(diriltirse) beni diriltmiştir.

Kim de beni diriltirse Cennet'te benle beraber olur.”¹³

Hadiste Hazreti Peygamber ﷺ kendisini nasıl içimizde yaşatacağımızı, diri tutacağımızı ifade sadedinde “Sünnetini ihyâ etmemizi” tavsiye buyuruyor bizlere. “Sünneti ihyâ ederseniz beni ihyâ edersiniz” buyuruyor.

Peki, Peygamber ﷺ'i ihyâ etmemiz, içimizde yaşıyor kılmamız neyi kazandıracak bizlere? Bu ameliyenin kurtuluşumuza nasıl vesile olacağını da şu âyet-i kerimeden dinleyelim:

«وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ»

“Halbuki sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağ-firet dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir.”¹⁴

Akıllıya bir işâretin yeteceğini bilenler için daha ziyade kelam etmenin “itnâb” olacağı düşüncesiyle bu kadarıyla iktifâ edelim.

Me'a's-selâme!

Dipnotlar:

1 Ebu Dâvud, “Kitâbu's-Sünne”, No:4607, Tirmizi, “İlim”, No:2676, İbn Mâce, “Mukaddime”, No:42, İbn Hibbân, *Sahih*, “Mukaddime”, No:5, Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, XXVIII/373, No: 17144

2 Taberânî, *el-Mu'cemu'l-Evsat*, No:3478, *el-Mu'cemu'l-Kebîr*, No:2636, Hâkim, *el-Müstedrek*, No:3312, *el-Bezzâr, Müsned*, No:3900, Heysemî, *Mecma'u'z-Zevâid*, No:14978

3 İbn Asâkir, *Târîhu Dimeşk*, XIV/9, Hatib el-Bağdâdî, *Târîhu Bağdâd*, VII/347

4 Hûd, 43

5 Mâide, 54

6 Âl-i İmrân, 31

7 Mâide, 105

8 Şûrâ, 30

9 Bezzâr, *Müsned*, No:188, Heysemî, *Mecma'u'z-Zevâid*, VII/526, No:12134

10 Rûm, 47

11 Ğâfir, 51

12 Âl-i İmrân, 139

13 Celâleddin es-Süyûtî, *Câmi'u'l-Ehâdis*, No:25836 Tirmizi, hasen ğarib olarak...

14 Enfâl, 33

İlm-i Hâl

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA
FIKİH KURULU

EHL-İ SÜNNET

Allah Teâlâ'ya sonsuz hamd, onun Resulü'ne ve Resulü'ne tabi olan al, ashâb ve ümmetine salât-u selâm olsun.

Akaid ilmi, Kur'an ve Sünnet ışığında Allah Teâlâ hazretlerinin zat, sıfat, fiil ve isimlerinden, peygamberler ve onlarla ilgili meselelerden, ölüm sonrası hayat ve kabir hallerinden bahseden ilimdir. Buna göre; akaid, İslâm dininin itikadî hükümlerini yani iman esaslarını konu alan bir ilimdir.

Bu açıdan bakıldığında akaidin konusu, iman esaslarının tümüdür. İman esasları, altı bölümden oluşur.

- Allah'ın zatına ve sıfatlarına iman, bu esasların temelini teşkil eder.

- Meleklerle iman

- Kitaplara iman

- Peygamberlere iman

- Ahirete iman

- Kaza ve kadere iman.

Akait ilmi, sözü edilen iman esaslarına inanmanın nasıl ve ne şekilde olacağını belirler ve iman etmenin mahiyetini inceler.

İslam inancı, Allah Teâlâ'nın tek olması, hiçbir eşi ve benzeri olmaması ve Allah'tan başka tüm ilahlardan beri olma temeline dayanır. Birçok ayet ve hadis bunu açıkça beyan etmiştir.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

De ki: "O, Allah bir tektir. Allah Samet'tir. (Her şey O'na muhtaçtır; O, hiçbir şeye muhtaç değildir.) **O'ndan çocuk olmamıştır** (kimsenin babası değildir). **Kendisi de doğmamıştır** (kimsenin çocuğu değildir)."¹

Ehl-i Sünnet İçerisinde Yer Alan İtikadî Mezhepler

Tıpkı fıkıh alanında farklı görüş ve değerlendirmelerin fıkıh mezheplerinin doğmasına sebep olduğu gibi inanç meselelerinin de farklı olarak değerlendirmeleri sebebiyle farklı akait ve kelam mezhepleri çıkmıştır. Maalesef bunları çoğu Mutezile, Şia, Mürcie gibi daha birçok batıl ve sapkın mezheplerdir. Böyle bir ayrışmanın olacağına ve bunların çoğunun da cehennemde olacağını Peygamber Efendimiz (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şu hadis-i şerifleri ile bildirmiştir:

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، أَنَّهُ قَامَ فِينَا فَقَالَ: أَلَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ فِينَا فَقَالَ: «أَلَا إِنَّ مَنْ قَبْلَكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ افْتَرَقُوا عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَإِنَّ هَذِهِ الْمِلَّةَ سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ: ثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ.»

Muaviye bin Ebi Süfyan'dan bizimle beraberken şöyle dediği rivayet edilmiştir: Dikkat! Muhakkak ki Allah Resulü (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) bizimle beraberken şöyle buyurdu: Dikkat! Sizden önceki Ehl-i Sünnet-i Kitap yetmiş iki inanca ayrıldı. Muhakkak ki bu ümmet de yakında yetmiş üç inanca ayrılacaktır; yetmiş ikisi cehennemde, biri cennette olacaktır. O fırka cemaattir.²

Hadis-i şerifte zikredilen ve cemaat diye, ifade edilen cennetteki fırka Ehl-i Sünnet'tir. Zira hak üzere olmanın ölçüsü sünnete ve Selef-i Salihin'in yollarına tabi olmakla olur. Ve bu fırkaların içinde inançlarını sünnet ve Selef'in gösterdiği şekilde tanzim eden ise sadece Ehl-i Sünnet'tir.

Ehl-i Sünnet içinde üç mezhep vardır. Yani bir tek fırka farklı mezhebe ayrılmıştır. Tüm Ehl-i Sünnet asli meselelerde aynı inancı paylaşmaktadırlar. Ancak İslam beldelerinin gelişmesi ve bozuk fikir ve inançların tartışma konusu yapılması, daha sonraki alimleri birtakım önlemler almaya sevk etmiştir.

Yani Halef, bozuk inançların Müslümanlar arasında yayılmasını önlemek için söz gelimi müteşâbih diye, isimlendirilen âyetleri birtakım akla ve şeriata uygun tevillerle tevil edilmiştir.

Tabi bunun yanı sıra muhkem denilen bazı ayet ve hadis-i şeriflerin yorumunda da farklı düşüncelere sahip olmuşlardır. Bunların doğal sonucu olarak başta Maturidi ve Eşari mezhepleri doğmuştur.

Ayrıca Ehl-i Sünnet'ten olmakla beraber yani yukarıda işaret ettiğimiz temel Ehl-i Sünnet inançlarını kabul etmekle beraber bazı diğer meselelerde her iki mezhebin yorumlarını kabul etmeyen ve başka görüş sahipleri de vardır. Akide ve inançla alakalı bu tartışmalara girmeyen Selef, inançlarını sâlim tutmak için müteşâbih âyetlerin yorumuna girmedikleri gibi, aslında inanca dair meselelerin akıl yoluyla değerlendirilmesine de girmemişlerdir. Hatta buna ihtiyaç dahi duymamışlardır.

Böylece Ehl-i Sünnet, Selef ve Halef

olmak üzere iki kısma ayrılmıştır. Yukarıda da zikrettiğimiz gibi Halef de bazı meselelerde farklı değerlendirmeler yaptıkları için, Eş'arî ve Maturidi olarak iki ayrı bu ekol olmuşlardır. Ehl-i Sünnet çatısı altında, temelde aynı oldukları halde metot açısından üç ayrı mezhep ortaya çıkmıştır.

1. Selefilik

2. Maturidilik

3. Eş'arilik

Burada bilinmesi gereken önemli bir mesele de şudur: Yukarıda bahsettiğimiz Selef Mezhebiyle günümüzdeki Selefilik (Vehhâbîlik) akımı birbirine karıştırılmamalıdır. Selef mezhebi Selef-i Salihin'in mezhebidir. Müteşâbih naslara bakış açıları bakımından haleften ayrılırlar. Selef mezhebi müteşâbih olan nasları sadece icmâlen tevil etmiştir. Diğer bir ifadeyle müteşâbih âyetten muradın "ne olmadığını" söylemişlerdir. Ne olduğuna dair yorum yapmamışlardır. Bu yüzden tevil etmekten geri durmuşlar ve tevilin sıfatların ziyade veya noksanlığına götürebileceğini söylemişlerdir.

Halef âlimleri ise bunların yalın lügat manalarının anlaşılıp, yanlış bir itikada gidilebilir korkusuyla tevil işini üstlenmişlerdir. Ve Allah Teâlâ hakkında söylenilebilecek caiz manalara tevil etmişlerdir.

Günümüzde Ehl-i Sünnet olduklarını iddia eden Vehhâbîlerin temelde İbn Teymiyye'nin görüşleri doğrultusunda oluşturdukları ve adını "Selef İtikadı" koydukları meseleler oldukça çoktur. Gerçek Ehl-i Sünnet görüşlerinden tamamen farklı olan bu görüşlerin bu makalede ele alınması mümkün değildir.

Şu kadar var ki; onlar, müteşâbih sıfatlar ve nasları hiçbir şekilde te'ville yanaşmayıp olduğu gibi almak gerektiği inancı üzeredirler.

Onlara göre zâhirlerinden anlaşılan hâdis manaların icmâlî bir te'ville dahi te'vil edilmesi bidattir. Garip olan ise, başta dört büyük mezhep imamı olmak üzere Selef âlimlerinden hiçbirinin en ufak bir tevil yapmadıklarını iddia etmeleridir. Hâlbuki selef âlimlerinden nakledilen haberlerin birçoğunda bu tür nasların icmali şekilde tevil edildiğinin işaretleri mevcuttur. Hatta müteşâbih nasların bazılarında, bırakalım icmali tevili, tafsili tevil etmek bile vacip olur. Sözelimi;

نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ

“Allah’ı unuttular; Allah da onları unuttu”.³

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ

“O halde, bu gününüze kavuşmayı unutmanıza karşılık azabı tadın. Biz de sizi unuttuk”⁴

Âyet-i kerimelerin zahirlerinden açıkça anlaşılan Allah Teâlâ’ya unutmanın nispet edilmesini hangi akıl sahibi tafsili olarak tevil etmez ki?! Zira burada “Allah Teâlâ için unutmak vardır, fakat nasıl olduğunu bilemiyoruz” diye icmali bir tevil yaparak itikat etmek dahi kişiyi doğrudan İslam dairesinin dışına çıkarır.

Bu kişilerin aldandığı noktalardan biri de ümmetin güvenilir âlimler olarak kabul ettiği bazı büyüklerin müteşâbih naslar hakkında tevil edilmemesi gerektiğine dair beyanlarını kendilerine delil olarak almalarıdır.

Sözelimi; İmam ez-Zehebî (ö.748), **Siyeru E’lâmi’l-Nübelâ** kitabında şöyle der: “İstivâ, ityân (gelmek) ve nuzül (inmek-gelmek) gibi bazı sıfatlar sahih olan naslarla bize ulaşmıştır. Bu tür sıfatları ifade eden naslar Selef’ten sahih yollarla nakledile gelmiştir. Selef bu nasları inkâr etmedikleri gibi tevil de etmemişlerdir. Hatta mahlûkların sıfatlarına benzemediğini belirtip tevil edenleri zem etmişlerdir.”

İmam ez-Zehebî’nin “Hatta mahlûkların sıfatlarına benzemediğini belirtip...” sözü icmâlî bir tevil değil de nedir?! İmam ez-Zehebî gibi büyük zatların kelimeleri arasında icmâlî tevilin caiz olduğuna dair bu gibi işaretler bulunmaktadır. Kaldı ki, bulunmaması onu caiz görmedikleri anlamına da gelmez. Müteşâbih naslarla alakalı olarak ileri sayılarda “Allah Teâlâ’nın eşi, benzeri ve ortağı olmadığına inanmak” başlığı altında kaleme alacağımız makalede bu konu biraz daha geniş ele alınacaktır.

Eş’arîlerle Maturidiler arasında ihtilaf olarak görülen birçok meselenin aslında “ihtilaf-ı lafzî” denilen ve delilden değil de belki farklı anlatım ve ifadeden kaynaklanan meseleler olduğu açıktır.

Allah Teâlâ hazretleri peygamber ve ashâbının yolu olan Ehl-i Sünnet itikadından sapmaktan bizleri muhafaza buyursun. Âmîn!

İSMAİLAĞA FIKİH KURULU

Dipnotlar:

1 İhlas/ 1-2-3

2 Ebu Davud, Sünnet babı, 4597

3 Tövbe/67

4 Secde/14

Güldeste

Mustafa Özşimşekler

ŞABAN AYI'NDA MEYDANA GELEN BAZI ÖNEMLİ HÂDİSELER

Sa'bân Ayı, hayırların ve bereketlerin artarak devam ettiği, hataların terkedildiği, günahların örtüldüğü, Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in “Benim ayım” buyurduğu çok faziletli ve kıymetli bir aydır.

Bu aya “Şa'bân” ismi verilmesi hakkında, Enes b. Malik (Radıyallahu anh)'dan rivayet edilen bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur:

“Ramazan-ı şerif ayına tazim için kendisinde birçok hayırlar saçılıp dağıtıldığından, bu aya Şa'ban denmiştir ...”

“Şa'bân” isminde geçen beş harften her biri, farklı bir mefhûma delâlet eder. Şöyle ki; **Ş**in harfi; şeref ve şefaate, **A**yn harfi; ulviyet, yücelik ve yüksekliğe, **B**e harfi; birr-u ihsana, **E**lif harfi; ülfete, **N**un harfi ise; nûra delâlet eder. Allah-u Teala, bu harflerin delâlet ettiği bütün bu ikram ve ihsanları, içinde bulunduğumuz Şa'bân-ı şerif ayında kullarına bahşeder. Bu ayda hayırlar açılır ve bereketler ziyadesiyle inmeye devam eder.

İşte bu mübarek ayda bir takım önemli olaylar zuhûr etmiştir. İnşallah bunlardan birkaçını kısa kısa arz edelim.

Bir Senelik Amellerin Allah'a Arzedilmesi

Yaptığımız ameller haftalık olarak Pazar-tesi ve Perşembe günleri Allah-u teala'ya arz edilir. Dolayısıyla bu günlerde oruç tutmak sünnettir. Amellerin senelik olarak Allah-u Teâlâ'ya arz edilmesi ise **Şa'ban Ayı**'ndadır. Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in Şa'bân Ayı'nda çok oruç tutmasının bir sebebi de budur. Zira amellerin arzı esnasında şayet oruçlu olunursa, umulur ki Allah-u Teâlâ rahmetiyle muamele eder de, amellerdeki eksik ve noksanları görmezden gelir.

Amellerin bu ayda Allah-u Teâlâ'ya arz edilmesi ve Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in bu ayda çok oruç tutmasının sebebi hakkında, **Üsame b. Zeyd** (Radıyallahü anh) sordu:

- **Yâ Resûlellah! Şa'bân Ayı'nda oruç tuttuğunuz kadar, başka hiçbir ayda oruç tuttuğunuzu görmedim. (Sebebi nedir?)**

Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurdu:

- **Bu Şa'bân Ayı; Receb Ayı ile Ramazan Ayı arasında insanların gaflet ettikleri bir aydır. Halbuki bu öyle bir aydır ki, ameller âlemlerin Rabbine bu ayda yükseltilir. Ben oruçlu iken amellerimin yükseltilmesini (Allaha arzedilmesini) seviyorum. (Şa'bân Ayı'nda çok oruç tutmanın sebebi budur)"**

Peygamber Efendimiz'in bu hadis-i şerifte dikkat çektiği diğer bir husus da şudur ki; insanlar Receb ve Ramazan Ayı ile meşgul olmaları sebebiyle, bu iki büyük ay arasında bulunan Şa'bân Ayı'ndan gaflet etmeleridir.

Gerçekten de öyle... Üç aylar girince, Receb Ayı ile birlikte herkeste ibadet etmeye bir heves, bir arzu ve iştihak oluyor. Ama Receb Ayı'nı geride bırakıp Şa'bân Ayı'na girince, sanki biraz gevşiyoruz. Çünkü nasıl olsa Receb Ayı'nda elimizden geldiğince ibadetlerimizi yaptık, eh önümüzde de Ramazan Ayı var ki; gecesinde teravih, gündüzünde oruç, mukabele, zekat-fitre derken zaten dolu dolu geçecek... İşte bu psikolojiyle, maalesef Şa'bân Ayı'nda gaflete düşebiliyoruz. Halbuki, amellerimiz Allah-u Teala'ya arz edilirken gaflet içinde olmak, Rabbimizin rahmetinden mahrum kalmaya ve gazabını celbetmeye sebep olabilir.

İşte Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*) bu konuya dikkat çekip bu aydan gaflet etmeyelim diye bizi uyarmıştır. Ayrıca, insanların çoğu gaflette iken, bu gafletten sıyrılıp ibadetle meşgul olmak, normal zamanlara göre Allah katında çok daha kıymetlidir.

Şakk-ı Kamer (Ayın Yarılması) Mucizesi

Bu olay hicretten önce Mekke'de vuku' bulmuştur. Bir dolunay gecesinde semadaki Ay, Resûlüllah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in işaretleriyle ikiye ayrılmıştır.

Şakk-ı Kamer mucizesi, Peygamber Efendimiz'in en büyük mucizelerinden birisidir ve çok açık bir Burhan'dır. Çünkü diğer mucizeler sadece orada bulunanlar tarafından görülmüşken, Ayın yarılması mucizesi her taraftan görülmüş ve başka beldelerdeki insanlar da bu müthiş olaya şahid olmuşlardır.

Rivayet edilir ki:

Kureyş Kabilesi'nin ileri gelen müşrikleri bir araya toplanmışlar ve Allah Resûlü'nden, peygamberliğini ispatlayacak bir mucize istemeye karar vermişlerdi. Hep birlikte O'nun bulunduğu yere doğru ilerlerken gecenin ilk saatleri yaşanıyor ve Resûlüllah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) pırl pırl parıldayan Ay ışığı altında, bazı sahabeyle birlikte sohbet ediyordu.

Kureyş müşriklerinin elebaşlarından olan Velid b. Muğîre, Ebu Cehil, Âs b. Vâil gibi küfrün ileri gelenleri, Peygamber Efendimiz'in yanına geldiler ve dediler ki:

- Eğer gerçekten peygambersen, bize Kamer'i (Ay'ı); yarısı **Ebu Kubeys Dağı**, yarısı da **Kuaykian Dağı** üzerinde görülmek üzere ikiye ayır!

Onların bu isteği üzerine Peygamber Efendimiz

- **Bunu yaparsam iman eder misiniz?** buyurdu.

- Evet iman ederiz, dediler.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz oturduğu yerden doğruldu ve mübarek elini, gökyüzünde altın bir tabak gibi ışıldayan Ay'a doğru celâlli bir şekilde kaldırdı. Yaratıldığı günden beri vazifesinden şaşmamış olan Ay, Allah'ın izniyle Muhammed Mustafa (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) hürmetine o anda ikiye ayrıldı. Müşrik liderlerin tam da istediği gibi Ay'ın bir parçası **Ebu Kubeys Dağı**, yarısı **Kuaykian Dağı** üzerindeydi. Herkes hayretler içinde, adeta donmuş vaziyette bu tüyler ürperten muhteşem manzaraya bakıyordu.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) yanındaki ashabına dönerek:

- **Şahit olun, şahit olun!** buyurdu.

Müşrikler şaşkınlıkla birbirine baktılar; **“bize büyü yaptı”** dediler. İçlerinden biri dedi ki:

- **Eğer bize büyü yaptıysa, herkesi de etkileyecek değil ya. Bu olayı civar belde-lerden gelecek olan kervanlara soralım.**

Sabırsızlıkla beklediler. Yemen’den, Şam’dan ve başka beldelerden gelen kervanlara bu durumu sordular. Hepsi de, gece seyahat ederlerken semadaki Ay’ın ikiye yarıldığına bizzat şahid olduklarını söylediler. Tabi Mekke’li Müşrikler yine iman etmediler:

- **Ebû Tâlib’in yetimindeki sihir semaya da tesir etti,** dediler ve inatla küfür üzere devam ettiler.

Ayın yarılması mucizesiyle alakalı olarak Allah-u Teala şöyle buyuruyor:

“Kıyâmet yaklaştı ve Ay yarıldı. Onlar (ne zaman) bir mûcize görseler, hemen yüz çevirirler ve; ‘bu eskiden beri devam edegelen bir sihirdir’ derler.” (*Kamer: 1-2*)

Kible’nin Tahvili

İslam’ın ilk yıllarında namazlar **Kudüs** tarafına, **Mescid-i Aksa**’ya doğru kılınıyordu.

Tabi bu durum aynı zamanda **Kâ’be**’ye de yönelmeye engel değildi. Nitekim Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) Mekke’deyken namazlarını **Rûkn-ü Yemânî** ve **Hacer-i Esved** arasında kılarak Kâ’be’yi de araya alıyor ve iki kibleyi cem’ edebiliyordu. Fakat Medine’ye hicret edince, Mekke ile Kudüs aynı yönde olmadığı için iki kibleyi cem’ etmek mümkün olmadı.

Peygamber Efendimiz Medine’de Mescid-i Aksa’ya doğru namaz kılmağa başlayınca, bu durum güya Arap müşriklerinin gücüne

gitti. Şöyle ki; Peygamber Efendimiz Mekke’de namaz kılarken, asıl kible olan Mescid-i Aksa’ya döndüğünde Kâ’be’yi de araya aldığını bilmedikleri için, onlar Kâ’be’yi kible sanıyorlardı. Hicretten sonra Mescid-i Aksa’ya dönünce, bu durumu; **“Medine’deki Yahûdilerin kalplerini İslam’a ısındırma çabası”** olarak dillendirdiler.

Peygamber Efendimizin ve Müslümanların Mescid-i Aksa’ya doğru namaz kılmaları, hicretten sonra on altı-on yedi ay kadar sürdü. Aslında Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) Kible’nin Kâbe’ye çevrilmesini, yeryüzünün ilk mâbedi ve cedit İbrahim (*Aleyhisselam*)’ın kiblesi olan Kâbe’ye yönelerek namaz kılmağı çok arzu ediyor ve bu konuda Allah’tan gelecek emri bekliyordu.

Bu arada Yahudiler de fitne yapmaktan geri kalmıyorlardı. Şöyle ki; **“Muhammed ve ashabı, biz gösterinceye kadar kiblelerinin neresi olduğunu bile bilmiyorlardı”, “Hem bizim kitabımıza tahrif edilmiş diyorlar, hem de bizim kiblemize doğru dönüyorlar”** gibi bir takım sözler söyleyip sinsice dedikodu yapıyorlardı.

Yahudilerin bu gibi sözleri Peygamber Efendimizi çok rahatsız ettiği için kiblenin tahvil edilmesi arzusu daha da kuvvetleniyor ve bunun için dua ediyordu. Bu konuda vahiy gelmesini beklediğinden başını sık sık semaya çeviriyor ve Cebrail (*Aleyhisselam*)’ı gözetliyordu.

Bir gün Peygamber Efendimiz, Benî Seleme semtinde oturan **Bişr bin Berâ** (*Radyallahü anh*)’ın annesi **Ümmü Bişr** (*Radyallahü anha*)’yı ziyârete gitmişlerdi. Öğle vakti girince Ashabı ile oradaki mescidde öğle namazını kılıyorlardı. Henüz ilk iki rekâtı kılmışlardı ki, kiblenin **Mescid-i Haram**’a doğru çevrildiğini bildiren şu âyet-i kerime nâzil oldu:

“(Ey Resûlüm) Biz Senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu (vahiy beklediğini) görüyoruz. Elbette seni, hoşnut olacağın kibleye çevireceğiz. (Bundan

böyle) **yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir.** (Ey mü'minler!) **Siz de nerede olursanız olun,** (namazda) **yüzünüzü o tarafa çevirin...** (Bakara: 144)

Bu âyet nâzil olur olmaz, daha namazın içindeyken Peygamber Efendimiz yönünü değiştirdi ve mübarek yüzünü Kâ'be'ye doğru çevirdi. Ardında saf tutmuş olan ashabı da Efendimiz'le birlikte hemen o tarafa döndüler. Böylece Kudüs'e doğru dönerek başladıkları namazın son iki rekâtını, Kâ'be'ye dönerek tamamladılar. Onun için bu mescide "**Mescid-i Kibleteyn**" (İki Kibledi Mescid) denir.

Kible, **Mescid-i Haram**'a çevrilince, Yahudiler tekrar dedikodu yapmaya, fitne ve fesad çıkarmaya koyuldular. Hatta ileri gelenlerinden bazıları Resûlüllaha gelerek şu sinsî teklifte bulundular:

- Seni şimdiye kadar yöneldiğin kibleden çeviren nedir? Eğer tekrar o kibleye dönersen Sana tabi olur ve Seni tasdik ederiz!

Allah-u Teala onların bu sinsî teklifleri üzerine, cevap mahiyetindeki şu âyetleri inzal buyurdu:

"İnsanlardan birtakım beyinsizler, 'Müslümanları şimdiye kadar yöneldikleri kibleden çeviren nedir?' diyecekler. De ki: 'Doğu da Allah'ındır batı da. O dilediğini dosdoğru bir yola iletir.' (Bakara: 142)

"Kendilerine kitap verilenlere her türlü delil ve mucizeyi getirsen, yine de senin kiblene dönmezler. Sen de hiçbir zaman onların kiblesine dönecek değilsin!.." (Bakara: 145)

Kıblenin tahvili meselesinde büyük ibretler ve almamız gereken dersler vardır. Burada; Resûlüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in Allah-u Teala'nın emirlerini yerine getirme hususunda ne kadar titiz olduğunu, verilen emri hiç beklemeden nasıl anında tatbik ettiğini görüyoruz. Sahabenin ise itaat şuuruna, Peygamber Efendimize kayıtsız-şartsız, sorgusuz-sualsiz bağlılıklarına şahid oluyoruz.

Dolayısıyla nefis ve şeytana müdahale etme fırsatı vermeyen bu bağlılık ve itaat şuuruna, kıyamete kadar gelecek olan bütün Müslümanlara örnek olmalıdır.

Hakkımızda Bir Senelik Takdirlerin Yapıldığı Ay

Mahlûkatın bir sene içerisindeki rızıkları, zengin veya fakir, aziz veya zelil olacakları; önümüzdeki sene kimler ölecek, kimler doğacak; nerelerde yeller, seller, felaketler olacak; kimler arasında savaşlar, harpler çıkacak; hatta yağacak yağmurun adedine kadar hepsinin yazılıp tespit edildiği bir gece vardır ki, o da Şa'ban Ayı'ndadır. İşte o gece, Şaban Ayı'nın yarı gecesi olan **Berat Gecesi**'dir.

"Her hikmetli iş o gecede ayrılır." (Duhân: 4) Buyrulan gecedir o gece...

Nice yıkanıp hazırlanmış kefen vardır ki, sahibi sürur içinde aldanıp kalmıştır. Nice konaklar vardır ki, inşaatı tamamlanmış ama sahipleri için kabir kazılıp hazırlanmıştır. Nice gülen, konuşan ağızlar vardır ki yakında ölüp susacaktır. Niceleri düğün gecesine hazırlanmaktadır, fakat kendisini ölüm zıfayı beklemektedir.

O gece kimileri mükâfat alırken, kimileri de ziyana uğrar. Kimisi ikram görür, kimisi mahrum kalır. Kimisine cehennemden kurtuluş beratı, kimisine de cehenneme müstehâk olduğu fermanı verilir. Zira Şa'ban Ayı'nın yarı gecesi olan Berat Gecesi, hüküm ve kaza gecesidir, kabul ve red gecesidir.

Kur'an-ı Kerim'de Geçen Salavat Emri

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'e salavat getirmeyi emreden ayet-i kerime, Şa'ban Ayı'nda nâzil olmuştur. Allah-u Teala Ahzab Sûresi'nin 59. Âyet-i kerimesinde şöyle buyuruyor:

“Muhakkak ki, Allah-u Teala ve melekleri Nebiye salât ederler. Ey İman edenler! Sizde Nebiye salât ve selam edin.”

Allah-ü Teala, Kur'an-ı kerim'de yapacağımız ibadetleri genel olarak doğrudan emreder. Mesela; **“Namazınızı ikâme edin!”** **“Zekatınızı verin!”** gibi... Ama sadedinde olduğumuz salavat getirmeyi emreden âyet-i kerimeye baktığımızda; Allah-u Teala önce Kendisinin, sonra meleklerin salât ettiğini beyan buyurup sonra; **“Nebiye salât ve selam edin”** diyerek, bize salavat getirmeyi emretmiştir.

Sadece bu durum bile, salavat getirmenin ne kadar mühim ve ciddi bir ibadet olduğunu anlamak için kâfidir. Dolayısıyla Resûlullah (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*)'in ismini işiten her müminin salavat getirmesinin vacip olduğuna bu âyet-i kerime delâlet etmektedir.

Salât nedir?

Seyyid Şerif'e göre salât; Allah'tan rahmet, meleklerden istiğfar, müminlerden ise hayır duadır, Peygamber Efendimize tazimdir.

Salavat getirmenin fikhî hükmüyle alakalı olarak ulemadan bazısı; **“ömürde bir defa salavat getirmek vaciptir. Salavat getirmeyenin zimmetinde bu bir borç olarak kalır, mutlaka getirmek gerekir.”** Demişlerdir.

Bazı âlimler ise; **“her sohbet meclisinde en az bir kere salavat getirmek vaciptir”** demişlerdir ki, fetva da bunun üzerinedir.

Denilmiştir ki; bir mecliste (aynı) secde âyeti, birkaç kere tekrarlanarak okunsa, bir defa secde yapmak yeterlidir, fazlası mekruhtur. Ama bir mecliste Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*)'in ismi her tekrarlanışında salavat getirilmesi ise müstahsen/güzel görülmüştür.

Salavat getirmek aynı zamanda Peygamber Efendimiz'e bağlılığın, muhabbetin ve

teslimiyetin bir ikrârıdır. İslam Dini Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*)'e salavat getirmeyi, kulluğun izharında mühim ve müessir bir vasıta kılmıştır. Ayrıca duanın kabul olma şartlarından biri de yine salavattır. Duaların kabûlü için duanın başında, ortasında ve sonunda salavat getirilmelidir. Zira Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*):

“Dua, Bana salavat getirilinceye kadar engellenir” buyurmuştur.

Okuduğumuz her salavat, Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*)'e mutlaka ulaşır ve bundan haberdar edilir. Sırf bunun için Allah-u Teala'nın görevlendirdiği bir takım melekler vardır. Nitekim bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur:

“Yeryüzünde Allah'ın seyyah melekleri vardır. Onlar ümmetimin selamını Bana tebliğ ederler.”

Ne kadar çok salavat getirirsek Peygamber Efendimize arzedilen listede o kadar çok ismimiz geçecektir. Öyleyse boş lakırdı ederek lüzumsuz mevzular konuşmak yerine ağızlarımız salavatla meşgul olursa, o listede defalarca ismimiz zikredilir ki, bu bizim için çok büyük bir ahiret sermayesi demektir. Zira Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*):

“Ahirette Bana insanların en yakını, Bana en çok salavat okuyanlardır.” Buyurmuştur.

Dolayısıyla bu dünyada salavatı dilimizden düşürmezsek, ahirette Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*)'e en yakın kimselerden olmaya hak kazanırız inşaAllah. Ahirette O'na yakın olmak demek; Cennete yakın, Cehenneme ise uzak olmak demektir.

Rabbim cümlemizi Rûzi Cezâ'da Peygamber Efendimiz (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*)'in sancağı şerifi altında haşr-u cem' eyleyip şefaatine mazhar eylesin. Amin!

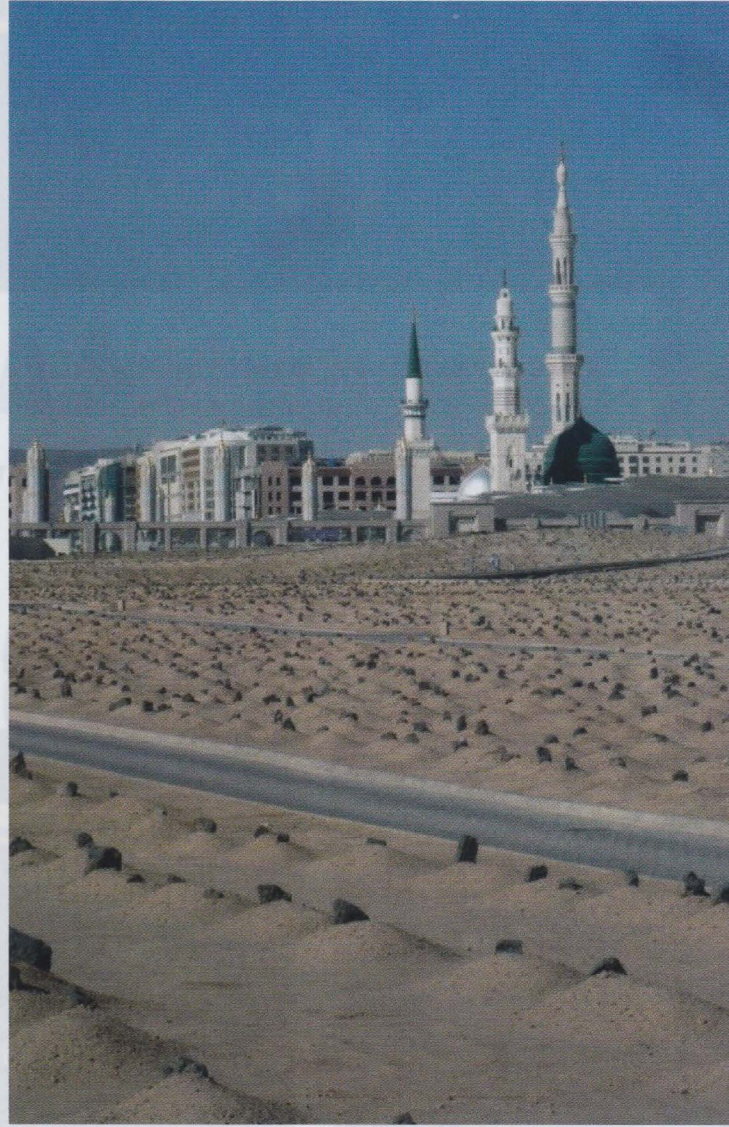
Fi emanillah!

Bir Sahâbîyi Tanıyalım

HAZRETİ MÂRİYE

(Radiyallâhü Anhâ)

- 2. Bölüm -

Hatib İbni Beltea (*Radiyallahü anh*), Mısır hükümdarı Mukavkıs'ın Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'e gönderdiği kıymetli hediyelerle birlikte yola çıktı. İşte bu hediyeler içinde, Kıptiler katında mevkileri çok yüksek olan cariyelerden Hazreti Mâriye ve kardeşi Sirin'de vardı.

Tabi iki kız kardeş, belki bir daha hiç dönmeyecekleri memleketlerinden ayrılıp uzak bir diyara gitmek üzere yola çıktıklarında, bu hicranın acısını duymaya başladılar. Çocukluk ve gençlik yıllarının geçtiği vatanlarına, gözleri yaşlı, gönülleri hüznü olarak son bir defa baktılar. Gözden kayboluncaya kadar da yurtlarından gözlerini ayıramadılar.

Hatib İbni Beltea onların bu durumunu anlayışla karşıladı. Onlara acılarını unutturup teselli etmek adına gidecekleri Arap yarımadasının köklü tarihinden bahsetti. Mekke'nin ve Hicaz bölgesinin önemini, o konuda halk arasında yaygın olan kıssaları ve bazı mitolojik olayları anlattı. Sonra sözü Rasûlüllah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'e getirdi. Onun ahlakını, merhametini, öğrettiği insani değerleri, getirdiği ahlaki ilkeleri güzel bir üslûpla ve tüm samimiyetiyle anlattı... Onlara İslam'dan bahsetti. İslamın güzelliklerinden, adaletinden, getirdiği haktan-hukuktan, kadınlara verdiği kıymetten ikna edici bir dille söz etti. Ve onları İslam Dini'ne davet etti.

İki genç kız, bu anlatılanları merakla ve ilgiyle dinlediler. Anlatılan şeyler onları de-

rinden etkiledi, kalpleri İslâm'a ve onun şerefli Peygamberine açıldı. Onlar, Mukavkıs'ın bile etkilendiği İslam Dini'ne ve bu dinin Peygamberine karşı bir muhabbet duyular ve bu şerefli davete icabet ederek müslüman oldular.

(Bir rivayete göre ise, Hazreti Mâriye ile Sîrîn'in Medine'de Peygamber Efendimiz'in tebliğ ve daveti üzerine İslâm'a girdiği zikredilmektedir.)

İki kız kardeş yurtlarından ayrılırken duydukları üzüntü ve acılarını unutmuşlardı. Artık geride bıraktıkları memleketlerini ve oradaki hayatlarını değil, kendilerini bekleyen önlerindeki yepyeni bir hayatı ve Medine'deki Müslümanların yüce Peygamberini düşünmeye başlamışlardı.

Müminlerin Annesi

Ve böylece Medine'ye geldiler. Peygamber Efendimiz Mukavkıs'ın gönderdiği mektubu aldı, bir hükümdarın gönderdiği hediyeleri reddetmeyi uygun bulmadı ve hediyeleri kabul etti. Gelen mektubu bizzat Kendisi açıp okuttu. Mektubu dinledikten sonra şöyle buyurdu:

“Kötü adam! Saltanatından vazgeçemedi. Esirgelediği saltanatı ise kendisinde kalmayacak.”

Mukavkıs tarafından hediye olarak gönderilen cariyeler Medine'ye geldiklerinde Peygamber Efendimiz'in huzuruna çıkarıldılar. Efendimiz'in tavrına, konuşmalarına, alçak gönüllü oluşuna, yüce ahlâkına, sâde bir hayat sürmesine hayran kaldılar ve imanları daha da güç buldu.

Daha sonra Peygamber Efendimiz, Hazreti Mâriye'yi Kendisine nikâhlayarak diğer hanımları arasına kattı. Böylece Hazreti Mâriye, bütün müslümanların annesi olma şerefine ulaşıp herkesin saygısını kazandı. Peygamber Efendimiz Onun kız kardeşi Sirin'i de, şâiri Hassan b. Sabit (*Radyallahü anh*)'a verdi.

Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) bir hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur:

“Bütün hanımlarımla olan evliliklerim ve kızlarımı evlendirmem, hepsi Cebrâil (*Aleyhisselam*)'ın Allah-ü Telâ'dan getirdiği izinle olmuştur.”

Hazreti Mâriye (*Radyallahü anha*), evvelce Mukavkıs'ın sarayında son derece lüks ve müreffeh bir hayat sürerken, Medine'ye gelince bambaşka bir hayat yaşamaya başlamıştı. Artık yüksek tavanlı, geniş salonları olan şatafatlı saraylarda değil, küçük bir odada hayatını sürdürüyordu. Süslü ve işlemeli ipek elbiseler değil, sade ve sıradan elbiseler giyiyor, kuş tüyü yataklarda değil, sert bir yatakta yatıyordu.

Ama hayatında hiç bu kadar mutlu olmamış, gönlü böylesine huzur bulmamıştı. Peygamber Efendimizin ona verdiği değer, gösterdiği ihtimam ve hassasiyet, onun mutluluğuna mutluluk katıyordu.

Hazreti Hacer’i Kendisine Benzetmesi

Hazreti Mâriye (*Radiyallahü anha*), kendisi gibi Mısırlı bir cariye olan Hazreti İbrahim (*Aleyhisselam*)’ın hanımı Hazreti Hacer’in durumunu, kendi durumuna çok benzetiyordu. Zira o da Mısır topraklarından bu diyarlara gelmişti. Hazreti İbrahim, Allah-u teala’nın emriyle hanımı Hazreti Hacer’i ve oğlunu alıp bu mukaddes topraklara getirmişti. Onun için Hazreti Hacer’in hayat hikayesini dinlemek onun çok hoşuna gidiyordu.

Hazreti Mâriye tekrar tekrar bu kıssayı dinliyor ve Hazreti Hacer’in başta Hazreti İsmail (*Aleyhisselam*) olmak üzere bütün Arapların annesi olması hakkında uzun uzun düşünüyordu. İster istemez hatırına şöyle geliyordu. İki de Mısırlı bir cariye idiler. Hazreti Hacer annemiz, Hazreti Sâre tarafından Hazreti İbrahim’e hediye edilmişti. Kendisi ise Mukavkis tarafından son Peygambere hediye edilmişti. Ancak Hazreti Hacer, Hazreti İbrahime bir çocuk dünyaya getirmişti, acaba kendisi de Efendisine bir çocuk hediye edebilir miydi. Zira Hazreti Hatice (*Radiyallahü anha*)’dan başka Peygamber Efendimizin hiçbir hanımından çocuğu olmamıştı. Kızı Hazreti Fatıma (*Radiyallahü anha*) dışında da tüm çocukları vefat etmişti.

İbrahim’in Doğumu

Allah-u Tela Hazreti Mâriye’nin ümidini boş çıkarmadı. Bir müddet sonra hamile olduğunu anlayınca adeta sevincinden uçtu. Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)’de buna çok sevindi. Hicretin sekizinci yılının Zilhicce Ayında (M. 630 Nisan) İbrâhim adında nur topu gibi bir oğlu dünyaya geldi.

Böylece Hazreti Hatice annemizden sonra çocuk sahibi ikinci annemiz oldu. Ve Hazreti Mâriye “Ümmü-Veled” statüsü kazanarak hürriyetine kavuştu.

İbrahim Medine’nin yukarı tarafında, Avâli diye anılan kısmında annesine tahsis edilen bir hurma bahçesindeki evinde hayata gözlerini açtı. Doğum müjdesini Peygamberimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)’e, oğluna ebelik vazifesini yapan Selmâ Hatunun kocası Ebû Râfi (*Radiyallahü anh*) getirdi. Bu mes’ud hadisenin müjdesinden fazlasıyla memnun olan Peygamber Efendimiz, Ebû Rafi’e bir köle bağışladı

İbrahim doğduğu zaman, Cebrail (*Aleyhisselam*) geldi ve Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)’i:

“Selam üzerine olsun, ey Ebu İbrahim!” şeklinde selamladı. Sonra dedi ki:

“Muhakkak ki annesi Mâriye’den olan bu erkek çocuk, Allah-u Teala’nın sana bir hediyesidir. Allah-u Teala ona İbrahim ismini vermeni emrediyor. Rabbim, İbrahim’i sana mübarek etsin, dünya ve ahirette onu sana göz aydınlığı kılsın.”

Enes b. Mâlik (*Radiyallahü anh*)’ın rivayetine göre Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*), İbrahim’in doğduğu gecenin sabahında ev halkının yanına gelerek,

“Bu gece bir oğlum dünyaya geldi. Ona atam İbrahim’in ismini koydum.” diyerek müjdeli haberi verdi.

Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*), İbrahim’in doğumunun yedinci günü, akıka olarak bir koç kurban etti. Oğlunun saçlarını Ebu Hind’e tıraş ettirip, saçlarını toprağa gömdü. İbrahim’in saçlarının ağırlığınca gümüşü de Medine’nin fakirlerine dağıttı.

DEVAM EDECEK

صلى الله عليه وسلم محمد ﷺ

Hadis-i Şerîfler

Hiz. Ali (Radyallahü anh) anlatıyor: Rasûlullah (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki:

“Şaban Ayı'nın yarısı (Berat Gecesi) olduğu zaman, gecesinde namaz kılın, gündüzünde de oruç tutun. Çünkü Allah-u Teâlâ o gün, güneşin batmasıyla Dünya semâsına (inmekten çıkmaktan, hareket ve intikalden münezze olarak Zât'ına yakışan bir inişle) iner de, fecir vaktine kadar şöyle buyurur:

‘İstiğfar eden yok mu, mağfiret edeyim! Rızık isteyen yok mu, rızık vereyim! Belaya maruz kalan yok mu, afiyet vereyim! Şöyle olan yok mu, böyle olan yok mu?..' diye nida eder.

Artık kim ne isterse mutlaka ona muradı verilir.”

(İbn-i Mâce, İkâme 191)

Hiz. Ali (Radyallahü anh)'dan rivayet edildiği üzere, Rasûlullah (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Ümmetim şu on beş kötü hasleti işlediği zaman çeşitli belalara maruz kalır.

Yanında bulunanlar sordular:

- Ey Allâh'ın Rasûlü! Bunlar nelerdir?

Rasûlullah (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

1- **Ganimet** (millî servet, fakir-fukarâya uğramadan sadece zengin ve mevkî sahibi kimseler arasında) **tedâvül eden bir metâ hâline gelirse.**

2- **Emanet** (sorumlu ve yetkililer tarafından) **ganimet** (malı gibi yağmalanıp helal) **sayıldığı zaman.**

3- **Zekât** (ibadet değil de, kayıp ve) **ceza takli edildiği zaman.**

4- **Erkek, karısının** (meşrû olmayan) **isteklerine itaat ettiği zaman.**

5- **Kişi annesinin hukukuna riayet etmeyip bu hukûku sıkça çiğnediği zaman.**

6- **Kişi babasının hukukuna riayet etmeyip bu hukûku sıkça çiğnediği zaman.**

7- **Arkadaşın** (meşrû olmayan) **isteklerine itaat arttığı zaman.**

8- **Mescitlerde** (dünyevi menfaatler için) **sesler yükseldiği zaman.**

9- **Bir kavme onların en alçağı idareci olduğu zaman** (ki, bu durum, zaman zaman dünyanın muhtelif devletlerinde görülebiliyor.)

10- **Zorba kişiye, zarar görmemek için hürmet edildiği zaman.**

11- **İçki meşrû sayılarak her yerde içildiği zaman.**

12- **İpek elbise** (haram kabul edilmeyip) **erkekler tarafından giyildiği zaman.**

13- **Şarkıcı kadınlar arttığı zaman.**

14- **Türlü çalgı âletleri yayılıp sıkça çalınır olduğu zaman.**

15- **Bu ümmetin sonradan gelen nesilleri, önce gelenlere lanet edip onları kötilediği zaman; artık kızıl rüzgârı, zelzeleyi, hazfi (yere batışı) meshi (suret değiştirmeyi) kazfi (gökten taş yağmasını) bekleyin.”**

(Tirmizi, Fiten 39, (2211)

Selman-ı Fârisî'den (Radyallahu anh) rivayet edildiğine göre Rasûlullah (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

“Allah yolunda bir günlük ribât (sınırdaki düşmana karşı nöbet tutmak) bir ay oruç tutup, geceleri namaz kılmaktan daha hayırlıdır. Murâbit ölürse dünyadaki ameli ve rızıkı devam eder, kabir azabından da emin olur”

(Buhârî, “Cihâd”, 73; Müslim, “İmâre”, 163; Nesaî, Cihad, 39)

ŞİRKET-İ MÜLK SİSTEMİ

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA
FİKİH KURULU

Şirket-i mülk sistemi; katılan iştirakçilerin birbirlerine karz (borç) verdiği ya da şartlı hibede bulunduğu bir sistem değildir. Aksine bu sistem; içerisinde olan katılımcıların, bir malda ortak bir paydaya sahip olduğu ve yapılan ödemelerin ortak bir mal alınması için kurulan bir sistemdir.

Diğer modellerden farkı;

- Karz olmadığı için “menfaat celb eden borç faizdir” ilkesini ihlal etmemektedir.
- Şartlı hibe olmadığı için sonu itibariyle vade faizine düşme ihtimali yoktur.
- Müşâreke-i mütenâkıs modelini olmadığı için ortaklık süresinde oluşabilecek masraflar, sadece kur‘ası çıkan kişiye ilzam edilmeyecek veya zımında bulunan mudârebe (emek-sermâye ortaklığı) anlayışındaki sorunlara (ve daha nice sıkıntılara) da böylelikle düşülmemiş olacaktır.
- Bu sistemde tıpkı ortak bir mal alma anlayışı ile hareket edilmekte ve toplanan paralar ile katılımcıların da hisse sahibi olduğu kolektif (ortaklaşa) bir mal alma mefkûresi söz konusu olmaktadır.

Nasıl ki 3-5 kişi bir araya gelip ödedikleri para ile ortak bir arsa alacak olsalar, bu işte bir sıkıntı olmadığı ve bir mülk ortaklığı söz konusu olduğu için burada da aynı mantıkla hareket edildiğinden dolayı bir sıkıntı söz konusu olmamaktadır. Sadece bu ortaklık yapılır yapılmaz ortaklar arasında mal taksimi yapıp bir kişi tüm hisseleri satın almaktadır.

Bu sistemin caiz olabilmesi için uyulması gereken maddeler şu şekildedir:

1. Önce model olarak bu sisteme girildiği net olmalıdır.
2. Bu sisteme para almak için değil de, sadece mal alımı için girilmelidir.
3. Sisteme girdiğinizde ilgili organizatör firmaya, sizin adınıza mal alım-satımı için vekâlet verilmelidir.
4. Bu sistemde ödenen paraların kasası ayrı olmalı, caiz olmayan modeller ile bir olmamalıdır.
5. Kişi kur‘a kendisine çıkınca, ilgili organizatör firmaya mal alımı için vekâlet vermelidir.
6. Burada bazen mal alımı yapılmama durumu düşünülebilir. Bu kesinlikle caiz olmayacaktır. **Bu nedenle şirket-i mülkte mal alımı olmazsa olmazdır.**
7. Vekâleti alan kişi alacağı ev veya arabayı vekâlet verilen şahıslar adına almalıdır.
8. Malın, vekâleten alımı yapıldıktan sonra tekrar ilgili organizatör firmaya gelerek diğer iştirakçilerin hissesi (önceden onlardan vekâlet almış ve onlar adına söz sahibi olan) organizatör firmadan satın alınmalıdır.
9. Bu andan sonra ise alınan ürün artık tüm grubun değil bilakis sadece kur‘ası çıkan bu kişinin olacaktır.
10. Bu sistemlerde kasko ve benzeri sigortalar caiz değildir. Sadece dask gibi olmazsa olmaz olan sigortalar yaptırılabilir.

DR. İHSAN ŞENOCAK

Şİ'A GERÇEĞİ YA DA İRAN Şİ'A CUMHÛRİYETİ İLE İSLÂM BİRLİĞİ MÜMKÜN MÜ?! -1-

Allâh Rasûlü “Kuruluş”, sahâbe ise “Yükseliş” dönemidir. Risâletin bereketi ve sahâbe olmanın feyziyle onlarca yıl, yıllara sığıldı. Hicaz ve çevresi insanlığın diriliş havzası oldu. İslâm önu alınamayan bir hızla yayıldı, şehirler, ülkeler İslâm Devleti’ne katıldı. O günleri tahayyül edin. Sürekli yeni fetihler var. Mısır, İran ve Bizans sadece olanları seyretmek ve yok oluşlarını biraz daha geciktirmekle meşgul. Ölecekler, bunu biliyorlar fakat ölüm biraz daha nasıl geç olur diye çabalıyorlar. İslâm’ın intişarına engel olamıyorlar, durduramıyorlar Allah Rasulü’nün öğrencilerini.

Bizans, Mısır ve İran sadece birer ruhsuz ceset... Sadece suretleri var. Her zaman olduğu gibi merkezde ise Yahudi var. Bozmaya memur millet... Yahudi, İslâm’ın önünü kesebilmek için sürekli strateji geliştiriyor. Medine’nin, Hayber’in intikamını almak için fırsat kolluyor, hamle imkanı arıyor. İslâm’ın yolunu kesecekler.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ

“Ağızlarıyla Allâh’ın nûrunu söndürmek istiyorlar.”¹

Kalemleri, ağızları, silahları dahil neleri varsa onlarla saldırıyor, Allah’ın nurunu söndürmek istiyorlar. Fakat hüküm zahir, nur sönmeyecek. Ayaklarda çarık, sırtlarda yamalı cübbe, başlarda nurdesen sarıklarla sahabe ilerliyor. Şehirler düşüyor, yürekler İslâm’la hürriyete eriyor. Küfür cephesinin her stratejisi akamete uğruyor. Kocaman devletler yükseliyor, sahabe ilerliyor.

Hazreti Ömer zamanında İran bütünüyle İslâm’ın oluyor. Persler aynı kimlikle bir daha dönmek üzere siyasete veda ediyor. Küfür cephesinde mağlûbiyetten öte bir durum, bir hezimet var.

Damarlarında ulûhiyet kanı dolaşiyor dedikleri efsane komutanları Hüzmüzan Medine’ye geliyor. Sarayda görüşeceğini zannettiği Hazreti Ömer’le Mescid’de karşılaşılıyor ve Onun, “benimle konuşmak istiyorsan çıkar tacını başından” şeklindeki emriyle sarsılıyor.

İmparatorluklarını kaybediyorlar. Bu yüzden Farisilerde Hazreti Ömer'e karşı büyük bir kin oluşuyor. Ortamı yakından izleyen Yahudi Hazreti Ömer'in şehâdetinden sonra büyük bir gizlilikle her şehirde mayalanıyor.

Şî'a'nın Müessisi Olarak İbn Sebe

Bu süreçte İbn Sebe adında bir Yemen Yahudisi San'a'da ortaya çıkar. Bu zat, İbnü's-Sevdâ diye de bilinir. Hazreti Osman zamanında Müslüman olduğunu ilan eder. İslâm şehirlerini dolaşır. Sırasıyla Hicaz, Basra, Kûfe ve Şam'a gider. Şam'da tutunamaz. Bizzât halk tarafından şehir dışı edilir.

Mısır'da Hazreti Osman'a muhalifler olduğunu duyunca oraya gider. Müslümanlara, "Size hayret ediyorum. Hazreti İsa'nın tekrar bu dünyaya döneceğini tasdik ediyor fakat, 'Kur'an okumayı, tebliğ etmeyi ve içindekilerle amel etmeyi sana farz kılan Allah, muhakkak ki seni dönülecek bir yere ulaştıracaktır.'² âyetine rağmen Hazreti Muhammed'in dünyaya geri döneceğini yalanlıyorsunuz." der.

Allah Rasulü'nün hicretten sonra Mekke'ye dönüşünü anlatan âyetteki "me'âd" kelimesinin manasını tahrif ederek ona "dünya" anlamı verir İbn Sebe.

İntikam Duygusunun Dinselleşmesi

Mısır'da "rec'at" fikrinin temellerini İbn Sebe atar. Her nebini vasîsi var, Hazreti Ali de, Hazreti Muhammed'in vasîsidir diyerek Şî'a'daki "vesâyet" fikrini ilk o telaffuz eder ve Müslümanları vesâyet hakkı gasp edilen Hazreti Ali adına kıyam ediniz diye tahrik eder.³

Bir şehirden diğerine vâlîlerin hatalarını içeren mektuplar yazar, Müslümanları Hazreti Osman'a karşı tahrik eder. Hazreti Osman'ı katleden güruhla Medine'ye gider. Nerede bir rahatsızlık varsa orada İbn Sebe

ve adamları en ön saftadır. İslam kisvesi altında İslam'la savaşıyor. Hazreti Ali'yi de aynı şekilde tahrik edebileceğini düşünür ve bir defasında ona, "Ente ente/Sen ilahsın" der. Şî'a kaynaklarına göre Hazreti Ali onu yaktırır, Ehl-i Sünnet'e göre sürer.⁴

Her ne kadar bazı Şî'îler tarihte böyle biri yaşamadı dese de erken dönem Şî'a kaynakları da İbn Sebe'ye ve Hazreti Ali ile görüşmesine yer verir. Şî'a'nın önemli rical ulemasından Keşşi رجال الكشي diye meşhur olan eserinde İbn Sebe'den bahseder. İşte Şî'a'ya velâyet, vesâyet ve rec'at fikrini sokan ve bu ameliyesiyle de onu "büyük bütün"den koparan bu adamdır. Allah Rasulü için "Hâtemü'l-Enbiya/Nebilerin sonu", Hazreti Ali için ise "Hatemu'l-Evsiyâ/Vasîlerin sonu" diyerek başladığı yolu Hazreti Ali'nin ilahlığını iddia etmeye kadar taşır.

İslam Çağrısı Adı Altında Tefrika

İbn Sebe, Hazreti Osman zamanında Müslüman olduğunu söyler ya da Müslüman olarak insanlar arasında dolaşır. İslam çağrısı adı altında tefrikaya, hak arama görünümümlü mektuplarıyla da Hazreti Osman'a karşı isyana çağırır. Fesat otağını Mısır'da kurar. Zehrini oradan kusar, mektupları oradan gönderir. Oradan yaptığı tahrik ve tahriflerle isyan birlikleri oluşturur. Hazreti Osman'ın şehadetinin arka planında o vardır. Muharrik de odur, organizatör de o.

Bu, suçu birisine havale ederek mevzuyu basitleştirmek değil; bilakis vakıyı olduğu gibi anlamaktır. İslam'a nelerin, nasıl ve kimler tarafından sokulduğunu anlamalıyız ki, onların İslam'a ait olmadığı ve onların olduğu yerde İslam'ın olmayacağını da idrak etmiş olalım.

İbn Sebe, Hazreti Osman'ın şehâdetiyle ilk adımı atar ve yıkar, kendi ideolocyasına göre kurabilmek için Hazreti Ali'ye yakın olmak ister.

Fakat Allah Rasulü'nün bilge öğrencisi, bir gün huzurunda Hazreti Ebubekir'i, Ömer'i eleştiren bu Yahudi için "öldürün bunu" buyurur, etrafındakiler seni bu kadar seven adamı neden öldürüyorsun deyip engel olurlar. Şehirden sürülür.

İbn Sebe, Hazreti Ali efendimiz üzerinden Hazreti Ebubekir ve Ömer düşmanlığı yapmaktan vazgeçmez. Yeni hamleler için, yeni fırsatlar gözetir. Çocuklarına Ebubekir, Ömer adını koyarak bu iki sahabiye olan muhabbetini izhar eden Hazreti Ali üzerinden Hazreti Ebubekir ve Ömer düşmanlığına devam eder. "Eğer Hazreti Ali'nin bunlara bir düşmanlığı olsaydı, çocuklarına Ebubekir, Ömer ismini vermezdi." derecesinde bir nazardan dahi mahrum olanları Ümmet'in bütününden kopararak sahabe düşmanı yapar.

Şî'a'nın İki Safhası

Şî'a'da iki safha var. Birinci safhada, İslam'a sadakat, Hazreti Ali'ye muhabbet var. Daha çok siyasi bir tercih Şî'a bu dönemde. Fakat Hazreti Ali'nin yanında yer alanlar, onu ne kadar seviyorsa Hazreti Ebu Bekir ve Ömer'i de en az o kadar seviyorlar.

Hazreti Ali'den sonra İbn Sebe ile Şî'a'nın ikinci safhası başlar. Bu ikinci safha/yol sahabeye, Kur'an'ı Hakim'e ta'n yoludur. İbn Sebe, hurâfe ve kinle İslâm'ın ana bünyesinden kopardığı yığınlar "cemaat" yerine "tefrikayı", muhabbet yerine "nefreti" aşılırlar. Hazreti Ali taraftarlığı üzerinden Hazreti Muhammed ve sahabe düşmanlığı yapar.

İbn Sebe ve İran

İslam'ı tahrif ve tahribe ayarlı fikirleri Mısır'da mayalayan İbn Sebe'nin İran'la irtibatı nasıl ve niçindir? Malum... Farisilerde nâmütenahi bir Hazreti Ömer düşmanlığı var... Müslümanlar Hazreti Ömer'i ne kadar seviyorsa, onlar da o kadar ondan nefret ediyor.

Hiçbir Türk ya da Kürd ataları sahabeye savaşmış, kaybetti diye sahabeye hasım olmaz. Bilakis atalarının hidayetini vesile oldular diye onlara dua eder. Çünkü ilerleyen yaşlarına rağmen insanlığın selâmeti için Medine'den yola çıkan, durdurulan, savaşmak zorunda kaldığından dolayı savaşan sahabeye kim düşmanlık ederse onun iman problemi vardır!

Neden En Büyük Hasım Hazreti Ömer?!

Hazreti Osman zamanında da fetihler devam eder. Fakat Farisilerin en büyük hasmı Hazreti Ömer... Bu yüzden Hazreti Ömer suikastını iki Farisi tertip eder; Ebu Lü'lüe ve Hüzmüzan.

Yemen Yahudisi İbni Sebe, İran'daki öfke ateşini Hazreti Ömer özelinde bütün sahabeye karşı harlar. Gayesi ise İslam'ın içinde bir İslam uydurarak İslam'ı bölmek, Müslümanları birbirleriyle mücadele eder hale getirip, dış dünyayı rahatlatmak, fetihleri durdurmak. Dün vazifesini bihakkın ifa eden İran bugün de, aynı işlevi yerine getiriyor. Onun Suriye, Yemen ve Irak'taki katliamlarıyla alakadar olan ümmet, elini savaştan çekip İslam'ı tebliğ edemiyor.

Büyük Kâfire, Büyük Müslüman Demek

Farisiler, Hazreti Ali muhabbetini kullanıyor fakat gerçek gündemleri Hazreti Ömer düşmanlığı... Neden Ömer düşmanlığı? Çünkü Hazreti Ömer onların siyasi hayatlarına son verdi, devletlerini ortadan kaldırdı. Mağlubiyetin intikamını alma mücadelesini Hazreti Ali muhabbeti ile örtterek hem Müslüman gözüküyor hem de İslam devletinin nimetlerinden is-

tifade ediyorlardı. Nihai hedefleri ise Pers İmparatorluğu'nu yeniden kurmak. Bunun için en büyük İslam düşmanlarına, en büyük Müslümanlardan biri demekten çekinmezler.

Nitekim bir Ayetullah شَهَادَةُ الْأَثَرِ عَلَى رِيسَالَةِ إِيْمَانِ قَاتِلِ عُمَرَ başlıklı bir risale kaleme alır. Risalenin mevzusu ise Hazreti Ömer'i şehid eden büyük kafir Ebu Lü'lüe'nin nasıl büyük bir Müslüman olduğunu isbat etmek(!). Bir Müslüman, Allah Rasulü'nün, "Eğer benden sonra Peygamber olsaydı, o da Hatta-boğlu olurdu."⁵ dediği Hazreti Ömer'i şehid eden kafirin velayetinden, kerametinden bahsedebilir mi?! Hazreti Ömer'i şehid etti diye Ebu Lü'lüe'ye manevi makamlar verme yarışına girebilir mi?!

Âyetullah malum eserinde Ebu Lü'lüe'nin Hazreti Ömer suikastiyle ne kadar önemli bir iş yaptığını uzun uzun anlatır. Farisiler, o güne يَوْمُ الْعِيدِ bayram günü, surur günü diyorlar. Hazreti Ömer'in şehadet günü, bunlara göre bayram günüdür.

Müslümanların hüznün günü, onların gurur günüdür. Bugün de öyle değil mi?! Müslümanlar Esed'in düşmesi, İran ise kalması için uğraşiyor. Şî'a kaynaklarında hurafe, hakikatten daha fazladır. Ebu Lü'lüe kitabı da onlardan biridir. Ayetullah, Meleklerin Ebu Lü'lüe'yi İran'a kaçırdığını, orada öldüğünü daha sonra orada ona kabir yapıldığını, deprem olunca her şeyin yıkıldığını fakat sadece onun kabrinin ayakta kaldığını söyler. Şî'a'nın masalları bitmez.

İbn Sebe ve adamları Farisileri İslam'ı bölüp-parçalama davasının erleri olarak kullanır. Onlar üzerinden hedefine ulaşır. Onlarla ümmeti parçalar. Farisilerin tamamı aynı bağlamda değildir şüphesiz. Bir kısmı hakikaten Müslüman olur. Fakat bir kısmı da, "nasıl olur da saha-be ayağındaki çarıkla ve yamalı cübbesiyle gelir bizim devletimize son verir?!" diye düşmanlığa devam eder. Düşmanlık var fakat güçleri olmadığından uzun yıllar hesaplaşamazlar İslam'la. Bu yüzden İbn Sebe'nin fikirleri üzerinden ümmeti bölerek, intikam almaya çalışırlar.

Ali Hamaney

Mukteda es-Sadr

Kasım Süleymanî

Samerra'da Kaybolan Bir İmam

Şî'a'da ki "Rec'at"a göre ise on ikinci imam tekrar dönecek ve Şî'a Hazreti Ali'nin hakkını gasp eden(!) Hazreti Ebubekir'den, Ömer'den, Osman'dan (*Radıyallâhu Anhüm*), ashab-ı kiram efendilerimizden, ulemeden intikam alacak.

Bugün İran'ın her Müslüman'ı "Yezid" gibi görüp, saldırmasının arka planında bu intikam duygusu vardır. Onlara göre on ikinci imam Samerra şehrinde kayboldu. Bu yüzden kaybolduğuna inandıkları yerde hala bir eşek bekletiyorlar, kaybolduğu dehlizden çıkacak, eşeğe binecek, gelecek ve bütün bunları kurtaracak.⁶

Peki Rec'at'la ne olacak? Bu esnada Hazreti Ebubekir, Ömer, Osman (*Radıyallâhu Anhüm*) başta olmak üzere sahabe de dirilecek ve bunların on ikinci imamı sahabeyi yargılayacak, idam edecek böylece yeryüzüne adalet gelecek. Adaletiyle temayüz eden Hazreti Ömer'i yargılayarak adaleti getirecekler ve sonra kıyamet kopacak. İşte Şî'a, kendi adamlarını inandırabilmek, tabanlarını dağıtmamak için bu masallara sığınıyor.

On iki imama öyle güç veriyorlar ki! Onlara göre bunlar gaybı bilir. Yeryüzündeki bütün tasarruflar bunların eliyle olur. Allah Teala bunlara sormadan, bunların canını almaz. Onlar da ne zaman isterlerse o zaman canlarını verirler. Ne var ki bu kadar yetki verdikleri imamlarını asırlardır bekliyorlar, gelmesi için kaybolduğu yere eşeği de bağladılar. Fakat on ikinci imam çıkıp da gelmiyor.

Neden imamlarına bu derece olağanüstü güç veriyorlar? Avam halk: "Madem bunlar bu kadar muktedirdir, neden Şî'a'yı dünyaya hakim kılmıyorlar?!" diye sorunca, "Onun vakti var. Rec'at olacak, dönecek, gelecek ve bizi buradan kurtaracaklar" diyorlar.

Şİ'A'NIN KUR'ÂN'LA HESAPLAŞMASI

Yemen Yahudisi İbn Sebe'nin kurduğu Şî'a, Kur'an tasavvuru dahil daha pek çok mevzuda ümmetten farklı düşündür. Kur'an-ı Kerim'e ta'n eder. Nitekim Şî'iler, her dönemde Kur'an-ı Hakim'in tahrif edildiği iddiasıyla kitaplar yazmıştır. *فَضْلُ الْخِطَابِ فِي إِثْبَاتِ تَخْرِيفِ كِتَابِ رَبِّ الْأَرْبَابِ*⁷ Adlı kitabın müellifi Âyetullah Mirza Hüseyin Nurî et-Tabersî (v.1320) de açıkça Kur'an-ı Kerim'in tahrif edildiğini iddia etmiştir.

Bu kitapta, her yıl Muharrem ayında Hazreti Hüseyin'in şehadetinin arkasına sığınarak, Hazreti Ömer'in emrindeki İslam ordularının yıktığı Sasani Devleti'ne ağıt yakanların iftiralarını görürsünüz. Kur'an'a suikast yapıp, İslam'ı durdurup Rüstem'in ordularının yolunu açmak için uydurulan iftiralar... On iki asırdır bu iftiralar "Kur'an'ı biz indirdik ve biz koruyacağız"⁸ âyetine çarpıp yok oluyor.

İran Lobisi ve Yeni Şî'a İddiaları

İran lobisi, amel defteri Kur'an'a iftiralarla dolu olan Şî'a'nın yolunu açabilmek için Eski Şî'a (Hazreti Ali'den sonra), yeni Şî'a diye ayrıma gidiyor, eskisi problemliydi fakat Yeni Şî'a'da ittihad-ı İslam'ı amaçlıyor, bu yüzden onunla anlaşılabilir diyorlar.

İran'la Kesilen İslam Rüzgarı

Yeni Şî'a dedikleri Humeyni'nin Şî'a'sıdır. Humeynî üzerinden Şî'a'nın yolunu açmaya çalışıyorlar. Bu defa Humeynî üzerinden hedeflerine ulaşacaklar. İhvan-ı Müslimîn ve Türkiye'de Milli Görüş Sünnet ve Cemaat

akidesi çerçevesinde büyük mesafeler kat edip, devletleşme aşamasına yaklaşıncı küresel güçler Humeynî'ye "İran İslam Devleti"ni kurdurarak İhvan'ın ve Türkiye Müslümanlarının rüzgarını kesti. Kabiliyetli Müslüman gençler ABD ile 35 yıldır birbirine uluyan fakat tek kurşun atmayan İran'ın "İslam Devleti" terkinine aldanıp, safına geçti. Batı'nın en büyük müttefiki, bir anda Batı ile hesaplaşan kahraman konumuna getirildi. Müslüman gençlerin "Zaferler Müjdecisi Aziz İslam Önderi", "İslam'ın Büyük Mücahidi", "Mustazaf halklara İslam'ın devrimci yolunu gösteren Büyük Önder" diye yad ettikleri Humeynî de Tabersî ve selefleri gibi Kur'an'ın eksik olduğunu, mevcut Kur'an'dan üç kat daha büyük bir Fatıma mushafının olduğunu iddia etmiştir.

Sahabeye Saldıran Bir Devrimci: Humeynî

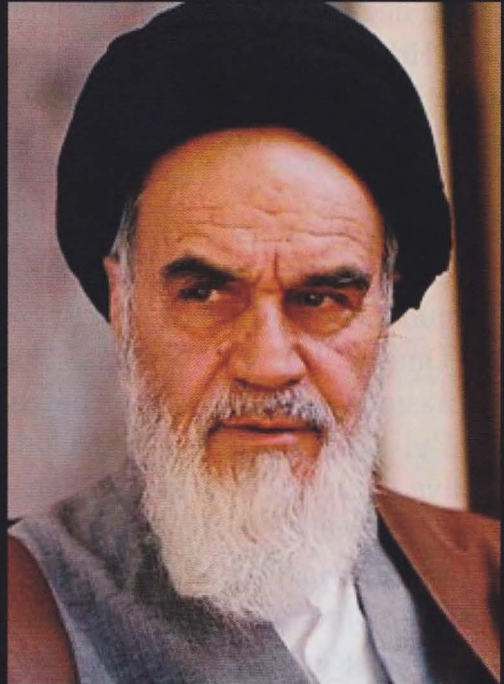
Humeyni Keşfu'l-Esrar adlı kitabında sahabeye iftira eder, وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا الْقُرْآنَ ذَرْبَةً لِّتَحْقِيقِ نَوَائِهِمُ الْفَاسِدَةِ⁹ "Bu sahabe dediğiniz adamlar Kur'an'ı fasid niyetlerini gerçekleştirmek için vesile yaptılar" der. Ona göre Hazreti Ebubekir ve Ömer başta olmak üzere ashâb (Radiyallâhu Anhum) dünyalıklar elde edebilmek için Kur'ân-ı Kerim'i istismar etmiştir.

اِخْرَاجُ تِلْكَ الْآيَاتِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى الَّتِي كَانَتْ تَدُلُّ عَلَى خِلَافَةِ عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَدْ سَهَّلَ عَلَيْهِمْ

"Sahabe için Hazreti Ali'nin hilafetine delalet eden ayeti kerimleri

çok kolay bir şekilde, hiç zorlanmadan, Allah'ın kitabından çıkardılar" der. Bunu diyen kim? Humeynî... Hazreti Ebu Bekir ve Ömer'in dünyalıkları için Allah Rasulü'ne ihanet ettikleri, ihanetlerinin bekası için de Kur'an'dan ayet çıkardıklarını iddia eden bu adam "İslam Ümmeti'nin Yiğit Önderi" kabul edilmiştir. Başsız adamların olduğu yerde ayaklar baş olur.

Yeni Şî'a'nın ümmeti merkeze aldığı, Müslümanlar adına küresel güçlerle hesaplaştığı iddia ediliyor. Ne var ki Büyük Mücahid (!) Humeynî'nin Rafizi çocukları ABD ile sözlü savaşla iktifa ederken, Suriye, Irak ve Yemen'de Müslümanlara ölüm kusuyor. Tahran'da Sünnet ve Cemaat akidesine mensup müslümanlara cami açma izni vermezken Türkiye'de لَا شِيعِيَّةَ وَلَا سُنيَّةَ وَحَدَّةَ وَحَدَّةَ إِسْلَامِيَّةَ Ne Şiiyiz, ne Sünniyiz sadece müslümanız, diyerek müslüman gençliği yanına çekiyor.

Humeyni

Müslüman gençlerin profil resmi yaptıkları, kamplara posterini astıkları adam bu Humeynî'dir. Babasının adını Ömer, Ebu Bekir verdiği İslam gençleri ne olduğunu ve ne dediğini bilmeden sahabeyi kendi dünyalıklarına ulaşabilmek için Kur'an-ı Kerim'den Hazreti Ali'nin hilafetine delalet eden âyet-i kerimeleri çıkaranlar olarak itham ettiği bu şahsı nasıl yüceltir?!

Allah Teala buyurmuyor mu: **إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا** “Kur'anı kerimi biz indirdik onu biz koruyacağız”, **لَا يَأْتِيهِ** **الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ** **الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ** **حَمِيدٍ** ¹¹ “Kur'anı Hakim'e hiçbir yerden batıl gelemmez. Hiçbir surette Allah'ın kitabına batıl ulaşamaz. Onu tahrif edemez.”

Fakat Humeyni Keşfu'l-Esrâr'da öyle şeyler söylüyor ki bunlar asla bir müslümana ait olamaz. **إِنَّ تَهْمَةَ التَّحْرِيفِ الَّتِي يُوجِّهُونَهَا إِلَى** **الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى إِنَّمَا هِيَ ثَابِتَةٌ عَلَيْهِمْ** ¹² Humeynî bu ibaresiyle de açıkça sahabenin Yahudi ve Hristiyanlara yönelttiği Tevrat ve İncil'i tahrif etme ameliyesinin kendileri için bizzat sabit olduğunu söyler. Yani “Yahudiler Tevrat'ı, Hristiyanlar İncil'i tahrif ettiler. Bunlar da Kur'an'ı bozdular, bu onlar tarafından bir suikastır” diyor.

Yeni Şî'a Eskisinden Farklı mı?

Küfür cephesi, Kur'an-ı Kerim'in en büyük iki muhafızı olan Hazreti Ebû Bekir ve Hazreti Ömer'e Kur'an-ı Kerim'e ihanet etme iftirasında bulunan naylon devrimci Humeynî'yi Alem-i İslam'a “Büyük Mücahid” diye pazarladı. Kur'an ve Sünnet'le girdikleri her muharebeden nihai manada mağlub ayrılan Haçlılar, Humeynî'nin ağzından Kur'an'ın tahrif edildiğini söyleyerek Müslüman gençliği hakikatinden kopardı ve bunu başardılar.

Evet bu zat Hazreti Ebu Bekir, Ömer, Osman (*Radiyallâhu Anhüm*) başta olmak üzere Kur'an'ı canlarıyla koruyan Allah Rasulü'nün ashabına bu iftiraları Keşfu'l-Esrâr adlı kitabında dile getiriyor. Şimdi söyleyiniz! Eski Şî'a ile yeni Şî'a arasında bir fark var mı? Tek bir fark var. O da yeni Şî'a takiiyyeyi daha iyi beceriyor, medyayı daha iyi kullanıyor. Daha iyi aldatabiliyor. Daha stratejik hamleler yapabiliyor. Irak'ta, Suriye'de yani güçlü olduğu bölgelerde Sünnet ve Cemaat Akidesi'ne mensub Müslümanları öldürüyor ya da susturuyor; Türkiye gibi zayıf olduğu yerlerde ise ümmetçi görünüyor.

Dâru't-Takrîb ve Mealcilik

Takî el-Kummî adındaki bir Şî'i 1945'te Mısır'da **دَارُ تَقْرِيْبِ الْمَذَاهِبِ** Dâru Takrîbi'l-Mezâhib'i kurarak mezhepleri birbirine yaklaştıracak, Ehl-i Kibleyi tevhid edecekti. Nedense, “Dâru't-Takrîb Beyne'l-Mezâhibi'l-İslamîyye”¹³ adındaki bu müessese sadece Ehl-i Sünnet akidesine bağlı Müslümanların olduğu yerlerde faaliyet gösterdi. Ehl-i Sünnet'e mensub bazı alimler de bu müessede görev aldı. Daru't-Takrîb Mısır'da çalıştı. Türkiye'de faaliyet gösterdi. Belki burada kurumsal manada çalışmadı fakat hamlelerini burada da yaptı.

Mealcilik bu müessesinin bir faaliyetidir. Kur'an Müslümanlığı adı altında Sünnet ve Mezheplerden koparılan Müslümanlar önce ortada bırakılacak, ikinci aşamada ise Şî'a kaynaklarıyla âyetler tefsir edilerek, Müslümanlar Şî'a'ya çekilecekti. Bu müessesenin gönüllü mensupları Ümmet'e “Hadisi, fıkhi devreden çıkaracaksınız, doğrudan Kur'an-ı Kerim'e gideceksiniz.” çağrısında bulundu. Türkiye'deki İran severler bu çerçevedeki ameliyeler neticesinde İran'a dost, Ehl-i Sünnet akidesine hasım yapılmıştır.

Neden Mısır?

Mâdem bunlar İttihad-ı İslam noktasında samimi ve mezhepleri de ittihadı engel gö-

rüyorlar, peki neden bu دَارُ تَقْرِيبِ الْمَذَاهِبِ / Dâru Takrîbi'l-Mezâhib, Şî'ilerin yoğun olduğu Tahran'da, Kum'da, Nevef'de faaliyet göstermez! Neden İran'ın şehirlerinde, Şî'ileri mezheplerini bırakıp Ümmet'le Kur'an'da buluşmaya çağurmaz?! Niçin "Kürsiyyü'l-İslam" olan Mısır'ı üs edinir. Ey İttihad-ı İslam terkiibini dillerinden düşürmeyen Farisiler! Neden Türkiye'de bu faaliyetleri yapıyorsunuz da, İran'daki Şî'ilere, Ehli Sünnet'le kardeş olmaları gerektiğini, onlara ümmet olduğumuzu anlatmıyorsunuz?!

Ehl-i Sünnet'in Hasımları Aynı Safta

İşte bunun için Emperyalizmin himayesindeki bugünkü Şî'a, dünkü Şî'a'dan daha tehlikeli ve daha karmaşıktır. Kur'an-ı Kerim'in tahrif olduğunu mevzu edinen Faslu'l-Hitab'ı bir Şî'î geçen asırda yazmıştı. Kitab Kur'ân-ı Kerim'in tahrif olduğunu, bazı sure ve âyetlerin ondan çıkarıldığını iddia ediyor.

Ne var ki müellifi Tabersî'ye, ne onun çağdaşı "Büyük (!) Kur'an Müslümanı İranlı Cemaleddin Efganî", ne de talebesi Muhammed Abduh cevap verdi. Vermediler, vermezler de... Çünkü her ikisi de Ehl-i Sünnet'e hasım olmaları cihetiyle aynı safta duruyorlar.

İki Mushaf İddiası

Şî'a, Kur'an da سُورَةُ الْوَلَايَةِ Velayet Suresi olduğunu ve bu surede şöyle bir âyet bulunduğunu iddia ediyor; يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا "Ey iman edenler hem Nebiye, hem de Veliye iman ediniz". Bu âyet de Kur'an'dan çıkarıldı diyorlar. Bir başka

Şî'î de Kur'an-ı Kerim'in tahrifi ile alakalı yazmış olduğu eserinde diyor ki: "İki tane Kur'an vardır." Bir tanesi عَامٌ مَعْلُومٌ Herkesçe mâruf ve mâlum olan bildiğimiz Kur'ân. Diğeri de خَاصٌّ مَكْتُومٌ gizli özel olan herkesin ulaşamadığı Kur'ân. Buna Fatıma mushafı diyorlar. Onlara göre bu öyle bir Mushaf ki, Kur'an'ın üç katı... Onun hiçbir ayeti Kur'an'ın âyetine benzemez. "Hiçbir harfi Kur'an'ın harfine benzemez" gibi ifadeler kullanarak esasında Kur'an'ın tahrifinden de öte şeyler söylemek istiyorlar.

Yine Kur'an'ın tahrifi ile alakalı yazmış oldukları kitaplarda "İnşirah Suresi" ile alakalı şöyle bir âyet vardı onu da çıkardılar diyorlar; وَجَعَلْنَا عَلَيْهَا صِهْرَكَ "Ali'yi senin damadın yaptık." Kur'an'ı Hakim'in tahrif edildiği ile alakalı daha pek çok iftira üretti ki onları ne bir makale, ne de bir konuşma istî'âb edebilir.

Yazının ikinci kısmı önümüzdeki ay yayımlanacak inşâallâh.

Dipnotlar:

1 Saff: 8

2 Kasas: 85

3 El-Cehni, Hammad, El-Mevsu'atu'l Muyassaratu fi'l Adyani ve'l Mezahibi ve'l Ehzi'bi'l M'asirati, Riyad, s.55-57

4 Bk. Eş'arî, Makâlâtü'l-İslâmiyyîn, I, s.50; İbn Cerîr, V, s.98-99; İbn Haldun, Tarih, II, s.139; İhsan İlahi Zahir, eş-Şî'a ve't-Teşeyyu', s.48 vd.

5 Tirmizi, Hadis No: 3686; Ahmed b. Hanbel, Hadis No: 17405.

6 El-'Askalani, Abdulhamid, Akaidu's Şî'a, Iskenderiyye, s.24

7 Hacı Mirza Hüseyin bin Muhammed et-Tabersi, 1320, Necef

8 Hicr, 9.

9 Baskı farklılıkları için bk. Humeyni, Keşfü'l Esrar, yy, by, s.114; Keşfu'l-Esrâr, yy, by, s.117 vd., Ebu'l-Hasan en-Nedvî, Suretân Mütezaddetân, Dâru'l-Beşîr, Cidde, s.53

10 Hicr: 9

11 Fussilet: 42; Ayet'in Meali: "Batıl Ona ne önünden ne ardından gelemez. Hakim ve Hamid tarafından indirilmiştir"

12 Keşful Esrar, s.122, diğer baskı için s.114

13 Halit İstanbullu, Emperyalizm'den İran'a, Hüküm Dergisi, sy.1, s.7

Hikmetli Söyler

*“Şahsınıza fenalık eden bir düşmanı affedin.
Lakin dininize, vatanınıza fenalık eden bir kimseyi asla affetmeyin!”*

Hz. Ali (Radiyallahu anh)

*“Haram para ile sadaka verip hayır işleyen kimse,
kirlenmiş elbiseyi idrarla yıkayana benzer.”*

Süfyân-ı Sevrî (Rahmetullahi aleyh)

*“Dünyayı âhirete götüremeyeceğine göre,
öyle yaşa ki dünya seni âhirete götürsün”*

Şems-i Tebrizî (Kuddise Sirruhu)

*Sopayla kilime vuranın gayesi, kilimi dövmek değil,
kilimin tozunu almaktır. Allah sana sıkıntı vermekle toz ve kirini alır.
Niye kederlenirsin?*

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî (Kuddise sirruhu)

*“Göz, Allah-u Teala'nın kudret ve sanatını görmek içindir,
eşin dostun ayıp ve kusurlarını görmek için değil.”*

Sâdi Şîrâzî (Kuddise Sirruhu)

“Büyük davanın bayraktarları, büyük imtihanların hissedarlarıdır...”

Ali Haydar Efendi (Kuddise Sirruhu)

“Dinimize sahip çıkalım. Ölüler mi bu dine sahip çıkacak.”

Mahmud Efendi hazretleri (Kuddise Sirruhu)

ZİKİRLER, DUÂLAR VE FAZÎLETLİ AMELLER

ŞA'BÂN-I ŞERÎF AYININ FAZÎLETLİ AMELLERİ

ŞA'BÂN-I ŞERÎF AYININ ZİKİRLERİ

Şa'bân-ı Şerîf ayı içerisinde **Rasûlüllâh** (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*)e 70.000 kere hangi sîğa ile olursa olsun salevât-ı şerîfe okumak müstehab görülmüştür ki bunun en güzeli:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

“Ey Allâh! Efendimiz Muhammed’e, Ehl-i Beyti’ne ve sahâbesine salât ve selâm eyle.” şeklinde salevât-ı şerîfe okumaktır.

Şa'bân-ı Şerîf ayının her on gününde bâzı husûsî zikirleri okumak da müstehab sayılmıştır. Şöyle ki:

İlk on gününde (25 Mart Çarşamba-3 Nîsan Cumâ arasında) her gün 100 defâ: «يَا لَطِيفُ!» “Ey (ey kullarına karşı lütufkâr olan) **Latîf!**”

İkinci on gününde (4 Nîsan Cumartesi-13 Nîsan Pazartesi arasında) her gün 100 kere: «يَا عَزِيزُ!» “Ey (hiç mağlup olmayacak yegâne güce sâhibi) **Azîz!**”

Üçüncü on gününde (14 Nîsan Salı-23 Nîsan Perşembe arasında) her gün 100 kere: «يَا رَزَّاقُ!» “Ey (bolca rızık ihsân eden) **Rezzâk!**” diye zikredilir.

Bu zikirlerin her birinde 100 sonunda şu duâ okunursa, bunu yapan kişinin isteğinin gerçekleşmesi husûsunda **Allâh-u Te‘âlâ** ona yardım eder. Bu duâ şöyledir:

«اللَّهُمَّ يَا كَامِلَ اللُّطْفِ! يَا خَفِيَّ الْأَلْطَافِ! تَدَارَكُنِي بِلُطْفِكَ الْخَفِيِّ وَارْحَمْنِي وَأَهْلِي وَالْمُؤْمِنِينَ تَحْتَ سُرَادِقَاتِ عِزِّكَ.»

“Ey Allâh! Ey lütfu tam olan! Ey lütufları (anlaşılamayacak kadar) **gizli olan! Gizli olan lütfunla beni** (muratlarım husûsunda) **tamamla. İzzetinin perdeleri altında**(n ihsân edeceğin rahmet esintilerininle) **bana, âileme ve müminlere rahmet eyle.**” (*el-Hâcce Dürriyye Halîl el-Hurfân, el-Fevâidü'l-İlâhiyye el-vâride ‘an Hayri'l-Beriyye, sh:93*)

ŞA'BÂN-I ŞERÎF AYININ ORUÇLARI

Şa'bân-ı Şerîf’in Başında, Ortasında ve Sonunda Üç Gün Oruç

İmâm-ı Hobevis (*Rahimehullâh*)ın nakline göre: “Her kim Şa'bân’ın başından, ortasından ve sonundan üç gün oruç tutarsa, **Allâh-u Te‘âlâ** ona yetmiş peygamber sevâbı yazar. **Allâh-u Te‘âlâ**’ya yetmiş sene ibâdet etmiş gibi olur. O sene ölürse şehîd olarak ölür.” (*Zübdetü'l-vâ‘izîn, el-Hobevis, Dürretü'n-nâsihîn, sh:235*)

Şa'bân-ı Şerîf'te Bir Gün Oruç

Safûrî (Rahimehullâh)ın naklettiği bir rivâyete göre: “Kim Şa'bân'dan bir gün oruç tatarsa, **Allâh-u Te'âlâ** onun cesedini cehenneme haram kılar. Cennetlerde **Yûsuf** (Aleyhis-selâm)a komşu olur. **Allâh** ona **Eyyûb** ve **Dâvûd** (Aleyhimes-selâm)ın sevaplarını verir.” (es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/142)

Şa'bân-ı Şerîf'te Üç Gün Oruç

Safûrî (Rahimehullâh)ın rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîfte şöyle vârid olmuştur:

رُوي عن النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «شَعْبَانَ جُنَّةٌ مِنَ النَّارِ
فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَلْقَانِي فَلْيُصُمْهُ وَلَوْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ.»

“Şa'bân cehennemden bir kalkandır. Bana kavuşmak isteyen üç gün de olsa onda oruç tutsun.” (es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/142)

Yine **Safûrî** (Rahimehullâh)ın rivâyet ettiği diğer bir hadîs-i şerîfte şöyle vârid olmuştur:

رُوي عن النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «نُقُوا أَبْدَانَكُمْ بِصَوْمِ شَعْبَانَ لِيَصِيَامَ شَهْرَ رَمَضَانَ فَمَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ شَعْبَانَ ثُمَّ يُصَلِّي عَلَيَّ مِرَارًا قَبْلَ إِفْطَارِهِ إِلَّا غَفَرَ اللهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَأَخْبَرَنِي جِبْرِيلُ أَنَّ اللهُ تَعَالَى يَفْتَحُ فِي هَذَا الشَّهْرِ ثَلَاثِمِائَةَ بَابٍ مِنَ الرَّحْمَةِ.»

“Ramazan ayının orucu için Şa'bân orucu ile bedenlerinizi temizleyin. Herhangi bir kul Şa'bân ayında üç gün oruç tutsa, iftarından önce de bana defâlarca salevât okusa, mutlakâ Allâh-u Te'âlâ onun geçmiş günahlarını bağışlar. Cibrîl bana bildirdi ki; şüphesiz Allâh-u Te'âlâ bu ayda üç yüz rahmet kapısı açar.” (es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/142)

Şa'bân-ı Şerîf'in İlk ve Son Perşembe Oruçları

(26 Mart ve 23 Nisan Perşembe)

Ebû Abdillâh el-Hubeyşî (Rahimehullâh)ın rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîfte şöyle vârid olmuştur:

رُوي عن النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ صَامَ أَوَّلَ خَمِيسٍ مِنْ شَعْبَانَ وَأَخْرَجَ خَمِيسٍ مِنْهُ كَانَ حَقًّا عَلَى اللهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ.»

“Şa'bân'ın ilk ve son perşembesini oruçla geçireni, rahmeti ile cennete girdirmek Allâh-u Te'âlâ üzerine bir hak olur.” (Ebû Abdillâh el-Hubeyşî, el-Berake fî fazli's-sa'yi ve'l-hareke, rakam:785, sh:249; es-Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/142)

Şa'bân-ı Şerîf'in Eyyâm-ı Bîyd (On Üç, On Dört, On Beş) Oruçları

(6 Nîsan Pazartesi, 7 Nîsan Salı ve 8 Nîsan Çarşamba)

Hicrî takvime göre her ayın on üç, on dört ve on beşinci günlerinin orucu çok fazîletlidir. **Rasûlüllâh** (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bu günlerin orucunu yolculuklarında bile terk etmemiştir.

Huseyn ibni Alî ibni Ebî Tâlib (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صَوْمُ أَيَّامِ الْبَيْضِ أَوَّلُ يَوْمٍ يَعْدِلُ ثَلَاثَةَ آلَافِ سَنَةٍ، وَالْيَوْمُ الثَّانِي يَعْدِلُ عَشْرَةَ آلَافِ سَنَةٍ، وَالْيَوْمُ الثَّلَاثُ يَعْدِلُ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ آلَافِ سَنَةٍ.»

“**Eyyâm-ı biyd** (her ayın on üç, on dört ve on beşinci gününün) **oruçlarının ilk günü üç bin senenin, ikinci günü on bin senenin, üçüncü günü ise on sekiz bin senenin orucuna denk olur.**” (İbnü Şâhîn, et-Terğîb fî fezâilî'l-a'mâl, rakam:535, 1/154)

Enes (Radiyallâhu Anh)dan merfû'an rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ مَرْفُوعًا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ صَامَ أَيَّامَ الْبَيْضِ الثَّلَاثِ عَشَرَ وَالرَّابِعَ عَشَرَ وَالْخَامِسَ عَشَرَ أَعْطَاهُ اللَّهُ فِي أَوَّلِ يَوْمٍ مِنْهَا أَجْرَ عَشْرَةِ آلَافِ سَنَةٍ وَفِي الْيَوْمِ الثَّانِي أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرَ مِائَةِ آلَافِ سَنَةٍ وَفِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرَ ثَلَاثِمِائَةِ آلَافِ سَنَةٍ.»

“(Herhangi bir aydan) **on üç, on dört ve on beşinci günler olan eyyâm-ı bîydı oruçlu geçirene, Allâh birinci gününde on bin sene, ikinci gününde yüz bin sene, üçüncü günde ise üç yüz bin senelik ecir (oruç sevâbı) verir.**” (Ebu'l-Kâsım el-Huseyn, el-Emâlî, es-Süyûtî, el-Le'âlî, 2/107)

Ahmed ibni Hicâzî (Rahimehullâh)dan rivâyet olunduğuna göre:

يُرْوَى: «أَنَّ أَرْبَعَةَ أَشْيَاءَ تُخَفِّفُ عَذَابَ الْقَبْرِ؛ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ فِي كُلِّ حِينٍ وَزَمَانٍ، وَإِكْرَامُ الْيَتِيمِ فِي كُلِّ مَكَانٍ، وَصَوْمُ أَيَّامِ الْبَيْضِ فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ، وَالصَّلَاةُ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ تُنَوِّرُ الْقَلْبَ وَتُورِثُ رِضَاءَ الرَّحْمَنِ.»

“Dört şey kabir azâbını hafifletir. Bunlar da her an ve her zaman Kur'ân okumak, her mekânda yetime ikrâm etmek, Receb ve Şa'bân'ın eyyâm-ı bîyd oruçlarını tutmak, bir de gece yarısı namaz kılmaktır ki, o kalbi nurlandırır ve **Rahmân**'ın rızâsını celbeder.” (Ahmed ibnü Hicâzî, Tuhfetü'l-ihvân, sh:13)

ŞA'BAN-I ŞERÎF'İN SON PAZARTESİ (20 Nîsan Pazartesi) ORUCU

Abdullâh (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ صَامَ آخِرَ يَوْمِ اثْنَيْنِ مِنْ شَعْبَانَ غُفِرَ لَهُ.»

“**Her kim Şa'bân'ın son pazartesisini oruçlu geçirirse kendisi için (günahları) bağışlanır.**” (Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/340; eş-Şecerî, el-Emâlî, 2/102)

BERÂAT GECESİ'NİN VAZİFELERİ

(7 Nîsan Salı'yı 8 Nîsan Çarşamba'ya bağlayan gece)

1) Bir Sene Boyunca Hayırlı Kaderler Yazılması, Ömrün Uzayıp O Sene Ölümünden Korunulması, Rızka Bereket Hâsıl Olup İnsanlara Muhtâc Olunmaması İçin Yapılacaklar

İmâm-ı Zebîdî ve **Şeyh Ahmed Deyrabî** gibi birçok âlim ve fâzıl meşâyih (*Rahimehümlâh*) hazarâtı bu gecenin ihyâsı hakkında şu beyanlarda bulunmuşlardır:

Allâh dostları içerisinde halefin seleften tevârus (verâset yoluyla nakl)ettiğine göre; her kim Berâat Gecesi şu sayılanları yaparsa, o gece yaptığı bütün istekler kendisine verilerek murâdı hâsıl olur:

a) Akşam namazından sonra her rekâta bir Fâtiha ve altı İhlas Sûresi okuyarak altı rekât kılar.

b) Her iki rekâtın selâmından sonra birer Yâsîn-i Şerîf okur.

Birincisinde belâsız şekilde ömrüne berekete niyet eder.

İkincisinde rızıkına berekete niyet eder.

Üçüncüsünde ise hüsn-ü hâtîme (îmânla biten güzel bir gün sona erişme)ye niyet eder.

c) En sonunda “Berâat Gecesi duâsı” diye meşhur olan şu duâyı 10 kere okur. (*ez-Zebîdî, İthâfü's-sâdeti'l-müttakîn, 3/427; Ahmed ed-Deyrabî, el-Mücerrebât, sh:13*)

Şunu da belirtelim ki bu duâ tümü îtibârıyla hadîs-i şerîf olarak rivâyet edilmeyip, meşâyihın birçoğundan nakledilmişse de, içinde geçen lafızların bir kısmı âyet-i kerîme, ekserîsi de **Ömer ibni'l-Hattâb** ve **Abdullâh ibni Mes'ûd** (*Radiyallâhu Anhümâ*) gibi yüce sahâbîlerden rivâyet edilmiştir.

Abdullâh ibni Mes'ûd (*Radiyallâhu Anh*) bu duâda geçen o kısım hakkında şöyle bir beyanda bulunmuştur: “Herhangi bir kul bu duâları yaparsa, mutlakâ geçimine genişlik verilir.” (*İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef, rakam:29521, 6/69; Abd ibnü Humeyd, İbnü Cerîr, el-Âlûsî, Rûhu'l-me'ânî, 8/244*)

Üç Yasîn'den Sonra On Kere Okunacak Duâ:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، إِلَهِي جُودُكَ دَلَّنِي عَلَيْكَ وَإِحْسَانُكَ أَوْصَلَنِي إِلَيْكَ وَكَرَمُكَ قَرَّبَنِي لَدَيْكَ، أَشْكُو إِلَيْكَ مَا لَا يَخْفَى عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ مَا لَا يَعْسُرُ عَلَيْكَ، إِذْ عَلِمْتُكَ بِحَالِي يَكْفِي عَن سُؤَالِي يَا مُفَرِّجُ عَن كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ فَارْجُ عَنِّي مَا أَنَا فِيهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، ﴿فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ﴾»

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾، اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يَمَنُّ عَلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْاِكْرَامِ! وَيَا ذَا الطُّوْلِ وَالْاِنْعَامِ! لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ ظَهَرَ الْاَلَاجِيْنَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ
 وَمَا مَنَ الْخَائِفِيْنَ، اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ كَتَبْتَنِيْ عِنْدَكَ فِيْ اُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا اَوْ مَحْرُوْمًا اَوْ
 مَطْرُوْدًا اَوْ مُقْتَرًا عَلَيَّ فِي الرِّزْقِ، فَاْمَحُ اَللّٰهُمَّ بِفَضْلِكَ شَقَاوَتِيْ وَحِرْمَانِيْ وَطَرْدِيْ
 وَاِقْتَارَ رِزْقِيْ وَاَثْبَتْنِيْ عِنْدَكَ فِيْ اُمِّ الْكِتَابِ سَعِيْدًا مَّرْزُوْقًا مُّوَفَّقًا لِلْخَيْرَاتِ فَاِنَّكَ
 قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ فِيْ كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ: ﴿يَمْحُوا اللهُ
 مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتْ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ﴾، اِلٰهِيْ بِالتَّجَلِّيِ الْاَعْظَمِ فِي لَيْلَةِ النِّصْفِ
 مِنْ شَهْرِ شَعْبَانَ الْمُكْرَمِ الَّتِي يُفْرَقُ فِيهَا كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ وَيُبْرَمُ اَنْ تَكْشِفَ عَنَّا مِنْ
 الْبَلَاءِ مَا نَعْلَمُ وَمَا لَا نَعْلَمُ وَمَا اَنْتَ بِهِ اَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعَزُّ الْاَكْرَمُ وَصَلَّى اللهُ
 عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. « اٰمِيْنَ!

“Rahmân ve Rahîm olan Allâh’ın adıyla (duâya başlıyorum). Bütün hamdler âlemlerin Rabbi olan Allâh-u Te‘âlâ’ya mahsustur. Allâh-u Te‘âlâ Efendimiz Muhammed’e, Ehl-i Beyti’ne ve sahâbesine salât-ü selâm eylesin.

Ey Allâh! Sana başvurma yolunu bana cömertliğin gösterdi. Senin huzûrunu beni iyiliğin ulaştırdı. Senin nezdine beni keremin yaklaştırdı. Sana gizli kalmayan sıkıntılarımla ancak Sana şikâyet ediyorum ve Senden, Sana zor gelmeyecek şeyler istiyorum.

Zâten Senin, benim durumumu bilmen, istememe de hâcet bırakmıyor. Ey sıkıntıların derdini açan Zat! İçinde bulunduğum sıkıntıları benden gider. Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni tenzîh ederim. Gerçekten de ben zâlimlerden oldum.

‘Biz onun duâsını kabûl ettik ve kendisini gamdan kederden kurtardık. İşte müminleri de böyle kurtarıyoruz.’ (el-Enbiyâ Sûresi:88) (şeklinde Yûnus (Aleyhisselâm)a bahşettiğin müjdeye beni de nâil et).

Ey herkese iyilik eden, Kendisine ise iyilik edilemeyen Allâh! Ey celâl ve ikrâm sâhibi! Ey lütuf ve in‘âm sâhibi!

Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Sen ki sığınanların desteği, emân dileyenlerin koruyucusu ve korkanların sığınağısın!

Ey Allâh! Eğer beni nezdinde bulunan (Levh-i Mahfuz’dan ibâret) Ümmü’l-Kitâb’da, (kâfir ölecek) bir bedbaht yâhut mahrum veyâ kovulmuş ya da rızkı dar bir kimse olarak yazdıysan, fazl-u kereminle bu şekâvetimi, mahrûmiyetimi, reddedilişimi ve rızkımla darlığımı sil.

Beni Ümmü'l-Kitâb'da (îmânla ölecek) bir bahtiyar, rızık bol ve hayırlara muvafak bir kişi olarak kayda geçir. Çünkü Sen buyruğu hak olan bir Zat olarak, gönderdiğin peygamberinin lisânına indirdiğin kitâbında:

'Allâh dilediğini siler, dilediğini sâbit bırakır. Ümmü'l-Kitâb (değişmeyen ezeli ilim) ise sâdece O'nun katındadır.' (er-Ra'd Sûresi:39) buyurdun.

Îlâhî! Kıymetli Şa'bân ayının her hikmetli işin kendisinde ayrılıp kesin karara bağlandığı on beşinci gecesindeki en büyük tecellî hürmetine Senden dileğimiz, bildiğimiz ve bilmediğimiz, en iyi senin bildiğin tüm belâları bizden açıp gidermendir. Şüphesiz ki en ulu ve en iyi olan ancak Sensin.

Allâh-u Te'âlâ, Nebiy-i Ümmî olan Efendimiz Muhammed'e, Ehl-i Beyti'ne ve sahâbesine çokça salât ve bolca selâm eylesin." Âmîn! (ez-Zebîdî, İthâfû's-sâdeti'l-müttakîn, 3/427; Ahmed ed-Deyrabî, el-Mücerrebât, sh:13)

Siz değerli okuyucularımızın bir dahaki seneye kadar hayırlı uzun ömür ile yaşamanıza ve bütün sıkıntılardan, hastalıklardan ve şerli yazılardan korunmanıza çok önem veren bizler, bir gece uyuyup da bir sene boyu ağlamamanız için, bu namazı kılmanızı, duâsını ve sûresini mutlakâ okumanızı tavsiye ediyoruz.

2) Ayrıca Berâat Gecesi'nde şu duânın tekrar tekrar okunması fazîletli görülmüştür:

«اللَّهُمَّ إِن كَتَبْتَنِي شَقِيًّا فَكُتِبْ سَعِيدًا، وَامْحُ اسْمِي عَنْ دِيْوَانِ الْأَشْقِيَاءِ وَسَمِّي تَقِيًّا وَارْزُقْنِي آيَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَأَنْصُرْنِي عَلَى جَمِيعِ الْأَعْدَاءِ وَاحْشُرْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَأَعِزَّنِي مِنْ دَرَكِ الْأَشْقِيَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! آمِينَ!»

"Ey Allâh! Eğer beni bedbaht (sonu kötü) yazdıysan bahtiyar yaz, adımları kötülerin dosyasından sil ve beni takvâ sâhibi biri olarak kayda geçir. Sen bana enbiyânın âyetini (onlara îmânın kazandıracığı nurları ve güzel alâmetleri) nasîb et.

Bütün düşmanlarıma karşı bana yardım et, kıyâmet günü beni peygamberler (Aleyhimüsselam) zümresinde haşret, kötülerin derekelerinden beni muhâfaza et. Şüphesiz duâları hakkıyla işiten ancak Sensin. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (duâmı kabûl et). Âmîn!"

3) 2. maddede bu duâyı Berâat Gecesi 300 kere okuyanın her istediğini Allâh-u Te'âlâ'nın yerine getireceği nakledilmiştir. (Veliyüddîn er-Rahavî el-Mahmûdî, Fezâilü'l-eyyâm, Süleymâniye Ktp., Reşid Efendi, rakam:156, verak:97a)

4) Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)in şöyle buyurduğu rivâyet edilmiştir: "Berâat Gecesi iki gözünüzün birine üç defâ, diğerine ise iki defâ sürme çekin ki Allâh-u Te'âlâ sizi göz rahatsızlığından korusun." (Ebû 'Abdillâh el-Hubeysî, Kitâbu'l-Berake fî fazli's-sa'yi ve'l-hareke, no:532, sh:193)

5) Rivâyet olunduğuna göre; zâlim ya da âşikâre günah işleyen birisi olmadıkça Berâat Gecesi **Allâh-u Te‘âlâ**’dan bir şey isteyeninin mutlakâ murâdı gerçekleşir. (*‘Abdülazîz ed-Dirînî, Tahâratü’l-kulûb, sh:136*)

6) **Alî el-Kârî** (*Rahimehullâh*)ın beyânına göre; Berâat Gecesi Zemzem-i Şerîf belirgin bir şekilde artış gösterdiğinden, bu gece çokça Zemzem içmek uygun görülmüştür. (*‘Alî el-Kârî, et-Tibyân fî beyâni mâ fî leyleti’n-nisfi min Şa‘bân ve Leyleti’l-Kadri min Ramazân, Mecmû‘u resâili’l-Mollâ ‘Alî el-Kârî, 3/41*)

7) **Alî el-Kârî** (*Rahimehullâh*)ın beyânına göre bu gece okunması müstehab olan sûrelerin en önemlisi Duhân Sûresi’dir. Zîrâ bu sûre-i celîle Berâat Gecesi’nin fazîletlerinden bahsetmektedir ve bu sûrenin okunmasının birçok fazîletleri vardır. (*‘Alî el-Kârî, et-Tibyân fî beyâni mâ fî leyleti’n-nisfi min Şa‘bân ve Leyleti’l-Kadri min Ramazân, Mecmû‘u resâili’l-Mollâ ‘Alî el-Kârî, 3/52*)

8) Berâat Gecesi (7 Nisan Salı’yı 8 Nisan Çarşamba’ya bağlayan gece) Namazı:

Rasûlüllâh (*Sallellâhu Aleyhi ve Sellem*) **Alî ibni Ebî Tâlib** (*Radiyallâhu Anh*)a şöyle buyurmuştur: “**Ey Alî! Her kim Şa‘bân’ın yarı (on beşinci) gecesinde yüz rekât kılar, her rekâtta bir Fâtiha ve on İhlâs okursa, (şunu bil ki) ey Alî! Hangi bir kul bu namazları kılar, Allâh-u Te‘âlâ onun için o gece istediği her hâceti yerine getirir.**”

Bunun üzerine: “**Yâ Rasûlellâh! Eğer Allâh-u Te‘âlâ onu şakî (îmânsız ölecek bir bedbaht olarak) yazdıysa, sa‘îd (îmânlı ölecek bahtiyar) kuluna çevirir mi?**” diye sorulunca buyurdu ki: “**Ey Alî! Beni hakla gönderen Allâh-u Te‘âlâ’ya yemin ederim ki; Levh-i Mahfuz’da: ‘Felan oğlu felan şakî olarak yaratıldı ama Allâh-u Te‘âlâ bu hükmü sildi ve onu sa‘îde döndürdü.’ diye yazılmıştır.**

(Demek ki ezeli ilimde onun tevbe edeceği bilindiğinden, muallak /askıdaki/ kâzâda yazılan şekâvet silinip, mübrem /değişmeyecek, kesin/ karardaki saâdet hükmü yerini bulur.)

Allâh-u Te‘âlâ bu (namazı kılan) kuluna yetmiş bin melek gönderir ki bir dahaki sene başına kadar onun sevaplarını yazarlar, günahlarını silerler ve derecelerini yükseltirler.

Allâh-u Te‘âlâ Adn cennetlerine yedi yüz yetmiş bin melek gönderir de onun için şehirler ve köşkler binâ ederler, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı nîmetler hazırlarlar ve ağaçlar dikerler. Bu cennetlerin bir benzeri, kullardan hiçbirinin kalbinden bile geçemez ki, her bir cennette size târifte bulunduğum şehirler, köşkler ve ağaçlar doludur.

Eğer bu kişi bir dahaki seneye kadar ölürse şehit olarak ölür. Allâh-u Te‘âlâ ona o gece okuduğu İhlâs Sûresi’nin her bir harfine mukâbil yetmiş bin hûrî verir ki, her bir hûrinin bir erkek, bir de dişi hizmetçisi bulunur.

Ayrıca ona yetmiş bin gılman, yetmiş bin vildân (genç köleler, hizmetçiler), yetmiş bin kethüdâ (ciddî iş tâkipçisi) ve yetmiş bin kapıcı verir. O gece İhlâs Sûresi okuyan herkese yetmiş şehit sevâbı yazılır.

(Daha önce kıldığı ve daha sonra kılacağı tüm namazlar kabûl edilir. Anne babası cehennemde bile olsalar, onlara duâ ederse, onlar da (sağlıklarında) Allâh-u Te‘âlâ’ya hiçbir şeyi şirk koşmamışlarsa, Allâh-u Te‘âlâ onları cehennemden çıkarır da, böylece onlar cennete girerler.)

Beni hak ile peygamber gönderen Allâh-u Te‘âlâ’ya yemin ederim ki; bu kişi cennetteki makâmını, Allâh-u Te‘âlâ’nın yarattığı şekliyle görmedikçe yâhut ona gösterilmedikçe dünyâdan çıkmaz.

Beni hak ile Nebî gönderene kasem olsun ki; (bu kişi öldüğünde) Allâh-u Te‘âlâ gece ve gündüzün yirmi dört saatinin her bir saatinde, ona yetmiş bin melek gönderir ki ona selâm verirler, onunla musâfaha ederler ve Sûr’a üfürülünceye kadar ona duâ ederler. Bu kişi kıyâmet günü en kıymetli ebrâr meleklerle haşrolur. Allâh-u Te‘âlâ yazıcı meleklerle: ‘Üzerinden sene geçinceye kadar bu kuluma hiçbir günah yazmayın ve onun için sevaplar yazın.’ diye emir buyurur.

(Her kim namazı ve âhîret yurdunu niyet ederek bu namazı kılsa, Allâh-u Te‘âlâ ona o gece Kendi katından büyük bir nasîb verir. Allâh-u Te‘âlâ ona rüyâsında; otuzu kendisini cennetle müjdeleyen, otuzu ona cehennem azâbından eman veren, otuzu onu hatâ yapmasın diye koruyan, onu da -ondan dünyânın belâlarını uzaklaştıran ve- kendisine düşmanlık edenlere tuzak kuran -ve ondan şeytanın hîlelerini uzaklaştıran- yüz melek göndermedikçe o kişi dünyâdan çıkmaz.)”

(Ebu’l-Ferac ibnü’l-Cevzî, Kitâbü’n-Nûr fî fezâilî’l-eyyâmi ve’ş-şühûr, Süleymâniye Ktp., Nafiz Paşa, rakam:329, verak:82b-83b; el-Ğazâlî, İhyâü ‘ulûmi’d-dîn, 1/203; ‘Abdülkâdir el-Ğeylânî, el-Ğunye, 1/348-349; Ebû Tâlib el-Mekkî, Kûtu’l-kulûb, 1/114; Ebû ‘Abdillâh el-Hubeyşî, Kitâbu’l-Berake fî fazli’s-sa’yi ve’l-hareke, rakam:529-531, sh:192-193; ‘Abdülazîz ed-Dirînî, Tahâratü’l-kulûb, sh:136; İsmâ’il Hakkî el-Bursevî, Rûhu’l-beyân, 8/403; Muhammed Hakkî en-Nâzillî, Hazînetü’l-esrâr, sh:68; Parantez içi ekler İbnü Ebi’d-Dünyâ, Fezâilü şehri Ramazân, rakam:9, sh:40; ez-Zebîdî, İthâfü’s-sâdeti’l-müttakîn, 3/425 ve es-Süyûtî, el-Le’âlî, 2/58’dan alınmıştır.)

Muhammed ibni Alî (Radiyallahu Anhümâ)dan, merfû‘an (isnâdını Rasûlüllâh (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem)e ulaştırarak) şöyle buyurduğu rivâyet olunmuştur: **“Her kim Ramazan’ın yarı gecesinde ve Şa‘bân’ın yarı gecesinde yüz rekât kılar da, onlarda bin kere İhlâs Sûresi okursa, cennetle müjdelenmedikçe ölmez.”** (İbnü Ebi’d-Dünyâ, Fezâilü şehri Ramazân, rakam:9, sh:40)

Kişi dilerse on rekâtta 100 İhlâs’la da bu namazı kılabilir. **Zebîdî** (Rahimehullâh)ın beyânı vechile; bu namazdan maksat İhlâs-ı Şerîf’in 1000 kere okunmasıdır ki bu şekilde edâ edilse de yeterli olur.

Zünnûn-u Mısırî Hazretleri’nden rivâyet olduğuna göre Berâat Gecesi her kim on iki rekât kılar da, Fâtiha’dan sonra 50 kere İhlâs Sûresi okursa yüz rekâtın sevâbını alır. (Muhammed ibnü Hatîriddîn, el-Cevâhiru’l-hams, sh:58-59)

Berâat Gecesi’nin diğer namazları, duâları ve zikirleri için **“Şa‘bân-ı Şerîf Risâlesi”**nin 136-186. sayfalarına, kitabın yeni baskısında ise 155-203. sayfalarına mutlakâ bakınız.

ŞA'BÂN-I ŞERÎF'İN 27. (19 Nîsan Pazar'ı 20 Nîsan Pazartesi'ye bağlayan) GECE NAMAZI

Bu mübârek ayın yirmi yedinci gecesi, Receb-i Şerîf ve Ramazân-ı Şerîf aylarının yirmi yedinci geceleri gibi ihyâsı müstehap olan gecelerdendir.

Bu gecede dört rekât kılınır ki târifi şöyledir: Her rekâta bir Fâtiha'dan sonra bir Zilzâl Sûresi, yirmi beş kere de İhlâs Sûresi okunur. Selâmdan sonra secde yapılır ve secdede yedi Fâtiha, birer kere İhlâs ve Mu'avvizeteyn (Felak ve Nâs) sûreleri okunur. Yüzer kere de istiğfâr, salevât-ı şerîfe ve havkale (Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh) okunur. (Muhammed Hakkî en-Nâzillî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)

RAMAZÂN-I ŞERÎF AYININ FAZÎLETLİ AMELLERİ

RAMAZÂN-I ŞERÎF AYININ ZİKİRLERİ

RAMAZAN HİLÂLINE ÂİT DUÂLAR

Ebû Ca'fer (Radiyallâhu Anh)dan rivâyete göre: **"Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) Ramazan ayının hilâli görüldüğünde (23 Nîsan Perşembe'yi 24 Nîsan Cumâ'ya bağlayan gece) mübârek yüzüyle insanlara yönelir ve:

«اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمَجْلِلَةِ وَرَفَعِ الْأَسْقَامَ وَالْعَوْنَ عَلَى الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، اللَّهُمَّ سَلِّمْنَا لِرَمَضَانَ وَسَلِّمْنَا لَنَا وَتَسَلِّمْنَا مِنْهَا حَتَّى يَخْرُجَ رَمَضَانٌ وَقَدْ غَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا وَعَفَوْتَ عَنَّا.»

'Ey Allâh! Onun hilâlini bize emniyet ve îmanla, selâmet ve İslâm'la, her şeyi kaplayan tam bir âfiyet ve hastalıkların kalkışıyla, bir de namaza, oruca ve Kur'an tilâvetine yardımla kavuştur.

Ey Allâh! Bizi (günahlardan arındırarak ve vazîfelerimizi doğru düzgün yaptırarak) **Ramazan için sâlim kıl, onu da bizim** (şefâatimiz) **için ayır ve onu bizden öyle bir teslîm al ki, Ramazan çıktığında, Sen bizi bağışlamış, bize merhamet buyurmuş ve bizi affetmiş olasın.'** derdi." (İbnü Ebi'd-Dünyâ, Fezâilü şehri Ramazân, rakam:20, sh:49; İbnü 'Asâkir, Târîhu Medîneti Dimeşk, rakam:6029, 51/186; 'Alî el-Müttakî, Kenzü'l-'ummâl, rakam:24288, 8/589-590)

Abdülazîz ibni Ebî Ravvâd (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edildiğine göre selef-i sâlihîn zamanında Ramazân-ı Şerîf girdiği zaman Müslümanlar şöyle duâ ederlerdi:

«اللَّهُمَّ أَظَلَّ شَهْرُ رَمَضَانَ وَحَضَرَ فَسَلِّمْنَا لِي وَسَلِّمْنَا فِيهِ وَتَسَلِّمْنَا مِنْهُ مِنِّي، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَارْزُقْنِي فِيهِ الْجِدَّ وَالْإِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ السَّامَةِ وَالْفِتْرَةِ وَالْكَسَلِ وَالنُّعَاسِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا خَيْرًا لِي مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ.»

“Ey Allâh! Ramazân-ı Şerîf ayının gölgesi basmıştır ve o gelip çatmıştır. Artık Sen onu bana selâmetli kıl ve beni onda (günahlardan ve belâlardan) selâmete erdir ve onu benden kabûl eyle.

Ey Allâh! Bana onun orucunu, terâvîhini sabırla ve ihlâsla nasîb et. O ayda bana ciddiyet, ibâdete gayret ve kuvvet, bir de canlılık ihsân et. Beni onda yorgunluktan, gevşeklikten, tembellikten ve uyku hâlinden muhâfaza et. O ayda beni Kadir Gece-si’ni bulmaya muvaffak et ve onu bana bin aydan hayırlı kıl.” (et-Taberânî, Kitâbu’-d-Du‘â, rakam:914, 2/1227)

RAMAZAN’DA ÇOK YAPILMASI EMREDİLEN DÖRT ZİKİR

Selmân-ı Fârisî (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edildiğine göre, **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) Şa‘bân-ı Şerîf’in son günü yapmış olduğu bir konuşmasında şöyle buyurmuştur:

عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: خَطَبْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي آخِرِ يَوْمٍ مِنْ شَعْبَانَ فَقَالَ: «... فَاسْتَكْبِرُوا فِيهِ مِنْ أَرْبَعِ خِصَالٍ؛ خَضَلْتَانِ تَرْضُونَ بِهِمَا رَبَّكُمْ وَخَضَلْتَانِ لَا غِنَى لَكُمْ عَنْهُمَا، فَأَمَّا الْخَضَلْتَانِ اللَّتَانِ تَرْضُونَ بِهِمَا رَبَّكُمْ فَشَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَتَسْتَغْفِرُونَ، وَأَمَّا اللَّتَانِ لَا غِنَى لَكُمْ عَنْهُمَا فَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الْجَنَّةَ وَتَعُوذُونَ بِهِ مِنَ النَّارِ.»

“... O hâlde, onda dört hasleti çoğaltın, bunların ikisiyle Rabbiniz’i râzı edersiniz, diğer ikisine de mutlaka muhtaçsınız. Rabbiniz’i kendisiyle râzı edeceğiniz iki haslet ‘Lâ ilâhe illâllâh’ şehâdeti ve istiğfardır. Mutlaka onlarsız duramayacağınız diğer ikisi ise Allâh’tan cennet isteyip, cehennemden O’na sığınmanızdır.” (İbnü Huzeyme, es-Sahîh, es-Siyâm:8, rakam:1887, 3/191-192; el-Beyhakî, Fezâilü’l-evkât, rakam:37, sh:146-148; Şu‘abü’l-îmân, rakam:3336, 5/223-224)

Hadîs-i Şerîfteki Zikirlerin Uzun Okunuşu

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.»

Hadîs-i Şerîfteki Zikirlerin Kısa Okunuşu

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.»

RAMAZÂN-I ŞERÎF’İN HER ON GÜNÜNÜN ZİKİRİ

Ebû Hureyre (Radiyallâhu Anh)dan mervî olan: “Ramazan ayının evveli büyük bir rahmettir, ortası tam bir mağfirettir, sonu ise cehennemden azattır.” (İbnü Huzeyme, es-Sahîh, Siyâm:8, rakam:1887, 3/191-192; el-Beyhakî, Fezâilü’l-evkât, rakam:37, sh:146-148; Şu‘abü’l-îmân, rakam:3336, 5/223-224) hadîs-i şerîfinden dolayı olsa gerektir ki âlimlerimiz, her biri yüzer kere okunmak üzere:

İlk on günde (24 Nisan Cumâ-3 Mayıs Pazar): «يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!» “Ey acıyanların en merhametlisi!”

İkinci on günde (4 Mayıs Pazartesi-13 Mayıs Çarşamba): «يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ!» “Ey tüm günahları çokça bağışlayan!”

Üçüncü on günde (14 Mayıs Perşembe-23 Mayıs Cumartesi): «يَا مُعْتِقَ الرَّقَابِ!» “Ey boyunları (cehennemden) âzâd eden!” zikirlerini okumayı müstehap görmüşlerdir. (el-Hâcce Dürriyye Halîl el-Hurfân, el-Fevâidü'l-Îlâhiyye, sh:95; Mâü'l-'Ayneyn eş-Şenkîti, Na'tü'l-bidâyât, sh:60)

RAMAZÂN-I ŞERÎF’TE İFTÂR DUÂLARI

Oruçlunun iftar vakti duâsı kabul olunacağından, o saatte duâ etmesi de sünnettir. Nitekim **İbni Ömer** (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edildiğine göre: “**Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) iftâr ederken:

«ذَهَبَ الظَّمَاُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.»

‘Susuzluk gitti, damarlar ıslandı, inşâallâh ecir sâbit oldu.’ derdi.” (Ebû Dâvûd, es-Sünen, es-Siyâm:22, rakam:2357, sh:343)

Mu‘âz ibni Zühre (Radiyallâhu Anh)dan rivâyete göre: “**Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) iftâr ettiğinde:

«اللَّهُمَّ لَكَ صُمتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ.»

‘Ey Allâh! Senin için oruç tuttum ve senin rızkınla iftâr ettim.’ derdi.” (Ebû Dâvûd, es-Sünen, es-Siyâm:22, rakam:2358, sh:343)

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan gelen rivâyette ise **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) iftar vakti şöyle duâ ederdi:

«اللَّهُمَّ لَكَ صُمتنا وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.»

“Ey Allâh! Senin için oruç tuttuk. Rızkınla iftâr ettik. Öyleyse bizden kabûl et, çünkü ziyâde işiten ve hakkıyla bilen Sensin, ancak Sen.” (İbnü’s-Sünnî, ‘Amelü’l-yevmi ve’l-leyle, rakam:479, 2/417; en-Nevevî, el-Ezkâr, rakam:547, 1/190)

Enes (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: “Herhangi bir Müslüman oruç tutar da, iftar ânında:

«يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ! أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ.»

‘Ey büyük (Allâh)! Ey büyük (Allâh)! Benim İlâhım ancak Sensin. Senden başka hiçbir ilâh yoktur.

Benim için büyük günahlarımı bağışla, zîrâ şu muhakkak ki büyük günahı (Senin gibi) Büyükten başkası mağfiret edemez.’ derse, mutlakâ annesinin kendisini doğurduğu gündeki gibi günahlarından sıyrılır.

Bunu çocuklarınıza öğretin, zîrâ muhakkak bu Allâh-u Te‘âlâ’nın ve Rasûlü’nün sevdiği bir kelimedir. Allâh-u Te‘âlâ bununla (duâ edenin) dünyâ ve âhiret işlerini yoluna koyar.” (İbnü ‘Asâkir, Târîhu Medîneti Dimeşk, rakam:6761, 54/238; ‘Alî el-Müttakî, Kenzü’l-‘ummâl, rakam:24400, 8/614; ‘Alî el-Üchûrî, Fezâilü şehri Ramazân, sh:128)

Büyük sahâbî **Abdullâh ibni Amr ibni’l-Âs** (Radiyallâhu Anhümâ) iftâr açarken şu duâyı yapardı:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي.»

“Ey Allâh! Her şeyi kaplayan rahmetinle benim için günahlarımı bağışlamamı diliyorum.” (İbnü Mâce, es-Sünen, es-Sıyâm:48, rakam:1753, 1/557; İbnü’s-Sünnî, ‘Amelü’l-yevmi ve’l-leyle, rakam:480, 2/419)

Ebu’l-Âliye (Radiyallâhu Anh) şöyle demiştir: “İftâr vakti her kim:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فَقَهَرَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَظَرَ فَخَبَرَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَلَكَ فَقَدَرَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى.»

‘Bütün hamdler, yüce olan ve kahreden (dilediğini zorla da olsa yaptırın) Allâh-u Te‘âlâ’ya mahsustur. Bütün hamdler, (her şeyi) görüp bilen Allâh-u Te‘âlâ’ya âittir. Bütün hamdler, (her şeye) sâhip olan ve gücü yeten Allâh-u Te‘âlâ’ya mahsustur. Bütün hamdler, ölüleri dirilten Allâh-u Te‘âlâ’ya mahsustur.’ derse, anasının onu doğurduğu günkü gibi günahlarından çıkar.” (Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/335)

Artık bunca müjdeyi duyan oruçlu kul, oruç saatlerini, özellikle de günahlarının dahî yazılmadığı iftâra yakın anlarını zikir ve duâ ile değerlendirmelidir.

Nitekim **Enes** (Radiyallahu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallellâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki Allâh-u Azze ve Celle hafaza (yazıcı) meleklerine: ‘Oruçlu kullarıma ikindiden sonra bir günah yazmaym.’ diye vahyeder.”** (el-Hatîb, Târîhu Bağdâd, rakam:4203, 8/99; ‘Alî el-Müttakî, Kenzü’l-‘ummâl, rakam:23640, 8/456; ‘Ömer en-Nesefî, el-Kand fî zikri ‘ulemâi Semerkand, sh:376, terceme rakamı:628)

TERÂVÎH NAMAZININ ZİKİRLERİ

Terâvîh namazı her gece yatsıdan sonra vitirden önce on selâmla yirmi rekât olarak kılınır. Her dört rekâtın sonra aşağıda zikredeceğimiz beş zikrin her biri üçer kere okunur veya o miktar oturulur.

Birinci zikir:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

“Allâh-u Te‘âlâ’dan başka ilâh yoktur, O tektir, hiçbir ortağı yoktur, mülk O’na âittir, hamd O’na mahsustur. Diriltir, öldürtür, Kendisi hiç ölmeyen diridir. Celâl ve ikrâm sâhibidir, bütün hayırlar O’nun (kudret) elindedir. O her şeye hakkıyla gücü yetendir.”

İkinci zikir:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
عَدَدَ مَا عَلِمَ اللَّهُ وَزِنَةَ مَا عَلِمَ اللَّهُ وَمِثْلَ مَا عَلِمَ اللَّهُ.»

“Allâh-u Te‘âlâ’nın bildikleri adedince, Allâh-u Te‘âlâ’nın bildikleri tartısınca ve Allâh-u Te‘âlâ’nın bildiği şeyler dolusunca (bütün noksan sıfatlardan) münezzehtir, bütün hamdler Allâh-u Te‘âlâ’ya mahsustur, Allâh-u Te‘âlâ’dan başka ilâh yoktur, Allâh-u Te‘âlâ her şeyden büyüktür, O pek yüce ve çok büyük olan Allâh-u Te‘âlâ’nın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur (diye zikrederim).”

Üçüncü zikir:

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ
السَّتَّارِ سُبْحَانَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سُبْحَانَ خَالِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ.»

“O ulu pâdişâhı, O her şeyi zorla da olsa yaptırma gücüne sâhip olan O izzet sâhibini, O son derece bağıslayan Zât’ı tesbîh ederim, O bir olan ve ezici güce sâhip olan Zât’ı bütün noksan sıfatlardan tenzîh ederim. O kerem sâhibi çok olan ve ayıpları çokça örten Zât’ı tenzîh ederim. Çok büyük olan ve pek yüce olan Zât’ı tenzîh ederim. Geceyi ve gündüzü yaratanı tenzih eder, O ezeli ve ebedî olan Zât’ı tesbîh ederim.”

Dördüncü zikir:

«سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعِزَّةِ وَالْعِزَّةِ وَالْهَيْبَةِ وَالْقُدْرَةِ
وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْجَبْرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا.»

“Mülk ve melekût sâhibini tesbîh ederim. O izzet, azamet, heybet, kudret, ululuk ve üstün güç sâhibini bütün noksan sıfatlardan tenzih ederim. Ebediyyen ölmeyecek olan hakîkî hayat sâhibi olan O ulu pâdişâhı tenzih ederim.”

Beşinci zikir:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ غَفَّارَ الذُّنُوبِ سِتَّارَ الْعُيُوبِ عَلَّامَ

الْغُيُوبِ مُقَلِّبِ الْقُلُوبِ كَشَّافِ الْكُرُوبِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ صَاغِرٍ ظَالِمٍ ذَلِيلٍ
لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا.»

“Kendisinden başka hiçbir ilâh olmayan, gerçek diri ve her şeyi ayakta tutan, günahları çokça bağışlayan, ayıpları çokça örten, bütün günahları hakkıyla bilen, kalpleri istediği tarafa çeviren, bütün sıkıntıları açıp gideren Allâh-u Te‘âlâ’dan bağışlanmayı talep ederim ve nefesine zulmetmiş, zelil düşmüş, kendisi için fayda ve zarara güç getirmeye imkân bulamayan, ne ölmeye, ne yaşamaya, ne de dirilmeye gücü yetmeyen bir kulun tevbesiyle O’na tevbe ederim.”

Bu beş zikrin ardından bir kere şu duâ yapılır:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ يَا خَالِقَ الْجَنَّةِ
وَالنَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا سَتَّارُ يَا بَارُّ!»

“Ey Allâh! Ben Senden rızânı, cennetini ve cennetinde olanları isterim. Ey cenneti ve cehennemi yaratan! Ateşten Sana sığınırım ey ulu, ey bağışlayıcı, ey örtücü, ey iyilik sâhibi! Rahmetinle muâmele eyle ey Allâh!”

«اللَّهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ!» (3 kere)

“Ey kurtarıcı! Ey Allâh! Bizi ateşten kurtar.”

«بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!»

“Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle muâmele eyle.” (Muhammed ibnü Hatîrid-dîn, el-Cevâhiru’l-hams, sh:60-61)

RAMAZÂN-I ŞERÎF AYININ NAMAZLARI

Ramazân-ı Şerîf’in İlk Gece ve İlk Gün (23 Nîsan Perşembe’yi 24 Nîsan Cumâ’ya bağlayan gece ve 24 Nîsan Cumâ günü) Namazları:

Mes‘ûdî (Radiyallahu Anh) şöyle buyurmuştur: “Bana ulaşan rivâyete göre: ‘Ramazan ayının ilk gecesinde nâfile bir namazda İnnâ Fetahnâ Sûresi’ni okuyan kişi, o sene (tüm âfetlerden) **korunur.**’” (Ebû ‘Abdillâh el-Hubeyşî, el-Berake fî fazli’s-sa’yi ve’l-harake, rakam:856, sh:265, ‘Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/14, ‘Abdurrahmân es-Sâfûrî, Nüzhetü’l-mecâlis, 1/146, İsmâ‘îl Hakkî el-Bursevî, Rûhu’l-beyân, 9/61, el-Üchûrî, Fezâilü şehri Ramazân, sh:66; Muhammed Hakkî en-Nâzillî, Hazînetü’l-esrâr, sh:38)

Rivâyet olunduğuna göre: “Kişi Ramazân-ı Şerîf’in ilk gününde dört rekât kılar. Her rekâtta bir Fâtiha ve beş kere Âyete’l-Kürsî okur. Namazdan sonra da bir kere Âyete’l-Kürsî okur.” (Muhammed Hakkî en-Nâzillî, Hazînetü’l-esrâr, sh:38)

RAMAZÂN-I ŞERÎF AYINDA TERÂVÎH VE VİTİR NAMAZINDAN SONRA EVDE KILINACAK ÇOK FAZÎLETLİ NÂFİLE NAMAZLAR VE VAAD EDİLEN SEVAPLARI

1.Gece (23 Nîsan Perşembe'yi 24 Nîsan Cumâ'ya bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 1 kere Kadir, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 10 rekât kılan kişiye kılları adedince sevap verilir ve bir o kadar da günahı silinir.

2.Gece (24 Nîsan Cumâ'yı 25 Nîsan Cumartesi'ye bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 1 kere A'lâ (Sebbihisme Rabbike'l-A'lâ), 1 kere Zilzâl (İzâ zülzileti'l-ardu), 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 4 rekât kılan kişiye bin fakire yemek yedirmiş ve kıyâfet giydirmiş kadar sevap verilir.

3.Gece (25 Nîsan Cumartesi'yi 26 Nîsan Pazar'a bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 5 kere Kevser, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan kişi hac yapmış ve Haremeyn-i Şerîfe'nin (Harem-i Şerîf ve Ravza-i Mutahhara'da) namaz kılmış kadar sevap yazılır.

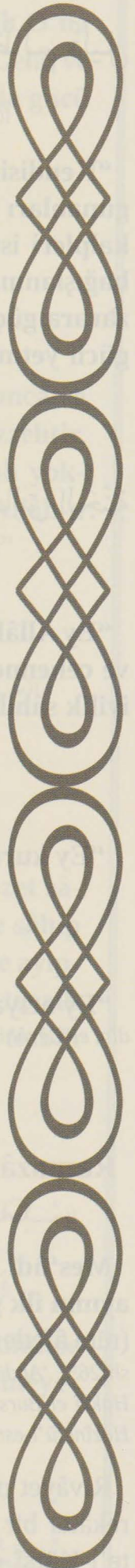
4.Gece (26 Nîsan Pazar'ı 27 Nîsan Pazartesi'ye bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 15 kere Kevser, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 2 rekât kılan kişi affolunmuş olarak âhirete intikâl eder.

5.Gece (27 Nîsan Pazartesi'yi 28 Nîsan Salı'ya bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 3 kere A'lâ (Sebbihisme Rabbike'l-A'lâ), 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 8 rekât kılan kişi meleklerin istiğfârına nâil olur ve kendisine zenginlik kapısı açılır.

6.Gece (28 Nîsan Salı'yı 29 Nîsan Çarşamba'ya bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 15 kere Kâfirûn, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 2 rekât kılan kişiye cehennemden âzâd olduğuna dâir kudretten berâat yazılır.

7.Gece (29 Nîsan Çarşamba'yı 30 Nîsan Perşembe'ye bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 7 kere Kâfirûn, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan kişi bin altın sadaka vermiş kadar sevap kazanır.

8.Gece (30 Nîsan Perşembe'yi 1 Mayıs Cumâ'ya bağlayan gece): Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 12 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan kişiye namazda okuduğu her bir harfe karşılık bir senelik sevap yazılır. (Eyyûb ibnü 'Abdillâh, Fezâilü's-şühûr, Süleymâniye Kütüphânesi, Reşid Efendi, rakam:2038, sh:28-29)

- Okuyan Yâhut Abdestli İken Üzerinde Taşıyan Kişiyi ve Âile
Efrâdını Bulaşıcı Mikroplardan Koruduğu
Ebû Hanîfe (Radiyallâhu Anh)dan Rivâyet Edilen Duâ -

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَدَدِ خَلْقِكَ، بِزِنَةِ عَرْشِكَ، بِعِزَّةِ عَرْشِكَ، بِرِضَى نَفْسِكَ، بِنُورِ وَجْهِكَ بِمَبْلَغِ عِلْمِكَ، بِغَايَةِ قُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ، بِسِطْرِ رَأْفَتِكَ، بِحَقِّ حَقِيقَةِ شُكْرِكَ، بِمُنْتَهَى رَحْمَتِكَ، بِإِدْرَاكِ مَشِيئَتِكَ، بِكُلِّيَّةِ ذَاتِكَ وَبِكُلِّ صِفَاتِكَ، بِتَمَامِ وَصْفِكَ، بِنِهَائَةِ أَسْمَائِكَ، بِمَكْنُونِ سِرِّكَ، بِجَمِيلِ سِتْرِكَ، بِجَزِيلِ بَرِّكَ وَفَضْلِكَ، بِكَمَالِ مَنِّكَ، بِفَيْضِ جُودِكَ، بِشَدِيدِ غَضَبِكَ، بِسَابِقِ رَحْمَتِكَ، بِأَعْدَادِ كَلِمَاتِكَ، بِغَايَةِ بُلُوغِكَ، بِتَفْرِيدِ فَرْدَانِيَّتِكَ، بِتَوْحِيدِ وَحْدَانِيَّتِكَ، بِبَقَاءِ بَقَائِكَ، بِسَرْمَدِيَّةِ أَفَاقِكَ، بِعِزَّةِ رُبُوبِيَّتِكَ، بِعِظْمَةِ كِبْرِيَاءِكَ، بِجَاهِكَ، بِجَلَالِكَ، بِكَمَالِكَ، بِأَفْعَالِكَ، بِإِنْعَامِكَ، بِسِيَادَتِكَ، بِمَلَكُوتِيَّتِكَ، بِجَبَّارِيَّتِكَ، بِمَنَانِيَّتِكَ، بِحَمْدِكَ، بِمَجْدِكَ، بِعَطْفِكَ، بِلُطْفِكَ، بِبَرِّكَ، بِإِحْسَانِكَ، بِحَقِّكَ وَبِحَقِّ حَقِّكَ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَشِفَاءً مِنَ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ وَالْفَنَاءِ وَجَمِيعِ الْأَفَاتِ وَالْعَاهَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَقِّ ﴿كَهَيْعَصْ﴾ وَبِحَقِّ ﴿طه﴾ و﴿يس﴾ و﴿ص﴾ وَبِحَقِّ ﴿حَمَّ عَسَقْ﴾ وَبِحَقِّ ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!»

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَدَدِ خَلْقِكَ، بِزِنَةِ عَرْشِكَ، بِعِزَّةِ عَرْشِكَ، بِرِضَى نَفْسِكَ، بِنُورِ وَجْهِكَ بِمَبْلَغِ عِلْمِكَ، بِغَايَةِ قُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ، بِسِطْرِ رَأْفَتِكَ، بِحَقِّ حَقِيقَةِ شُكْرِكَ، بِمُنْتَهَى رَحْمَتِكَ، بِإِدْرَاكِ مَشِيئَتِكَ، بِكُلِّيَّةِ ذَاتِكَ وَبِكُلِّ صِفَاتِكَ، بِتَمَامِ وَصْفِكَ، بِنِهَائَةِ أَسْمَائِكَ، بِمَكْنُونِ سِرِّكَ، بِجَمِيلِ سِتْرِكَ، بِجَزِيلِ بَرِّكَ وَفَضْلِكَ، بِكَمَالِ مَنِّكَ، بِفَيْضِ جُودِكَ، بِشَدِيدِ غَضَبِكَ، بِسَابِقِ رَحْمَتِكَ، بِأَعْدَادِ كَلِمَاتِكَ، بِغَايَةِ بُلُوغِكَ، بِتَفْرِيدِ فَرْدَانِيَّتِكَ، بِتَوْحِيدِ وَحْدَانِيَّتِكَ، بِبَقَاءِ بَقَائِكَ، بِسَرْمَدِيَّةِ أَفَاقِكَ، بِعِزَّةِ رُبُوبِيَّتِكَ، بِعِظْمَةِ كِبْرِيَاءِكَ، بِجَاهِكَ، بِجَلَالِكَ، بِكَمَالِكَ، بِأَفْعَالِكَ، بِإِنْعَامِكَ، بِسِيَادَتِكَ، بِمَلَكُوتِيَّتِكَ، بِجَبَّارِيَّتِكَ، بِمَنَانِيَّتِكَ، بِحَمْدِكَ، بِمَجْدِكَ، بِعَطْفِكَ، بِلُطْفِكَ، بِبَرِّكَ، بِإِحْسَانِكَ، بِحَقِّكَ وَبِحَقِّ حَقِّكَ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَشِفَاءً مِنَ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ وَالْفَنَاءِ وَجَمِيعِ الْأَفَاتِ وَالْعَاهَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَقِّ ﴿كَهَيْعَصْ﴾ وَبِحَقِّ ﴿طه﴾ و﴿يس﴾ و﴿ص﴾ وَبِحَقِّ ﴿حَمَّ عَسَقْ﴾ وَبِحَقِّ ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!»

- Okuyan Yâhut Abdestli İken Üzerinde Taşıyan Kişiyi ve Âile
Efrâdını Bulaşıcı Mikroplardan Koruduğu
Ebû Hanîfe (Radiyallâhu Anh)dan Rivâyet Edilen Duâ -

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَدَدِ خَلْقِكَ، بِزِنَةِ عَرْشِكَ، بِعِزَّةِ عَرْشِكَ، بِرِضَى نَفْسِكَ، بِنُورِ وَجْهِكَ بِمَبْلَغِ عِلْمِكَ، بِغَايَةِ قُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ، بِسِطْرِ رَأْفَتِكَ، بِحَقِّ حَقِيقَةِ شُكْرِكَ، بِمُنْتَهَى رَحْمَتِكَ، بِإِدْرَاكِ مَشِيئَتِكَ، بِكُلِّيَّةِ ذَاتِكَ وَبِكُلِّ صِفَاتِكَ، بِتَمَامِ وَصْفِكَ، بِنِهَائَةِ أَسْمَائِكَ، بِمَكْنُونِ سِرِّكَ، بِجَمِيلِ سَتْرِكَ، بِجَزِيلِ بَرِّكَ وَفَضْلِكَ، بِكَمَالِ مَنِّكَ، بِفَيْضِ جُودِكَ، بِشَدِيدِ غَضَبِكَ، بِسَابِقِ رَحْمَتِكَ، بِأَعْدَادِ كَلِمَاتِكَ، بِغَايَةِ بُلُوغِكَ، بِتَفْرِيدِ فِرْدَانِيَّتِكَ، بِتَوْحِيدِ وَحْدَانِيَّتِكَ، بِبَقَاءِ بَقَائِكَ، بِسَرْمَدِيَّةِ أَفَاقِكَ، بِعِزَّةِ رُبُوبِيَّتِكَ، بِعِظْمَةِ كِبْرِيَاءِكَ، بِجَاهِكَ، بِجَلَالِكَ، بِكَمَالِكَ، بِأَفْعَالِكَ، بِإِنْعَامِكَ، بِسِيَادَتِكَ، بِمَلَكُوتِيَّتِكَ، بِجَبَّارِيَّتِكَ، بِمَنَانِيَّتِكَ، بِحَمْدِكَ، بِمَجْدِكَ، بِعَطْفِكَ، بِلُطْفِكَ، بِبَرِّكَ، بِإِحْسَانِكَ، بِحَقِّكَ وَبِحَقِّ حَقِّكَ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَشِفَاءً مِنَ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ وَالْفَنَاءِ وَجَمِيعِ الْأَفَاتِ وَالْعَاهَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَقِّ ﴿كَهَيْعِصْ﴾ وَبِحَقِّ ﴿طَه﴾ و﴿يَس﴾ و﴿ص﴾ وَبِحَقِّ ﴿حَم﴾ ﴿عَسَق﴾ وَبِحَقِّ ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!»

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَدَدِ خَلْقِكَ، بِزِنَةِ عَرْشِكَ، بِعِزَّةِ عَرْشِكَ، بِرِضَى نَفْسِكَ، بِنُورِ وَجْهِكَ بِمَبْلَغِ عِلْمِكَ، بِغَايَةِ قُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ، بِسِطْرِ رَأْفَتِكَ، بِحَقِّ حَقِيقَةِ شُكْرِكَ، بِمُنْتَهَى رَحْمَتِكَ، بِإِدْرَاكِ مَشِيئَتِكَ، بِكُلِّيَّةِ ذَاتِكَ وَبِكُلِّ صِفَاتِكَ، بِتَمَامِ وَصْفِكَ، بِنِهَائَةِ أَسْمَائِكَ، بِمَكْنُونِ سِرِّكَ، بِجَمِيلِ سَتْرِكَ، بِجَزِيلِ بَرِّكَ وَفَضْلِكَ، بِكَمَالِ مَنِّكَ، بِفَيْضِ جُودِكَ، بِشَدِيدِ غَضَبِكَ، بِسَابِقِ رَحْمَتِكَ، بِأَعْدَادِ كَلِمَاتِكَ، بِغَايَةِ بُلُوغِكَ، بِتَفْرِيدِ فِرْدَانِيَّتِكَ، بِتَوْحِيدِ وَحْدَانِيَّتِكَ، بِبَقَاءِ بَقَائِكَ، بِسَرْمَدِيَّةِ أَفَاقِكَ، بِعِزَّةِ رُبُوبِيَّتِكَ، بِعِظْمَةِ كِبْرِيَاءِكَ، بِجَاهِكَ، بِجَلَالِكَ، بِكَمَالِكَ، بِأَفْعَالِكَ، بِإِنْعَامِكَ، بِسِيَادَتِكَ، بِمَلَكُوتِيَّتِكَ، بِجَبَّارِيَّتِكَ، بِمَنَانِيَّتِكَ، بِحَمْدِكَ، بِمَجْدِكَ، بِعَطْفِكَ، بِلُطْفِكَ، بِبَرِّكَ، بِإِحْسَانِكَ، بِحَقِّكَ وَبِحَقِّ حَقِّكَ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَشِفَاءً مِنَ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ وَالْفَنَاءِ وَجَمِيعِ الْأَفَاتِ وَالْعَاهَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَقِّ ﴿كَهَيْعِصْ﴾ وَبِحَقِّ ﴿طَه﴾ و﴿يَس﴾ و﴿ص﴾ وَبِحَقِّ ﴿حَم﴾ ﴿عَسَق﴾ وَبِحَقِّ ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!»